

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1306/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 17 decembrie 2013**

**privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a
Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE)
nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social Euro-
pean ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii” a examinat posibilele provocări, obiectivele și orientările pentru politica agricolă comună („PAC”) după 2013. În lumina dezbaterilor pe marginea comunicării respective, PAC ar trebui reformată începând cu 1 ianuarie 2014. Respectiva reformă ar trebui să cuprindă toate instrumentele principale ale PAC, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului ⁽²⁾. Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a regulamentului menționat arată că anumite elemente ale mecanismului de finanțare și monitorizare trebuie ajustate. Având în vedere amploarea reformei, este oportun ca Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 să fie abrogat și înlocuit cu un text nou. De asemenea, reforma ar trebui să armonizeze, să raționalizeze și să simplifice dispozițiile acestuia, atât cât este posibil.
- (2) În vederea completării sau modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește acreditarea agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, obligațiile agențiilor de plăți în ceea ce privește intervenția publică, precum și normele privind conținutul responsabilităților de gestionare și control ale agențiilor respective, măsurile care urmează a fi finanțate din bugetul general al Uniunii Europene (denumit în continuare „buget

Uniunii”) în cadrul intervenției publice și evaluarea operațiunilor legate de intervenția publică. Delegarea respectivă ar trebui să includă, de asemenea, derogările de la caracterul neeligibil al plăților efectuate de agențiile de plăți beneficiarilor înaintea primei date de plată posibilă sau după ultima dată de plată posibilă și compensarea între cheltuieli și venituri în cadrul Fondului European de Garantare Agricolă („FEAGA”) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală („FEADR”). În plus, delegarea respectivă ar trebui să includă metodele aplicabile angajamentelor și plății cunoscute dacă bugetul Uniunii nu a fost adoptat până la începutul exercițiului financiar sau dacă suma totală a angajamentelor programate depășește pragul stabilit la articolul 170 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

Totodată, delegarea respectivă ar trebui să includă amânarea plăților lunare efectuate de Comisie către statele membre în ceea ce privește cheltuielile în cadrul FEAGA și condițiile de reglementare a reducerii sau suspendării de către Comisie a plăților intermediare către statele membre în cadrul FEADR. Delegarea respectivă ar trebui să includă și suspendarea plăților lunare sau a plăților intermediare în cazul cărora nu au fost trimise la timp informațiile statistice relevante, obligațiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în ceea ce privește controalele, criteriile și metodologia pentru aplicarea corecțiilor în contextul procedurii de verificare și închidere a conturilor și recuperarea datoriei. Delegarea respectivă ar trebui, de asemenea, să includă cerințele în materie de proceduri vamale, retragerea ajutorului și sancțiunile în cazul neîndeplinirii condițiilor de eligibilitate și angajamentele sau alte obligații care decurg din aplicarea legislației agricole sectoriale. Delegarea respectivă ar trebui să includă și măsurile de piață pentru care Comisia poate suspenda plățile lunare, normele referitoare la garanții, la funcționarea sistemului integrat de administrare și control, precum și măsurile excluse din controlul tranzacțiilor. Delegarea respectivă ar trebui, de asemenea, să includă modificarea sumei încasărilor sau redevențelor sub care documentele comerciale ale întreprinderilor nu ar trebui să facă în mod normal obiectul controlului în temeiul prezentului regulament, sancțiunile aplicate în cadrul ecocondiționalității, cerințele de control în sectorul vitivinicol, normele referitoare la întreținerea pășunilor permanente. În final, delegarea respectivă ar trebui să includă normele referitoare la faptul generator și cursul de schimb pe care trebuie să îl utilizeze statele membre care nu folosesc moneda euro, măsuri pentru a garanta aplicarea dreptului Uniunii dacă există posibilitatea ca această aplicare să fie periclitată de practici

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 116.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, 11.8.2005, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului anual al Uniunii (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

monetare excepționale legate de moneda națională, în ceea ce privește conținutul cadrului comun de monitorizare și de evaluare a măsurilor adoptate în cadrul PAC și în ceea ce privește măsurile tranzitorii.

Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (3) PAC constă în diverse măsuri, unele dintre acestea vizând dezvoltarea rurală. Este important să se prevadă finanțarea acelor măsuri, pentru a se contribui la îndeplinirea obiectivelor PAC. Deoarece măsurile respective au anumite elemente în comun și totodată diferă în privința anumitor aspecte, dispozițiile privind finanțarea lor ar trebui să fie reglementată în cadrul unui set unic de dispoziții. După caz, dispozițiile respective ar trebui să permită o abordare diferită. Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 a instituit două fonduri europene pentru agricultură, și anume FEAGA și FEADR (denumite în continuare „Fondurile”). Aceste Fonduri ar trebui menținute.
- (4) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia ar trebui să se aplice măsurilor stabilite de prezentul regulament. În special, prezentul regulament stabilește dispoziții referitoare la gestiunea partajată cu statele membre pe baza principiilor bunei gestiuni financiare, transparenței și nediscriminării, precum și dispoziții privind funcționarea organismelor acreditate, principiile bugetare, dispoziții care ar trebui respectate în cadrul prezentului regulament.
- (5) Pentru a asigura coerența dintre practicile statelor membre și aplicarea armonizată a clauzei de forță majoră de către statele membre, prezentul regulament ar trebui să prevadă, după caz, derogări în cazuri de forță majoră și în circumstanțe excepționale, precum și o listă neexhaustivă de cazuri posibile de forță majoră și de circumstanțe excepționale care trebuie recunoscute de autoritățile naționale competente. Autoritățile respective ar trebui să ia decizii cu privire la cazurile de forță majoră sau la circumstanțele excepționale de la caz la caz, pe baza dovezilor relevante, și aplicând conceptul de forță majoră în contextul dreptului Uniunii în domeniul agricol, inclusiv în lumina jurisprudenței Curții de Justiție.
- (6) Bugetul Uniunii ar trebui să finanțeze cheltuielile PAC, inclusiv cheltuielile aferente dezvoltării rurale, prin Fonduri, fie direct, fie în contextul gestiunii partajate cu statele membre. Ar trebui specificate tipurile de măsuri care pot fi finanțate prin intermediul fondurilor.
- (7) Ar trebui prevăzute dispoziții în ceea ce privește acreditarea agențiilor de plăți de către statele membre,

stabilirea procedurilor de obținere a declarațiilor de gestiune și de obținere a certificării sistemelor de gestiune și monitorizare, precum și certificarea conturilor anuale de către organisme independente. În plus, pentru a se asigura transparența controalelor naționale, în special în ceea ce privește procedurile de autorizare, validare și plată, precum și pentru a se reduce sarcina administrativă și de audit pentru Comisie și pentru statele membre în cazurile în care este necesară acreditarea fiecărei agenții de plăți în parte, ar trebui restrâns numărul autorităților și organismelor cărora le sunt delegate respectivele responsabilități, respectându-se sistemul constituțional al fiecărui stat membru. Pentru evitarea costurilor de reorganizare inutile, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține agențiile de plăți care au fost acreditate înaintea intrării în vigoare a prezentului regulament.

- (8) În cazul în care un stat membru acreditează mai multe agenții de plăți, este important să se desemneze un singur organism public de coordonare care să asigure consecvența în privința gestionării fondurilor, să stabilească o legătură între Comisie și diversele agenții de plăți acreditate și să se asigure că informațiile solicitate de Comisie referitoare la operațiunile mai multor agenții de plăți sunt puse foarte repede la dispoziția Comisiei. De asemenea, organismul public de coordonare ar trebui să întreprindă și să coordoneze acțiuni în vederea soluționării eventualelor deficiențe obișnuite și să informeze Comisia în legătură cu măsurile ulterioare. Totodată, organismul respectiv ar trebui să promoveze și, dacă este posibil, să asigure aplicarea omogenă a normelor și a standardelor comune.
- (9) Numai prin implicarea agențiilor de plăți care au fost acreditate de statele membre se oferă o garanție satisfăcătoare în ceea ce privește efectuarea controalelor necesare înainte ca ajutoarele din partea Uniunii să le fie acordate beneficiarilor. Prin urmare, ar trebui să se prevadă în mod explicit în prezentul regulament că din bugetul Uniunii pot fi rambursate doar cheltuielile efectuate de agențiile de plăți acreditate.
- (10) Pentru a ajuta beneficiarii să conștientizeze în mai mare măsură legătura dintre practicile agricole și gestionarea exploatațiilor, pe de o parte, și standardele legate de mediu, schimbările climatice, bunele condiții agricole ale terenurilor, siguranța alimentară, sănătatea publică, sănătatea animalelor, sănătatea plantelor și bunăstarea animalelor, pe de altă parte, este necesar ca statele membre să instituie un sistem cuprinzător de consiliere agricolă care să ofere consiliere beneficiarilor. Sistemul de consiliere agricolă respectiv nu ar trebui, în niciun caz, să afecteze obligația și responsabilitatea beneficiarilor de a respecta standardele respective. De asemenea, statele membre ar trebui să asigure o separare clară între consiliere și controale.

(11) Sistemul de consiliere agricolă ar trebui să cuprindă cel puțin obligațiile la nivelul exploatației agricole rezultate din cerințele și standardele în materie de ecocondiționalitate. De asemenea, sistemul ar trebui să cuprindă cerințele necesare a fi respectate în privința practicilor agricole benefice pentru climă și mediu și întreținerii suprafeței agricole în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, precum și măsurile de la nivelul exploatației agricole prevăzute de programele de dezvoltare rurală care vizează modernizarea exploatațiilor agricole, consolidarea competitivității, integrarea sectorială, inovarea, orientarea către piață și promovarea antreprenoriatului.

De asemenea, sistemul ar trebui să reglementeze, de asemenea, cerințele impuse beneficiarilor de către statele membre în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor specifice ale Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și în vederea punerii în aplicare a articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în special cerințele privind respectarea principiilor generale ale gestionării integrate a dăunătorilor menționată la articolul 14 din Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.

(12) Intrarea beneficiarilor în sistemul de consiliere agricolă ar trebui să fie pe bază de voluntariat. Ar trebui să li se permită tuturor beneficiarilor să participe la sistem, inclusiv fermierilor care nu primesc sprijin în cadrul PAC. Totuși, ar trebui să fie posibil ca statele membre să stabilească criterii de prioritate. Având în vedere natura sistemului, este oportun ca informațiile obținute în cursul activității de consiliere să fie tratate în mod confidențial, cu excepția cazurilor de încălcare gravă a dreptului Uniunii sau a celui național. Pentru a se asigura eficiența sistemului, consilierii trebuie să fie calificați în mod corespunzător și să beneficieze de formare periodică.

(13) Resursele financiare necesare pentru a acoperi cheltuielile efectuate de agențiile de plăți acreditate în ceea ce privește FEAGA ar trebui puse la dispoziția statelor membre de către Comisie sub forma unor rambursări pentru cheltuielile contabilizate efectuate de agențiile respective. Până la momentul plății acestor rambursări, sub forma unor plăți lunare, resursele financiare urmează să fie mobilizate de statele membre în funcție

de nevoile agențiilor de plăți acreditate. Costurile administrative și costurile cu personalul ale statelor membre și beneficiarii implicați în punerea în aplicare a PAC ar trebui să suportate de către aceștia.

(14) Utilizarea sistemului agrometeorologic, precum și achiziționarea și îmbunătățirea imaginilor prin satelit ar trebui să ofere Comisiei, în special, o modalitate de a gestiona piețele agricole, de a facilita monitorizarea cheltuielilor agricole și de a monitoriza resursele agricole pe termen mediu și lung. De asemenea, având în vedere experiența acumulată prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 165/94 al Consiliului ⁽⁵⁾, unele dintre dispozițiile acestuia ar trebui să fie incluse în prezentul regulament, și, în consecință, Regulamentul (CE) nr. 165/94 ar trebui să fie abrogat.

(15) În contextul respectării disciplinei bugetare, este necesară definirea plafonului anual al cheltuielilor finanțate de FEAGA, ținând cont de cuantumul maxime stabilite pentru fondul respectiv în cadrul financiar multianual prevăzut de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽⁶⁾.

(16) De asemenea, disciplina bugetară impune respectarea plafonului anual al cheltuielilor finanțate de FEAGA în toate situațiile și în toate etapele procedurii bugetare și ale execuției bugetului. Prin urmare, este necesar ca plafonul național pentru plățile directe per stat membru stabilit de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 să fie considerat ca plafon financiar pentru plăți directe în cazul statului membru respectiv și ca rambursarea plăților respective să respecte acest plafon financiar. Mai mult, disciplina bugetară impune ca toate actele Uniunii în domeniul PAC care sunt propuse de Comisie sau care sunt adoptate de Uniune sau de Comisie și care sunt finanțate de FEAGA să se încadreze în plafonul anual pentru cheltuielile finanțate din acest fond.

(17) Pentru a se garanta încadrarea în plafoanele anuale a sumelor alocate finanțării PAC, ar trebui menținut mecanismul financiar menționat în Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului ⁽⁷⁾ prin care se ajustează nivelul sprijinului direct. În cazul în care Parlamentul European și Consiliul nu stabilesc ajustările respective până la data de 30 iunie a anului calendaristic pentru care se aplică, Comisia ar trebui autorizată să stabilească ajustările respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin din cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (A se vedea pagina 608 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 309, 24.11.2009, p. 71).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 165/94 al Consiliului din 24 ianuarie 1994 privind cofinanțarea de către Comunitate a controalelor prin teledetecție (JO L 24, 29.1.1994, p. 6).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014 - 2020 (A se vedea pagina 884 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16).

- (18) În vederea sprijinirii sectorului agricol în cazul unor crize majore care afectează producția sau distribuția agricolă, la începutul fiecărui an ar trebui stabilită o rezervă pentru situațiile de criză prin aplicarea unei reduceri la plățile directe prin intermediul mecanismului de disciplină financiară.
- (19) Articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 prevede faptul că creditele neangajate referitoare la acțiunile menționate la articolul 4 alineatul (1) din prezentul regulament se pot reporta numai pentru exercițiul financiar următor și că această reportare poate genera o plată suplimentară numai către beneficiarii finali care au făcut obiectul, în cursul exercițiului financiar anterior, al unei ajustări a plăților directe menționate la articolul 25 din prezentul regulament. Prin urmare, în cazul în care creditele sunt astfel reportate pentru exercițiul financiar următor, administrațiile naționale ar trebui să efectueze plăți către două grupuri de beneficiari de plăți directe într-un exercițiu financiar: rambursarea, din cuantumul neutilizat din cadrul mecanismului de disciplină financiară care a fost reportat, către fermierii care au făcut obiectul disciplinei financiare în cursul exercițiului financiar precedent, pe de o parte, și efectuarea plăților directe în cursul exercițiului financiar N către fermierii care le-au solicitat, pe de altă parte. Pentru evitarea unei sarcini administrative excesive pentru administrațiile naționale, ar trebui prevăzută o derogare de la articolul 169 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 care să permită administrațiilor naționale să ramburseze cuantumul reportat pentru exercițiul financiar N fermierilor care fac obiectul disciplinei financiare în anul N, în locul fermierilor care fac obiectul disciplinei financiare în anul N-1.
- (20) Măsurile luate pentru a determina contribuția financiară din Fonduri în ceea ce privește calcularea plafoanelor financiare nu aduc atingere competențelor autorității bugetare desemnate prin TFUE. Prin urmare, măsurile respective ar trebui să se bazeze pe cuantumul referință fixate în conformitate cu Acordul Interinstituțional din 19 noiembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară și cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013.
- (21) Disciplina bugetară impune, de asemenea, o examinare permanentă a situației bugetare pe termen mediu. Prin urmare, atunci când prezintă proiectul de buget pentru un anumit an, Comisia ar trebui să își prezinte previziunile și analizele în fața Parlamentului European și a Consiliului și să propună legiuitorului, dacă este necesar, măsurile potrivite. În plus, Comisia ar trebui în permanență să facă uz deplin de competențele sale de gestionare pentru a asigura respectarea plafonului anual și, dacă este necesar, să propună fie Parlamentului European și Consiliului, fie Consiliului măsurile potrivite pentru redresarea situației bugetare. Dacă, la sfârșitul unui exercițiu bugetar, plafonul anual nu poate fi respectat din cauza rambursărilor solicitate de statele membre, Comisia ar trebui să poată să ia măsuri care să permită distribuția provizorie a bugetului disponibil între statele membre, proporțional cu solicitările lor de rambursări încă neplătite, precum și măsuri care să asigure respectarea plafonului stabilit pentru anul respectiv. Plățile pentru anul respectiv ar trebui incluse în exercițiul bugetar următor, iar cuantumul total al finanțării din partea Uniunii per stat membru precum și compensarea între statele membre ar trebui stabilite definitiv, pentru a se asigura respectarea cuantumului stabilit.
- (22) În cursul execuției bugetare, Comisia ar trebui să opereze un sistem lunar de avertizare timpurie și de monitorizare în ceea ce privește plățile pentru agricultură, astfel încât, dacă există riscul depășirii plafonului anual, Comisia să poată lua cât mai repede măsurile adecvate, în temeiul competențelor de gestionare de care dispune și, dacă măsurile respective se dovedesc a fi insuficiente, să propună alte măsuri. Un raport periodic al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu ar trebui să compare evoluția cheltuielilor efectuate în raport cu estimările până la momentul respectiv și să ofere o evaluare, conform previziunilor, a execuției bugetare pentru restul exercițiului bugetar.
- (23) Rata de schimb folosită de Comisie în elaborarea documentelor bugetare ar trebui să reflecte cele mai recente informații disponibile, ținând seama de diferența de timp dintre momentul redactării și cel al depunerii documentelor.
- (24) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ prevede norme aplicabile sprijinului financiar din fondurile la care se referă regulamentul menționat, inclusiv FEADR. Normele respective acoperă eligibilitatea cheltuielilor, gestiunea financiară, precum și sistemele de gestionare și control. În ceea ce privește gestiunea financiară a FEADR, din motive de claritate juridică și de coerență între Fondurile care fac obiectul prezentului regulament, ar trebui să se facă referire la dispozițiile relevante privind angajamentele bugetare, termenele de plată și dezangajarea prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.
- (25) Programele de dezvoltare rurală sunt finanțate din bugetul Uniunii pe baza angajamentelor efectuate în tranșe anuale. Statele membre ar trebui să poată utiliza fondurile Uniunii de îndată ce demarează programele. Prin urmare, este necesar un sistem de prefinanțare restricționat în mod adecvat pentru a asigura un flux constant al fondurilor, astfel încât plățile către beneficiarii din cadrul programelor să fie efectuate la momentul potrivit.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 (A se vedea pagina 320 din prezentul Jurnal Oficial).

- (26) În afara prefinanțării, este necesar să se facă o distincție între plățile efectuate de Comisie agențiilor de plăți acreditate, plăți intermediare și plata soldurilor și să se stabilească norme detaliate referitoare la efectuarea acestor plăți. Regula dezangajării automate ar trebui să contribuie la accelerarea derulării programelor și la o bună gestiune financiară. Normele privind cadrele naționale ale statelor membre care au optat pentru programe regionale, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, oferă totodată statelor membre un instrument pentru asigurarea execuției și a bunei gestiuni financiare.
- (27) Ajutoarele din partea Uniunii ar trebui plătite la timp către beneficiari, astfel încât aceștia să le poată folosi eficient. Nerespectarea de către statele membre a termenelor de efectuare a plăților stabilite în dreptul Uniunii ar putea crea dificultăți serioase pentru beneficiari și periclită anualitatea bugetului Uniunii. Prin urmare, cheltuielile efectuate fără respectarea termenelor de plată ar trebui excluse de la finanțarea din partea Uniunii. Principiul proporționalității prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ar trebui menținut și aplicat în cazul ambelor Fonduri. Pentru a respecta principiul proporționalității, Comisia ar trebui să poată prevedea excepții de la această regulă generală.
- (28) Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 prevede reduceri și suspendări ale plăților lunare sau intermediare în ceea ce privește Fondurile. În pofida formulării destul de generale a dispozițiilor respective, în practică, acestea sunt utilizate mai ales în scopul reducerii plăților din cauza nerespectării termenelor de plată și a plafoanelor, precum și din cauza „problemelor contabile” similare care pot fi constatate cu ușurință în declarațiile de cheltuieli. De asemenea, dispozițiile respective permit aplicarea unor reduceri și suspendări în cazul unor deficiențe grave și persistente ale sistemelor de control naționale. Totuși, impunerea reducerilor și suspendărilor respective face obiectul unor condiții de fond destul de restrictive în acest sens și prevăd o procedură specială, în două etape, care trebuie urmată. Parlamentul European și Consiliul au solicitat în mod repetat Comisiei suspendarea plăților către statele membre care nu respectă normele. Având în vedere aceste motive, este necesar să se clarifice sistemul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 pentru reduceri și suspendări și să se grupeze într-un singur articol normele privind reducerile și suspendările, în ceea ce privește ambele Fonduri. Sistemul reducerilor generate de „problemele contabile” ar trebui menținut în conformitate cu practica administrativă existentă. Posibilitatea de reducere sau suspendare a plăților în cazul unor deficiențe semnificative și persistente ale sistemelor de control naționale ar trebui consolidată pentru a da Comisiei posibilitatea de a suspenda rapid plățile în cazul în care sunt depistate deficiențe grave. Această posibilitate ar trebui, de asemenea, să fie extinsă pentru a include neglijența în sistemul pentru recuperarea plăților neconforme.
- (29) Legislația sectorială agricolă impune statelor membre să transmită informații privind numărul controalelor efectuate și rezultatul acestora, până la termenele specificate. Respectivele statistici privind controalele sunt utilizate pentru a stabili nivelul de eroare la nivelul statelor membre și, mai general, pentru verificarea gestionării Fondurilor. Statisticile privind controalele constituie o sursă importantă de informații pentru Comisie, care permit Comisiei să stabilească dacă Fondurile sunt gestionate corect și, totodată, sunt un element esențial al declarației anuale de asigurare. Având în vedere caracterul esențial al statisticilor privind controalele și în scopul garantării faptului că statele membre își îndeplinesc obligația de a le transmite la timp, este necesară prevederea unei dispoziții care să descurajeze furnizarea cu întârziere a datelor necesare, într-un mod proporțional cu gravitatea deficitului de date. Prin urmare, ar trebui stabilite dispoziții care să permită Comisiei să suspende o parte a plăților lunare sau intermediare în cazul cărora nu au fost trimise la timp informațiile statistice relevante.
- (30) Pentru a permite reutilizarea disponibilităților din Fonduri, sunt necesare norme privind alocarea unor sume specifice. Lista conținută în Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ar trebui completată prin adăugarea sumelor aferente plăților întârziate și verificării și închiderii conturilor în ceea ce privește cheltuielile din cadrul FEAGA. De asemenea, Regulamentul (CEE) nr. 352/78 al Consiliului⁽²⁾ stabilește norme privind destinațiile sumelor rezultate din garanțiile nerestituite. Dispozițiile respective ar trebui armonizate și fuzionate cu dispozițiile existente referitoare la veniturile alocate. Regulamentul (CEE) nr. 352/78 ar trebui, prin urmare, abrogat.
- (31) Regulamentul (CE) nr. 814/2000 al Consiliului⁽³⁾ și normele de punere în aplicare a acestuia definesc acțiunile de informare cu privire la PAC care pot fi finanțate în temeiul articolului 5 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. Regulamentul (CE) nr. 814/2000 conține o listă a respectivelor acțiuni și a obiectivelor acestora și stabilește normele privind finanțarea lor și punerea în aplicare a proiectelor care le corespund. După adoptarea regulamentului menționat, prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 au fost adoptate norme în ceea ce privește granturile și achizițiile publice. Normele respective ar trebui să se aplice și acțiunilor de informare din cadrul PAC. Din motive de simplificare și coerență, Regulamentul (CE) nr. 814/2000 ar trebui abrogat, însă ar trebui menținute dispozițiile specifice referitoare la obiectivele și tipurile de acțiuni care trebuie finanțate. De asemenea, acțiunile respective ar trebui să țină cont de nevoia de a asigura o eficiență sporită în comunicarea cu publicul larg și sinergii mai puternice între activitățile de comunicare întreprinse la inițiativa Comisiei precum și de nevoia de a garanta că prioritățile politice ale Uniunii sunt comunicate cu eficacitate. Prin urmare, acțiunile respective ar trebui să

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (A se vedea pagina 487 din prezentul Jurnal Oficial),

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 352/78 al Consiliului din 20 februarie 1978 privind atribuirea cauțiunilor sau garanțiilor constituite în cadrul politicii agricole comune și nerestituite (JO L 50, 22.2.1978, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 814/2000 al Consiliului din 17 aprilie 2000 privind acțiunile de informare cu privire la politica agricolă comună (JO L 100, 20.4.2000, p. 7).

cuprindă și măsurile de informare relevante pentru PAC în cadrul comunicării instituționale menționate în Comunicarea Comisiei intitulată Un buget pentru Europa 2020 („Comunicarea Comisiei asupra bugetului pentru Europa 2020”) – Partea a II-a: Fișe de politică.

- (32) Finanțarea măsurilor și operațiunilor în cadrul PAC implică, în parte, o gestiune partajată. Pentru a se asigura că fondurile Uniunii sunt gestionate corect, Comisia ar trebui să desfășoare controale privind gestionarea Fondurilor de către autoritățile statelor membre responsabile cu efectuarea plăților. Este oportun să se definească natura controalelor efectuate de Comisie, să se specifice limitele responsabilității acesteia în ceea ce privește execuția bugetară și să se clarifice obligațiile statelor membre referitoare la cooperare.
- (33) Pentru a permite Comisiei să își îndeplinească obligația de a controla existența și buna funcționare a sistemelor de gestionare și inspecție pentru cheltuielile Uniunii în statele membre, ar trebui să se prevadă, indiferent de inspecțiile efectuate de statele membre, controale efectuate de persoane delegate autorizate de Comisie să acționeze în numele său, care ar trebui să poată solicita asistență din partea statelor membre în activitatea lor.
- (34) Este nevoie ca tehnologia informației să fie utilizată la o scară cât mai largă pentru producerea informațiilor care urmează să fie trimise Comisiei. Atunci când efectuează controale, Comisia ar trebui să aibă acces imediat și deplin la informațiile referitoare la cheltuieli înregistrate atât pe hârtie, cât și în format electronic.
- (35) În vederea stabilirii relației financiare dintre agențiile de plăți acreditate și bugetul Uniunii, Comisia ar trebui să verifice și să închidă, anual, conturile agențiilor de plăți respective („verificarea și închiderea conturilor din punct de vedere financiar”). Decizia de verificare și închidere a conturilor ar trebui să vizeze caracterul complet, acuratețea și veridicitatea conturilor, dar nu conformitatea cheltuielilor cu dreptul Uniunii.
- (36) Comisia este responsabilă cu execuția bugetului Uniunii Europene în cooperare cu statele membre, în conformitate cu articolul 317 din TFUE. Pentru a asigura condiții uniforme de execuție a bugetului respectiv, Comisia este împuternicită să decidă, prin acte de

punere în aplicare, dacă cheltuielile efectuate de statele membre sunt în conformitate cu dreptul Uniunii. Statelor membre ar trebui să li se acorde dreptul de a-și justifica deciziile de efectuare a plăților și de a recurge la conciliere în cazul în care intră în dezacord cu Comisia. Pentru a oferi statelor membre garanții juridice și financiare în ceea ce privește cheltuielile efectuate în trecut, ar trebui stabilită o perioadă maximă în care Comisia să decidă consecințele financiare care ar trebui să derive din nerespectarea normelor. În ceea ce privește FEADR, procedura de verificare și închidere a conturilor ar trebui aliniată la dispozițiile privind corecțiile financiare aplicate de Comisie, dispoziții prevăzute în partea a 2-a a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013.

- (37) În ceea ce privește FEAGA, sumele recuperate ar trebui restituite fondului în cazul în care cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și sunt neîntemeiate. Pentru a se aloca suficient timp pentru toate procedurile administrative necesare, inclusiv pentru controale interne, statele membre ar trebui să solicite recuperarea de la beneficiar, în termen de 18 de luni de la aprobarea și, după caz, primirea de către o agenție de plăți sau organismul responsabil de recuperare, a unui raport de control sau a unui document similar care constată existența unei nereguli. Ar trebui prevăzut un sistem de răspundere financiară în cazul în care au avut loc nereguli și sumele totale nu au fost recuperate. În această privință, ar trebui stabilită o procedură care să permită Comisiei să apere interesele bugetului Uniunii, luând decizia de a imputa parțial statului membru în cauză sumele care au fost pierdute ca urmare a neregulilor și nu au fost recuperate într-un termen rezonabil. De asemenea, în anumite cazuri de neglijență din partea statului membru, este just ca întreaga sumă să fie imputată statului membru respectiv. Cu toate acestea, sub rezerva respectării de către statele membre a obligațiilor în conformitate cu procedurile lor interne, pierderile financiare ar trebui împărțite în mod echitabil între Uniune și statul membru. Aceleași norme ar trebui să se aplice în cazul FEADR, însă sub rezerva cerinței ca sumele recuperate sau anulate ca urmare a neregulilor ar trebui să rămână disponibile pentru programele de dezvoltare rurală aprobate ale statului membru respectiv, deoarece sumele în cauză au fost alocate statului membru respectiv. De asemenea, ar trebui stabilite dispoziții privind obligația de raportare a statelor membre.
- (38) Procedurile de recuperare utilizate de statele membre pot avea ca efect întârzierea recuperării cu mai mulți ani, neexistând garanții că rezultatul va fi cel dorit. De asemenea, costul punerii în aplicare a acestor proceduri poate fi disproporționat față de sumele care sunt sau ar putea fi recuperate. În consecință, statelor membre ar trebui să li se permită să oprească procedurile de recuperare în anumite cazuri.

- (39) Pentru a proteja interesele financiare ale bugetului Uniunii, statele membre ar trebui să ia măsuri prin care să se asigure că tranzacțiile finanțate din Fonduri sunt realizate efectiv și executate corect. De asemenea, statele membre ar trebui să prevină, să constate și să trateze eficient orice neregulă sau nerespectare a obligațiilor comisă de beneficiari. În acest scop, ar trebui să se aplice Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului⁽¹⁾. În cazurile de încălcare a legislației agricole sectoriale, acolo unde actele juridice ale Uniunii nu prevăd norme detaliate privind sancțiunile administrative, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni naționale care să fie eficiente, disuasive și proporționale.
- (40) Ar trebui evitată finanțarea, în cadrul PAC, a activităților care generează costuri suplimentare în alte domenii de politică acoperite de bugetul general al Uniunii Europene, în special în domeniul mediului și al sănătății publice. În plus, introducerea unor noi sisteme de plată și a unor sisteme de monitorizare și sancționare conexe nu ar trebui să genereze mai multă birocrație sau proceduri administrative suplimentare complicate și redundante.
- (41) Diverse regulamente agricole sectoriale conțin norme legate de principiile generale aplicabile în ceea ce privește controalele, retragerile de plăți necuvenite și aplicarea unor sancțiuni. Dispozițiile respective ar trebui reunite într-un singur cadru juridic la nivel orizontal. Acestea ar trebui să reglementeze obligațiile statelor membre cu privire la controalele administrative și la controalele la fața locului, al căror scop este de a verifica respectarea dispozițiilor măsurilor din cadrul PAC, și ar trebui să privească normele privind recuperarea și reducerea ajutoarelor și excluderea de la ajutoare. De asemenea, ar trebui stabilite norme referitoare la controalele privind îndeplinirea obligațiilor care nu sunt neapărat legate de plata unui ajutor.
- (42) Legislația sectorială agricolă conține diverse dispoziții care impun depunerea unei garanții pentru a se asigura plata sumei datorate în cazul neîndeplinirii unei obligații. În vederea consolidării cadrului pentru garanții, ar trebui să se aplice o singură normă orizontală în cazul tuturor acelor dispoziții.
- (43) Statele membre ar trebui să înființeze și să gestioneze un sistem integrat de administrare și control („sistem integrat”) pentru anumite plăți prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013. Pentru a îmbunătăți eficacitatea și monitorizarea sprijinului acordat de Uniune, statele membre ar trebui să fie autorizate să utilizeze sistemul integrat pentru alte sisteme de sprijin ale Uniunii.
- (44) Ar trebui menținute elementele principale ale sistemului integrat și, în special, dispozițiile privind o bază de date electronică, un sistem de identificare a parcelelor agricole, cererile de ajutor sau de plată și un sistem pentru identificarea și înregistrarea drepturilor la plată, ținându-se totodată seama de evoluția politicii, în special de introducerea plăților pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu și de beneficiile ecologice ale particularităților peisajelor. Statele membre ar trebui să utilizeze tehnologia în mod corespunzător la înființarea acestor sisteme, cu scopul de a reduce sarcina administrativă și de a asigura controale eficiente și eficiente.
- (45) În scopul stabilirii unui nivel de referință în cadrul sistemului de identificare a parcelelor agricole care să fie adaptat la zonele de interes ecologic, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a lua în considerare informații specifice care pot fi solicitate fermierilor în cuprinsul cererilor transmise de aceștia pentru anii de cerere 2015 - 2017, cum ar fi identificarea acelor particularități ale peisajului sau a altor zone care pot fi încadrate în categoria de zone de interes ecologic și, după caz, amplexarea respectivelor particularități sau dimensiunea celorlalte zone.
- (46) Autoritățile naționale competente ar trebui să efectueze integral plățile către beneficiari prevăzute în cadrul schemelor de sprijin din partea Uniunii cuprinse în sistemul integrat, sub rezerva reducerilor prevăzute de prezentul regulament și în perioadele stabilite. În scopul creșterii flexibilității gestionării plăților directe, statelor membre ar trebui să li se permită să efectueze plăți cuprinse în sistemul integrat în până la două tranșe pe an.
- (47) Controlul documentelor comerciale ale întreprinderilor care primesc sau efectuează plăți poate constitui un mijloc foarte eficace de supraveghere a tranzacțiilor care fac parte din sistemul de finanțare din FEAGA. Dispozițiile privind controlul documentelor comerciale sunt prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 485/2008 al Consiliului⁽²⁾. Respectivul control completează alte controale efectuate deja de statele membre. În plus, dispozițiile regulamentului respectiv nu aduc atingere dispozițiilor naționale referitoare la control care sunt mai cuprinzătoare decât cele prevăzute în acesta.
- (48) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 485/2008, statele membre ar trebui să întreprindă măsurile necesare pentru a asigura protejarea cu eficacitate a intereselor financiare ale bugetului Uniunii și mai ales pentru a verifica dacă operațiunile finanțate din FEAGA sunt veritabile și conforme. În scopuri de claritate și raționalizare, dispozițiile relevante ar trebui integrate în același act. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 485/2008 ar trebui abrogat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 485/2008 al Consiliului din 26 mai 2008 privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă (JO L 143, 3.6.2008, p. 1).

- (49) Documentele pe baza cărora se efectuează controlul în cauză ar trebui să fie alese în așa fel încât să permită un control complet. Întreprinderile care urmează a fi controlate ar trebui să fie selectate pe baza caracterului tranzacțiilor desfășurate sub responsabilitatea lor, precum și pe baza repartizării pe sectoare a întreprinderilor care primesc sau efectuează plăți în funcție de importanța lor financiară în cadrul sistemului de finanțare din FEAGA.
- (50) Ar trebui să se definească atribuțiile funcționarilor însărcinați cu controalele, precum și obligația întreprinderilor de a pune documentele comerciale la dispoziția respectivilor funcționari, pe o perioadă determinată, și de a le furniza acestora informațiile solicitate. Ar trebui fie posibilă confiscarea documentelor comerciale în anumite cazuri.
- (51) Având în vedere structura internațională a comerțului agricol și în interesul funcționării pieței interne, este necesară organizarea cooperării între statele membre. De asemenea, este necesar să se instituie, la nivelul Uniunii, un sistem centralizat de documentare cu privire la întreprinderile care primesc sau efectuează plăți stabilite în țări terțe.
- (52) Statele membre au responsabilitatea de a-și adopta programele de control, dar este necesar ca programele respective să fie comunicate Comisiei, astfel încât aceasta să poată să-și asume rolul de supraveghere și de coordonare, pentru a se asigura că programele sunt adoptate pe baza criteriilor corespunzătoare și pentru a garanta concentrarea controlului asupra sectoarelor sau întreprinderilor care prezintă un risc de fraudă ridicat. Este esențial ca fiecare stat membru să aibă un departament special responsabil cu monitorizarea controlului documentelor comerciale prevăzută de prezentul regulament sau cu coordonarea controlului. Respectivul departamente speciale ar trebui organizate independent de departamentele care desfășoară controlul înaintea efectuării plății. Informațiile colectate în timpul controlului respectiv ar trebui protejate de secretul profesional.
- (53) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului ⁽¹⁾, care a fost înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009, a stabilit principiul conform căruia plata integrală către beneficiari a unor ajutoare în cadrul PAC ar trebui să fie legată de respectarea normelor referitoare la gestionarea terenurilor, producția agricolă și activitatea agricolă. Principiul respectiv a fost cuprins ulterior în
- Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ⁽²⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽³⁾.
- În temeiul acestui sistem de ecocondiționalitate, statele membre au obligația de a aplica sancțiuni sub forma unor reduceri ale sprijinului primit în cadrul PAC sau a unor excluderi de la acesta, în întregime sau parțial.
- (54) Sistemul de ecocondiționalitate încorporează în PAC standarde de bază pentru mediu, schimbările climatice, bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor, sănătatea publică, sănătatea animalelor, sănătatea plantelor și bunăstarea animalelor. Scopul sistemului de ecocondiționalitate este de a contribui la dezvoltarea unei agriculturi sustenabile, printr-o sensibilizare mai puternică a beneficiarilor în legătură cu necesitatea respectării standardelor de bază. De asemenea, vizează să ofere o contribuție pentru ca PAC să devină mai compatibilă cu așteptările societății, prin îmbunătățirea coerenței între politica agricolă comună și politicile privind mediul, sănătatea publică, sănătatea animalelor, sănătatea plantelor și bunăstarea animalelor. Sistemul de ecocondiționalitate este parte integrantă a PAC și, prin urmare, ar trebui menținut. Totuși, domeniul său de aplicare, care constă deocamdată în liste separate cu cerințe de reglementare în materie de gestionare și standarde privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor, ar trebui simplificat, astfel încât să se asigure coerența sistemului de ecocondiționalitate și să devină mai vizibil. În acest scop, cerințele și standardele ar trebui organizate într-o singură listă și grupate în funcție de domenii și aspecte. De asemenea, experiența a demonstrat că unele dintre cerințele din domeniul de aplicare al ecocondiționalității nu sunt suficient de pertinente pentru activitatea agricolă sau pentru suprafața exploatației agricole sau vizează mai degrabă autoritățile naționale decât beneficiarii. Prin urmare, domeniul de aplicare al ecocondiționalității ar trebui ajustat. Mai mult, ar trebui să se prevadă o dispoziție referitoare la întreținerea pășunilor permanente în 2015 și 2016.
- (55) Pentru a deveni operaționale la nivelul exploatației agricole și pentru a asigura tratamentul egal necesar al fermierilor, este necesar ca cerințele de reglementare în materie de gestionare să fie aplicate integral de statele membre.
- (56) În conformitate cu articolul 22 din Directiva 2000/60/CE, Directiva 80/68/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾ urmează să se abroge la 23 decembrie 2013. Pentru

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru fermieri și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, 21.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 80/68/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1979 privind protecția apelor subterane împotriva poluării cauzate de anumite substanțe periculoase (JO L 20, 26.1.1980, p. 43).

- păstrarea aceluiași norme de ecocondiționalitate referitoare la protecția apelor subterane, precum cele prevăzute în Directiva 80/68/CEE în forma din ultima zi de valabilitate a acesteia, este oportun să se ajusteze domeniul de aplicare a ecocondiționalității și să se definească un standard de bune condiții agricole și de mediu care să cuprindă cerințele prevăzute la articolele 4 și 5 din respectiva Directivă.
- (57) Sistemul de ecocondiționalitate implică anumite constrângeri administrative atât pentru beneficiari, cât și pentru administrațiile naționale, deoarece trebuie asigurată evidența, trebuie desfășurate controale și trebuie aplicate sancțiuni atunci când este necesar. Sancțiunile respective ar trebui să fie proporționale, eficiente și disuasive. Aceste sancțiuni nu ar trebui să aducă atingere altor sancțiuni stabilite în temeiul altor dispoziții cuprinse în dreptul Uniunii sau în dreptul intern. Din motive de coerență, este oportună fuziunea dispozițiilor relevante ale Uniunii într-un singur instrument juridic. Fermierii care participă la schema pentru micii fermieri menționată în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ar putea considera că eforturile care trebuie depuse în temeiul sistemului de ecocondiționalitate depășesc beneficiul menținerii fermierilor în cadrul sistemului respectiv. Prin urmare, din motive de simplificare, fermierii respectivi ar trebui scutiți de participarea la sistemul de ecocondiționalitate și mai ales la sistemul de control al ecocondiționalității și scutiți de riscul sancțiunilor aferente ecocondiționalității. Totuși, această scutire nu ar trebui să aducă atingere nici obligației de respectare a dispozițiilor aplicabile din legislația sectorială, nici posibilității de a face obiectul unor controale și sancțiuni în temeiul legislației respective.
- (58) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 a instituit un cadru de standarde privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor, în care statele membre trebuie să adopte standarde naționale ținând seama de caracteristicile specifice ale zonelor în cauză, inclusiv de condițiile climatice și ale solurilor, de sistemele agricole existente (utilizarea terenurilor, rotația culturilor, practicile agricole) și de structurile exploatațiilor. Scopul respectivelor standarde privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor este de a contribui la prevenirea eroziunii solurilor, la menținerea materiei organice din sol și a structurii solului, la asigurarea unui nivel minim de întreținere, la evitarea deteriorării habitatelor, precum și la protecția și gestionarea apelor. Prin urmare, domeniul de aplicare mai amplu al sistemului de ecocondiționalitate stabilit de prezentul regulament ar trebui să includă un cadru în care statele membre urmează să adopte standarde naționale privind bunele condiții agricole și de mediu. De asemenea, cadrul Uniunii ar trebui să includă, de asemenea, norme care să abordeze mai bine aspectele legate de apă, sol, stocurile de carbon, biodiversitate și peisaj, precum și nivelul minim de întreținere a terenurilor.
- (59) Beneficiarii ar trebui să înțeleagă obligațiile care le revin în legătură cu normele privind ecocondiționalitatea. În acest scop, statele membre ar trebui să comunice în mod cuprinzător, inteligibil și explicativ, inclusiv, dacă este posibil, prin mijloace electronice, toate cerințele și standardele care fac parte din normele respective.
- (60) Punerea în aplicare cu eficacitate a ecocondiționalității impune verificarea îndeplinirii obligațiilor la nivelul beneficiarilor. În cazul în care un stat membru decide să folosească opțiunea de a nu aplica o reducere sau o excludere dacă suma în cauză este mai mică de 100 EUR, autoritatea de control competentă ar trebui să verifice, pentru un eșantion de beneficiari, în anul următor, dacă problema a fost remediată.
- (61) Pentru a se asigura o colaborare armonioasă între Comisie și statele membre în privința finanțării cheltuielilor PAC și, în special, pentru a permite Comisiei să monitorizeze gestionarea financiară realizată de statele membre, precum și să verifice și să închidă conturile agențiilor de plăți acreditate, este necesar ca anumite informații să fie transmise Comisiei de către statele membre sau să fie ținute la dispoziția Comisiei.
- (62) În scopul compilării datelor care urmează să fie transmise Comisiei și pentru a permite Comisiei să aibă acces total și imediat la datele privind cheltuielile atât în format tipărit, cât și în format electronic, este necesar să fie stabilite norme corespunzătoare privind prezentarea și transmiterea datelor, inclusiv norme privind termenele.
- (63) Deoarece este posibil ca în aplicarea sistemelor naționale de control și a verificării conformității să fie implicate date personale sau secrete comerciale, statele membre și Comisia ar trebui să garanteze confidențialitatea informațiilor primite în acel context.
- (64) În interesul unei bune gestionări financiare a bugetului Uniunii și în scopul imparțialității tratamentului atât la nivel de stat membru, cât și la nivel de beneficiar, ar trebui stabilite norme privind folosirea monedei euro.
- (65) Cursul de schimb al monedei euro în raport cu moneda națională poate fluctua pe perioada desfășurării unei operațiuni. Prin urmare, cursul aplicabil cuanturilor în cauză ar trebui stabilit ținând cont de factorul generator prin care este îndeplinit obiectivul economic al operațiunii. Cursul de schimb aplicat ar trebui să fie cel valabil la data la care a survenit acest factor generator. Este necesar să se specifice acest fapt generator sau să se renunțe la aplicarea sa, cu respectarea anumitor criterii și, în special, a rapidității repercusiunilor mișcărilor monetare. Criteriile respective sunt stabilite de Regulamentul (CE) nr. 2799/98 al Consiliului⁽¹⁾ și completează dispozițiile similare din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. În scopuri de claritate și raționalitate, dispozițiile relevante ar trebui integrate în același act. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2799/98 ar trebui abrogat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2799/98 al Consiliului din 15 decembrie 1998 de stabilire a sistemului agromonetar pentru moneda euro (JO L 349, 24.12.1998, p. 1).

- (66) Ar trebui să se stabilească norme speciale care să permită luarea de măsuri în cazul unor situații monetare excepționale care apar fie în Uniune, fie pe piața mondială și care impun o reacție imediată, pentru a se asigura buna funcționare a mecanismelor stabilite în cadrul PAC.
- (67) Pentru statele membre care nu au adoptat moneda euro, ar trebui să existe opțiunea de a efectua plăți mai degrabă în euro decât în moneda națională, în cazul cheltuielilor rezultate din legislația PAC. Sunt necesare norme specifice pentru a se garanta că această opțiune nu creează avantaje nejustificate pentru părțile care efectuează sau primesc plăți.
- (68) Fiecare măsură din cadrul PAC ar trebui să fie supusă monitorizării și evaluării în vederea îmbunătățirii calității și pentru demonstrarea eficacității sale. În acest context, Comisia ar trebui să stabilească o listă a indicatorilor și să evalueze performanța PAC în raport cu obiectivele de politică privind producția viabilă de produse alimentare, gestionarea durabilă a resurselor naturale, acțiunile de combatere a schimbărilor climatice, precum și dezvoltarea teritorială echilibrată. La evaluarea îndeosebi a evoluției PAC în raport cu obiectivul privind producția viabilă de produse alimentare, ar trebui luați în considerare toți factorii relevanți, inclusiv evoluția prețului factorilor de producție. Comisia ar trebui să instituie un cadru pentru un sistem comun de monitorizare și evaluare, cadru care să garanteze, printre altele, disponibilitatea la timp a datelor relevante, inclusiv a informațiilor primite de la statele membre. Totodată, Comisia ar trebui să țină cont de nevoile de date și de sinergiile dintre potențialele surse de date. În plus, Comunicarea Comisiei privind Un buget pentru Europa 2020 – Partea a II-a preciza că cheltuielile legate de politicile climatice ar trebui să crească până la o pondere minimă de 20 % din bugetul general al Uniunii, cu contribuția diverselor politici. Prin urmare, Comisia ar trebui să poată evalua impactul sprijinului oferit de Uniune în cadrul PAC în privința îndeplinirii obiectivelor legate de climă.
- (69) Este aplicabil dreptul Uniunii referitor la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, în special Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (70) În hotărârea sa din 9 noiembrie 2010 în cauzele conexe C-92/09 și C-93/09 ⁽³⁾ Volker și Markus Schecke GbR și Hartmuti Eifert/landul Hessen, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a declarat nulitatea articolului 42 punctul (8b) și a articolului 44a din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, precum și a Regulamentului (CE) nr. 259/2008 al Comisiei ⁽⁴⁾, în măsura în care, în ceea ce privește persoanele fizice care beneficiază de fonduri, aceste dispoziții impun obligația de a publica datele cu caracter personal referitoare la fiecare beneficiar fără să se facă o distincție în funcție de criterii pertinente, cum ar fi perioadele în care aceste persoane au primit astfel de ajutoare, frecvența acestor ajutoare sau natura și valoarea acestora.
- (71) În urma acestei hotărâri și până la adoptarea unor norme noi, care să țină cont de obiecțiile formulate de Curtea de Justiție, Regulamentul (CE) nr. 259/2008 a fost modificat de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 410/2011 al Comisiei ⁽⁵⁾ în scopul de a prevedea în mod explicit că obligația de a publica informații nu se aplică persoanelor fizice.
- (72) În septembrie 2011, Comisia a organizat o consultare a părților interesate, reunind reprezentanți ai organizațiilor profesionale agricole sau comerciale și reprezentanți ai industriei alimentare și ai salariaților, precum și reprezentanți ai societății civile și ai instituțiilor Uniunii. În acest cadru au fost propuse diverse opțiuni posibile în ceea ce privește publicarea datelor privind persoanele fizice care beneficiază de fondurile agricole ale Uniunii și respectarea principiului proporționalității cu ocazia publicării informațiilor respective. În cadrul conferinței respective s-a discutat despre eventuala nevoie de a publica numele persoanelor fizice cu scopul de a răspunde obiectivului de a asigura o protecție mai bună a intereselor financiare ale Uniunii, de a spori transparența și de a sublinia realizările beneficiarilor în furnizarea de bunuri publice, asigurându-se în același timp faptul că prin publicarea respectivă nu se depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective legitime.
- (73) În hotărârea sa în cauzele conexe Volker și Markus Schecke GbR și Hartmuti Eifert/landul Hessen, Curtea nu a contestat legitimitatea obiectivului de consolidare a controlului public asupra utilizării sumelor plătite din Fonduri. Cu toate acestea, Curtea a evidențiat necesitatea de a lua în considerare metode de publicare a informațiilor referitoare la beneficiarii în cauză care sunt coerente cu obiectivul acestei publicări și care, în același timp, să interfereze într-o mai mică măsură cu dreptul beneficiarilor respectivi de a li se respecta viața privată, în general, și dreptul la protecția datelor lor cu caracter personal, în special.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Repertoriul 2010, p. I-11063.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 259/2008 al Comisiei din 18 martie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului în ceea ce privește publicarea informațiilor referitoare la beneficiarii fondurilor provenite din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 76, 19.3.2008, p. 28).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 410/2011 al Comisiei din 27 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 259/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului în ceea ce privește publicarea informațiilor referitoare la beneficiarii fondurilor provenite din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 108, 28.4.2011, p. 24).

- (74) Obiectivul consolidării controlului public în ceea ce privește beneficiarii individuali ar trebui să fie analizat din perspectiva noului cadru privind gestiunea financiară și controlul care urmează să fie aplicat începând cu 1 ianuarie 2014 și pe baza experienței acumulate de statele membre. În acest nou cadru, controalele realizate de către administrațiile naționale nu pot fi exhaustive, în special datorită faptului că pentru aproape toate schemele de ajutoare doar o parte limitată a populației poate fi verificată la fața locului. În plus, noul cadru prevede că, în anumite condiții, statele membre pot reduce numărul de controale la fața locului.
- O creștere suficientă a ratelor minime de control ar adăuga, în contextul actual, o sarcină financiară și administrativă suplimentară atât de mare pentru administrațiile naționale, încât acestea nu ar putea să o gestioneze.
- (75) În acest context, publicarea numelor beneficiarilor Fondurilor oferă o modalitate de consolidare a controlului public al utilizării Fondurilor și, prin urmare, reprezintă o completare utilă a cadrului de gestionare și control existent, care este necesară pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a intereselor financiare ale Uniunii. Acest lucru este realizat parțial prin efectul preventiv și de descurajare al acestei publicări, parțial prin descurajarea beneficiarilor individuali de la implicarea în activități ilegale și, în același timp, prin creșterea răspunderii personale a fermierilor în ceea ce privește utilizarea fondurilor publice primite.
- (76) În acest context, rolul jucat de societatea civilă, inclusiv de mass-media și de organizațiile neguvernamentale, și contribuția acestora la consolidarea cadrului de control al administrațiilor împotriva fraudei și a oricărei utilizări abuzive a fondurilor publice ar trebui recunoscute în mod adecvat.
- (77) Publicarea informațiilor relevante este, de asemenea, coerentă cu abordarea prevăzută în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (78) Ca alternativă, consolidarea controlului public în ceea ce privește beneficiarii individuali ar putea fi posibilă prin impunerea obligației pentru statele membre de a asigura, la cerere, accesul publicului la informațiile relevante, fără publicarea acestora. Totuși, această alternativă ar fi mai puțin eficace și ar genera riscul creării unor divergențe nedorite în punerea în aplicare. Prin urmare, autoritățile naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a se baza pe controlul public în ceea ce privește beneficiarii individuali prin publicarea numelor acestora și a altor date relevante.
- (79) Pentru ca obiectivul controlului public al utilizării banilor proveniți din Fonduri să fie atins, este necesar ca o anumită cantitate de informații despre beneficiari să fie adusă la cunoștința publicului. Informațiile respective ar trebui să includă date privind identitatea beneficiarului, suma acordată și sursa din care provine, scopul și natura măsurii în cauză. Publicarea acestor informații ar trebui să fie realizată astfel încât să interfereze cât mai puțin cu dreptul beneficiarilor de a li se respecta viața privată, în general, și cu dreptul beneficiarilor la protecția datelor lor cu caracter personal, în special, ambele drepturi fiind recunoscute prin articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (80) Pentru a asigura faptul că prezentul regulament respectă principiul proporționalității, legiuitorul a studiat toate modalitățile alternative de realizare a obiectivului privind controlul public al utilizării banilor proveniți din Fonduri, conform analizei furnizate într-un memorandum prevăzut în anexa la documentul Consiliului 6370/13, și a ales modalitatea care ar interfera în cea mai mică măsură cu drepturile individuale în cauză.
- (81) Publicarea detaliilor cu privire la măsura care îi dă dreptul fermierului să primească ajutor sau sprijin și cu privire la natura și scopul ajutorului sau sprijinului oferă publicului informații concrete cu privire la activitatea sprijinită și la scopul pentru care a fost acordat ajutorul sau sprijinul. Acest lucru ar contribui, de asemenea, la efectul preventiv și de descurajare a fraudei pe care îl are controlul public în ceea ce privește protejarea intereselor financiare.
- (82) Pentru a respecta un echilibru între, pe de o parte, obiectivul vizat al controlului public al utilizării banilor proveniți din Fonduri și, pe de altă parte, dreptul beneficiarilor la respectarea vieții lor private în general și la protecția datelor lor cu caracter personal, ar trebui să se ia în considerare importanța sprijinului. După o analiză aprofundată și consultarea cu părțile interesate, a rezultat că, în vederea consolidării eficacității unor astfel de publicări și a limitării interferențelor cu drepturile beneficiarilor, este necesar să se stabilească un prag exprimat în cuantumul sprijinului primit, numele beneficiarului care a primit un cuantum mai mic decât acest cuantum nefiind publicat.
- (83) Pragul respectiv ar trebui să fie *de minimis* și ar trebui să reflecte și să se bazeze pe nivelul schemelor de sprijin stabilit în cadrul PAC. Dat fiind că structurile economiilor agricole ale statelor membre variază în mod considerabil și că pot să difere în mod semnificativ de structura agricolă medie din Uniune, ar trebui să se permită aplicarea unor praguri minime diferite care să reflecte situațiile specifice ale statelor membre. Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 stabilește o schemă simplă și specifică pentru exploatațile agricole mici. Articolul 63 din regulamentul respectiv prevede criteriile de calcul al cuantumului ajutorului. Din rațiuni de coerență, în cazul statelor membre care aplică schema, pragul luat în calcul ar trebui stabilit la același nivel cu sumele fixate de statul membru, astfel cum sunt menționate la articolul 63 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 63 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 respectiv. În cazul statelor membre care decid să nu aplice schema respectivă, pragul luat în calcul ar trebui stabilit la același nivel cu cuantumul maxim posibil al ajutorului în cadrul schemei, conform dispozițiilor articolului 63 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. În cazul situării sub acest prag specific, publicarea ar trebui să conțină toate informațiile relevante, cu excepția numelui, pentru a le permite contribuabililor să aibă o imagine exactă a PAC.

- (84) Punerea acestor informații la dispoziția publicului, alături de informațiile generale aduse la cunoștința publicului conform prezentului regulament, îmbunătățește transparența în ceea ce privește utilizarea fondurilor Uniunii în cadrul PAC, contribuind astfel la vizibilitatea și la mai buna înțelegere a acestei politici. Acest lucru le permite cetățenilor să participe mai îndeaproape la procesul de decizie și garantează faptul că administrația se bucură de o mai mare legitimitate și este mai eficace și mai responsabilă față de cetățeni. De asemenea, aduce în atenția cetățenilor exemple concrete ale furnizării de „bunuri publice” prin intermediul agriculturii, susținând astfel legitimitatea sprijinului din partea statului pentru sectorul agricol.
- (85) Prin urmare, trebuie să se considere că publicarea generală a informațiilor relevante nu depășește ceea ce este necesar într-o societate democratică având în vedere necesitatea de a proteja interesele financiare ale Uniunii, precum și importanța primordială a obiectivului controlului public asupra utilizării banilor proveniți din Fonduri.
- (86) În vederea conformării la cerințele privind protecția datelor, beneficiarii Fondurilor ar trebui informați, anterior publicării, cu privire la publicarea datelor. De asemenea, ar trebui să fie informați și cu privire la faptul că datele respective pot fi prelucrate de către organisme de audit și de investigare ale Uniunii și ale statelor membre în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii. În plus, beneficiarii ar trebui să fie informați cu privire la drepturile care le revin în temeiul Directivei 95/46/CE, precum și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi.
- (87) În consecință, după o analiză aprofundată și o evaluare acelor mai adecvate modalități de a respecta dreptul beneficiarilor la protecția datelor cu caracter personal, luând în considerare și informațiile furnizate de Comisie în cursul negocierilor pe marginea prezentului regulament, în prezentul regulament ar trebui să fie stabilite noi norme privind publicarea informațiilor referitoare la toți beneficiarii Fondurilor.
- (88) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei.
- (89) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare referitoare la: procedurile de acordare, retragere și revizuire a acreditării agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, precum și de supraveghere a acreditării agențiilor de plăți; normele privind activitatea și controalele care stau la baza declarației de gestiune a agențiilor de plăți, funcționarea organismului de coordonare și notificarea către Comisie a informațiilor de respectivul organism de coordonare; normele privind sarcinile organismelor de certificare, inclusiv controalele, și privind certificatele și rapoartele, împreună cu documentele însoțitoare, întocmite de organismele respective. Competențele de executare respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (90) Competențele de executare ale Comisiei ar trebui să cuprindă: principiile de audit pe care să se bazeze avizele organismelor de certificare, inclusiv o evaluare a riscurilor, controale interne și nivelul necesar al elementelor doveditoare ale auditului, metodele de audit folosite de organismele de certificare, având în vedere standardele internaționale în materie de audit, pentru emiterea avizelor lor, incluzând, după caz, utilizarea unui eșantion integrat unic pentru fiecare populație și, după caz, posibilitatea participării la verificările la fața locului a agențiilor de plăți.
- (91) De asemenea, ar trebui să cuprindă: norme privind punerea în aplicare uniformă a sistemului de consiliere agricolă, determinarea plăților lunare din FEAGA către statele membre; stabilirea cuantumurilor pentru finanțarea măsurilor de intervenție; norme referitoare la finanțarea achiziționării de către Comisie a imaginilor prin satelit necesare pentru controale și la măsurile luate de Comisie prin intermediul aplicațiilor de teledetecție utilizate pentru monitorizarea resurselor agricole; procedura privind derularea achiziționării de către Comisie a respectivelor imagini prin satelit și privind monitorizarea resurselor agricole, cadrul prin care se reglementează achiziționarea, îmbunătățirea și utilizarea imaginilor prin satelit și a datelor meteorologice, precum și termenele limită aplicabile.
- (92) De asemenea, ar trebui să cuprindă: în contextul procedurii de disciplină financiară, rata de ajustare pentru plățile directe, precum și adaptarea sa și termenii și condițiile aplicabile creditelor reportate în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în vederea finanțării plăților directe; în contextul procedurii de disciplină bugetară, stabilirea cu titlu provizoriu a cuantumului plăților și distribuirea provizorie a bugetului disponibil între statele membre.
- (93) Competențele de executare ale Comisiei ar trebui să cuprindă, de asemenea: stabilirea perioadei în care agențiile de plăți acreditate trebuie să întocmească și să transmită Comisiei declarațiile intermediare de cheltuieli aferente programelor de dezvoltare rurală; reducerea sau suspendarea plăților intermediare către statele membre; detalii privind ținerea unor contabilități separate de către agențiile de plăți; condițiile specifice care se aplică informațiilor care trebuie înregistrate în contabilitățile ținute de agențiile de plăți; normele referitoare la finanțarea și contabilizarea măsurilor de intervenție sub

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

forma depozitării publice, precum și în ceea ce privește alte cheltuieli finanțate din Fonduri, clauzele și condițiile de aplicare a procedurii de dezangajare automată, procedura și alte modalități practice privind funcționarea corespunzătoare a suspendării de către Comisie a plăților către statele membre în situația în care acestea întârzie transmiterea informațiilor.

(94) În plus, competențele de executare ale Comisiei ar trebui să cuprindă: procedurile legate de obligațiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în legătură cu controalele; procedurile privind obligațiile de cooperare aplicabile statelor membre în privința controalelor la fața locului realizate de Comisie și accesul la informații; procedurile și alte modalități practice referitoare la obligația de a raporta neregulile și fraudele, condițiile în care trebuie păstrate documentele justificative referitoare la plățile efectuate și documentele referitoare la desfășurarea controalelor administrative și fizice impuse de dreptul Uniunii; procedura de verificare și închiderea conturilor, excluderea de la finanțarea din partea Uniunii a sumelor imputate bugetului Uniunii, procedurile privind recuperarea plăților necuvenite și a dobânzilor aferente și formularele privind notificarea și comunicarea care trebuie efectuate de statele membre către Comisie în ceea ce privește neregulile.

(95) Competențele de executare ale Comisiei ar trebui să privească, de asemenea: norme care vizează aplicarea uniformă a obligațiilor statelor membre cu privire la protecția intereselor financiare ale Uniunii; norme care vizează aplicarea uniformă a sistemelor de control din Uniune, aplicarea și calcularea retragerii parțiale sau totale a plăților sau a drepturilor la plată; recuperarea plăților necuvenite și a sancțiunilor, precum și cu privire la drepturile la plată alocate în mod necuvenit și la aplicarea dobânzilor. De asemenea, acestea ar trebui să privească: aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative, normele detaliate pentru identificarea neconformității minore, normele care definesc cazurile în care, ca urmare a naturii sancțiunilor, statele membre pot reține sancțiunile recuperate, și suspendarea plăților către statele membre în cazuri specifice vizate de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(96) În mod similar, competențele de executare ale Comisiei ar trebui să privească: forma garanției care trebuie depusă și procedura pentru depunerea garanției, pentru acceptarea acesteia și pentru înlocuirea garanției inițiale; procedurile pentru eliberarea garanției și notificarea pe care trebuie să o transmită statele membre sau Comisia în contextul garanției. De asemenea, acestea ar trebui să privească normele care sunt în același timp necesare și justificabile pentru soluționarea în regim de urgență a unor probleme specifice, în legătură cu perioadele de plată și cu plata avansurilor; normele privind cererile de ajutor și de plată și privind cererile de alocare a drepturilor la plată, inclusiv termenul limită de depunere a cererilor, cerințele referitoare la informațiile minime care

trebuie furnizate în cereri, dispozițiile privind modificarea sau retragerea cererilor de ajutor, scutirea de obligația de a depune o cerere de ajutor și dispoziții care permit statelor membre să aplice proceduri simplificate sau să corecteze erorile evidente.

(97) Totodată, competențele de executare ale Comisiei ar trebui să privească: norme privind efectuarea de controale pentru a se verifica îndeplinirea obligațiilor și corectitudinea și exhaustivitatea informațiilor furnizate în cererea de ajutor sau de plată, inclusiv norme privind toleranțele măsurătorilor în cazul verificărilor la fața locului, specificațiile tehnice necesare pentru aplicarea uniformă a sistemului integrat de administrare și control; norme privind situațiile de transfer al exploatațiilor agricole însoțit de transferul oricărei obligații referitoare la eligibilitate pentru ajutorul în cauză care încă trebuie îndeplinită; și normele privind plata avansurilor. De asemenea, acestea ar trebui să privească: normele care vizează aplicarea uniformă a normelor privind controlul documentelor comerciale; procedurile referitoare la băncile de date ale statelor membre și la banca analitică de date izotopice care vor contribui la detectarea fraudelor; procedurile referitoare la cooperarea și asistența dintre autoritățile și organismele de control, normele de efectuare a controalelor de conformitate cu standardele de marketing, normele privind autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor, precum și privind conținutul, frecvența și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective.

(98) Competențele de executare ale Comisiei ar trebui să privească, de asemenea: în contextul controalelor legate de denumirile de origine și de indicațiile geografice, precum și de mențiunile tradiționale protejate, comunicările pe care statele membre trebuie să le transmită Comisiei; normele privind autoritatea responsabilă cu verificarea respectării caietului de sarcini al produsului, inclusiv în cazul în care aria geografică se află într-o țară terță; acțiunile care trebuie întreprinse de statele membre pentru a preveni utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a mențiunilor tradiționale protejate, controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre, inclusiv testările.

De asemenea, acestea ar trebui să privească normele privind efectuarea de controale pentru a se verifica îndeplinirea obligațiilor de ecocondiționalitate; normele detaliate de procedură și tehnice cu privire la calcularea și aplicarea sancțiunilor administrative pentru nerespectarea cerințelor de ecocondiționalitate; normele referitoare la comunicarea informațiilor de către statele membre Comisiei, astfel cum este menționat la articolul 104 și măsurile de garantare a aplicării dreptului Uniunii dacă există posibilitatea ca această aplicare să fie periclitată de practici monetare excepționale legate de moneda națională;

- (99) Competențele de executare ale Comisiei ar trebui să privească și: stabilirea de indicatori specifici pentru monitorizarea și evaluarea PAC; normele privind transmiterea de informații de către statele membre către Comisie în scopul monitorizării și evaluării PAC; normele privind formatul și calendarul publicării beneficiarilor Fondurilor, aplicarea în mod uniform a obligației de a informa beneficiarii în legătură cu faptul că datele lor vor fi făcute publice și cooperarea dintre Comisie și statele membre în contextul publicării beneficiarilor Fondurilor.
- (100) Pentru adoptarea anumitor acte de punere în aplicare ar trebui utilizată procedura de consultare. În ceea ce privește actele de punere în aplicare ce presupun calcularea unor cuantumuri de către Comisie, procedura de consultare permite Comisiei să își asume întreaga responsabilitate pentru gestionarea bugetului și vizează o eficiență, o previzibilitate și o rapiditate sporite, ținând cont de limitele temporale și de procedurile bugetare. În ceea ce privește actele de punere în aplicare în cadrul plăților efectuate către statele membre și funcționarea procedurii de verificare și închidere a conturilor, procedura de consultare permite Comisiei să își asume întreaga responsabilitate pentru gestionarea bugetului și verificarea conturilor anuale ale agențiilor de plăți naționale în vederea acceptării acestor conturi sau, în cazul cheltuielilor care nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, în vederea excluderii cheltuielilor respective de la finanțarea din partea Uniunii. În alte cazuri, pentru adoptarea actelor de punere în aplicare ar trebui utilizată procedura de examinare.
- (101) Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte de punere în aplicare fără aplicarea Regulamentului (UE) nr.182/2011 referitoare la stabilirea soldului net disponibil pentru cheltuielile FEGA și la efectuarea unor plăți sau deduceri suplimentare în cadrul procedurii privind plățile lunare.
- (102) Deoarece tranziția de la sistemul stabilit în temeiul regulamentelor abrogate prin prezentul regulament spre sistemul stabilit în temeiul prezentului regulament ar putea genera dificultăți practice și specifice, ar trebui stabilite dispoziții care să permită Comisiei să adopte măsurile necesare și bine justificate.
- (103) Datorită necesității urgente de a pregăti punerea în aplicare a măsurilor vizate, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (104) Deoarece perioada de programare pentru programele de dezvoltare rurală finanțate pe baza prezentului regulament începe la 1 ianuarie 2014, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la respectiva dată. Totuși, deoarece exercițiul financiar agricol include cheltuielile plătite și veniturile primite și înregistrate în contabilitatea bugetului Fondurilor de către agențiile de plăți pentru exercițiul financiar „N” care începe la data de 16 octombrie a anului „N-1” și se încheie la data de 15 octombrie a anului „N”, dispozițiile referitoare la acreditarea agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare și competențele corespunzătoare ale Comisiei, la gestionarea financiară a Fondurilor, cum ar fi plafonul bugetar, rezerva pentru situațiile de criză din sectorul

agricol, disciplina financiară și alocarea veniturilor ar trebui să se aplice de la o dată anterioară, care să corespundă cu începutul exercițiului financiar 2014, și anume 16 octombrie 2013. Din aceleași considerente, dispozițiile referitoare la procedura privind plățile lunare efectuate de Comisie către statele membre și respectarea de către agențiile de plăți a termenelor de plată ar trebui să se aplice cheltuielilor efectuate începând cu anul financiar 2014, și anume 16 octombrie 2013.

- (105) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată și a adoptat un aviz ⁽¹⁾.
- (106) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre, datorită legăturilor dintre acesta și celelalte instrumente ale PAC și resurselor financiare limitate ale statelor membre într-o Uniune extinsă, dar, având în vedere garanția multianuală a finanțării din partea Uniunii și concentrarea asupra priorităților sale, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește norme referitoare la:

- (a) finanțarea cheltuielilor în cadrul politicii agricole comune („PAC”), inclusiv a cheltuielilor privind dezvoltarea rurală;
- (b) sistemul de consiliere agricolă;
- (c) sistemele de gestionare și control care urmează să fie instituite de statele membre;
- (d) sistemul de ecocondiționalitate;
- (e) verificarea și închiderea conturilor.

⁽¹⁾ JO C 35, 9.2.2012, p. 1.

Articolul 2

Termeni utilizați în prezentul regulament

- (1) În sensul prezentului regulament:
- (a) „fermier” înseamnă fermier în înțelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (b) „activitate agricolă” înseamnă activitate agricolă în înțelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (c) „suprafață agricolă” înseamnă suprafață agricolă în înțelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (d) „exploatație agricolă” înseamnă exploatație agricolă în înțelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, cu excepția dispozițiilor de la articolul 91 alineatul (3);
- (e) „plăți directe” înseamnă plăți directe în înțelesul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (f) „legislație agricolă sectorială” înseamnă orice act aplicabil adoptat în cadrul PAC în temeiul articolului 43 din TFUE, precum și, după caz, orice act delegat sau de punere în aplicare adoptat în temeiul unor astfel de acte, precum și partea a doua a Regulamentului (UE) nr. 1303/2013, în măsura în care aceasta se aplică FEADR;
- (g) „neregulă” înseamnă orice neregulă în înțelesul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.
- (2) În sensul finanțării, al gestionării și al monitorizării PAC, „forța majoră” și „circumstanțele excepționale” sunt recunoscute, în special, în următoarele cazuri:
- (a) decesul beneficiarului;
- (b) incapacitatea profesională pe termen lung a beneficiarului;
- (c) o catastrofă naturală gravă care afectează puternic exploatația agricolă;
- (d) distrugerea accidentală a clădirilor destinate creșterii animalelor, aflate pe exploatația agricolă;
- (e) o epizootie sau o boală a plantelor care afectează parțial sau integral șeptelul sau, respectiv, culturile beneficiarului;
- (f) exproprierea întregii exploatații agricole sau a unei mari părți a acesteia, dacă exproprierea respectivă nu ar fi putut fi anticipată la data depunerii cererii.

TITLUL II

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND FONDURILE AGRICOLE

CAPITOLUL I

Fonduri agricole

Articolul 3

Fonduri pentru finanțarea cheltuielilor din agricultură

(1) În vederea îndeplinirii obiectivelor PAC prevăzute de TFUE, finanțarea diverselor măsuri care intră sub incidența acestei politici, inclusiv dezvoltarea rurală, se realizează din:

- (a) Fondul european de garantare agricolă („FEGA”);
- (b) Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală („FEADR”).

(2) FEGA și FEADR (denumite în continuare „Fondurile”) fac parte din bugetul general al Uniunii Europene (denumit în continuare „bugetul Uniunii”).

Articolul 4

Cheltuielile din FEGA

(1) FEGA este implementat prin gestiune partajată între statele membre și Uniune. FEGA finanțează următoarele cheltuieli, care sunt efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii:

- (a) măsurile de reglementare sau sprijinire a piețelor agricole;
- (b) plățile directe către fermieri în cadrul PAC;

(c) contribuția financiară a Uniunii la măsurile de informare și promovare a produselor agricole pe piața internă a Uniunii și în țările terțe, întreprinse de statele membre pe baza unor programe selectate de Comisie, altele decât cele menționate la articolul 5;

(d) contribuția financiară a Uniunii la programul de încurajare a consumului de fructe și legume în școli, menționat la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la măsurile privind bolile animalelor și pierderea încrederii consumatorilor astfel cum sunt menționate la articolul 155 din regulamentul menționat.

(2) FEGA finanțează următoarele cheltuieli în mod direct și în conformitate cu dreptul Uniunii:

- (a) promovarea produselor agricole, efectuate fie direct de către Comisie, fie prin intermediul unor organizații internaționale;
- (b) măsurile, luate în conformitate cu dreptul Uniunii, de asigurare a conservării, caracterizării, colectării și utilizării resurselor genetice în agricultură;

- (c) crearea și întreținerea sistemelor de informații contabile agricole;
- (d) sistemele de investigare agricolă, inclusiv investigațiile privind structura exploatațiilor agricole.

Articolul 5

Cheltuielile din FEADR

FEADR este implementat prin gestiune partajată între statele membre și Uniune. FEADR finanțează contribuția financiară a Uniunii la programele de dezvoltare rurală implementate în conformitate cu dreptul Uniunii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală.

Articolul 6

Alte cheltuieli, inclusiv asistență tehnică

Fondurile pot finanța fiecare, în mod direct, la inițiativa Comisiei și/sau în numele acesteia, activități de sprijin pentru pregătire și monitorizare, activități de sprijin administrativ și tehnic, precum și măsurile de evaluare, de audit și de inspecție necesare punerii în aplicare a PAC. Măsurile respective includ în special:

- (a) măsurile necesare pentru analiza, gestionarea, monitorizarea, schimbul de informații și punerea în aplicare a PAC, precum și măsurile referitoare la punerea în aplicare a sistemelor de control și la asistența tehnică și administrativă;
- (b) achiziționarea de către Comisie a imaginilor prin satelit necesare pentru controale în conformitate cu articolul 21;
- (c) măsurile luate de Comisie prin intermediul aplicațiilor de teledetecție utilizate pentru monitorizarea resurselor agricole în conformitate cu articolul 22;
- (d) măsurile necesare pentru menținerea și dezvoltarea metodelor și a mijloacelor tehnice de informare, interconectare, monitorizare și control al gestionării financiare a fondurilor utilizate pentru finanțarea PAC;
- (e) furnizarea de informații privind PAC, în conformitate cu articolul 45;
- (f) studiile privind PAC și evaluările măsurilor finanțate de Fonduri, inclusiv îmbunătățirea metodelor de evaluare și schimburile de informații privind practicile din cadrul PAC;
- (g) dacă este cazul, agențiile executive înființate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului ⁽¹⁾, agenții care acționează în legătură cu PAC;
- (h) măsurile legate de diseminarea informațiilor, sensibilizare, promovarea cooperării și schimburile de experiență la nivelul Uniunii, adoptate în contextul dezvoltării rurale, inclusiv rețele ale părților implicate;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO L 11, 16.1.2003, p. 1).

- (i) măsurile necesare pentru dezvoltarea, înregistrarea și protejarea logourilor în cadrul politicilor în materie de calitate ale Uniunii și pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală legate de acestea, precum și progresele necesare ale tehnologiei informației (IT).

CAPITOLUL II

Agențiile de plăți și alte organisme

Articolul 7

Acreditarea și retragerea acreditării agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare

- (1) Agențiile de plăți sunt departamente sau organisme ale statelor membre, responsabile cu gestionarea și controlul cheltuielilor menționate la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5.

Cu excepția plăților, sarcinile respective ale agențiilor de plăți pot fi delegate.

- (2) Statele membre acreditează ca agenții de plăți departamente sau organisme care au o organizare administrativă și un sistem de control intern care oferă garanții suficiente că plățile sunt legale și corecte și sunt justificate corespunzător. În acest scop, agențiile de plăți îndeplinesc condițiile minime de acreditare în ceea ce privește mediul intern, activitățile de control, informarea și comunicarea, precum și monitorizarea stabilite de Comisie în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a).

În funcție de propriile dispoziții constituționale, fiecare stat membru restricționează numărul propriilor agenții de plăți acreditate la cel mult una la nivel național sau, după caz, una la nivel regional. Totuși, în cazul în care se instituie agenții de plăți la nivel regional, statele membre acreditează, de asemenea, o agenție de plăți la nivel național pentru schemele de ajutoare care, dată fiind natura lor, trebuie gestionate la nivel național sau încredințează gestionarea acestor scheme agențiilor lor de plăți regionale.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot menține agențiile de plăți care au fost acreditate anterior datei de 20 decembrie 2013.

Înainte de sfârșitul anului 2016, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea sistemului agențiilor de plăți în Uniune, însoțit, după caz, de propuneri legislative.

- (3) Până la data de 15 februarie a anului care urmează exercițiului financiar în cauză, agenția de plăți acreditată întocmește:

- (a) conturile anuale pentru cheltuielile efectuate în cursul îndeplinirii sarcinilor care revin respectivei agenții de plăți acreditate, însoțite de informațiile necesare pentru verificarea și închiderea conturilor respective în conformitate cu articolul 51;

- (b) o declarație de gestiune privind exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor, precum și buna funcționare a sistemelor de control intern, pe baza unor criterii obiective, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente;
- (c) un rezumat anual al rapoartelor finale de audit și al controalelor efectuate, inclusiv o analiză a naturii și a gravității erorilor și deficiențelor de sistem identificate, precum și măsurile corective care urmează să fie luate sau planificate.

În mod excepțional, în urma comunicării de către statul membru interesat, Comisia poate prelungi termenul de 15 februarie până cel târziu la 1 martie.

(4) În cazul în care sunt acreditate mai multe agenții de plăți, statul membru desemnează un organism public (denumit în continuare „organismul de coordonare”), căruia îi atribuie următoarele sarcini:

- (a) să culegă informațiile care urmează să fie puse la dispoziția Comisiei și să trimită Comisiei informațiile respective;
- (b) să ia sau să coordoneze, după caz, măsuri în vederea soluționării eventualelor deficiențe obișnuite și să informeze Comisia cu privire la urmări;
- (c) să promoveze și, după caz, să asigure aplicarea armonizată a normelor Uniunii.

Organismul de coordonare face obiectul unei acreditări specifice de către statele membre în ceea ce privește prelucrarea informațiilor financiare menționate la primul paragraf litera (a).

(5) Atunci când o agenție de plăți acreditată nu întrunește sau nu mai întrunește unul sau mai multe dintre criteriile de acreditare menționate la alineatul (2), statul membru, acționând din proprie inițiativă sau la solicitarea Comisiei, retrage acreditarea dacă agenția de plăți nu realizează schimbările necesare într-o perioadă de timp care urmează a fi determinată în funcție de gravitatea problemei.

(6) Agențiile de plăți gestionează și asigură controlul operațiunilor legate de intervenția publică de care răspund și își rezervă responsabilitatea generală în domeniul respectiv.

Articolul 8

Competențele Comisiei

(1) Pentru a se asigura buna funcționare a sistemului prevăzut la articolul 7, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 111 în ceea ce privește:

- (a) condițiile minime pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 7 alineatul (4);

(b) obligațiile agențiilor de plăți privind intervenția publică, precum și normele referitoare la conținutul responsabilităților lor de gestionare și control.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme referitoare la:

- (a) procedurile de acordare, retragere și revizuire a acreditării agențiilor de plăți și a organismelor de coordonare, precum și procedurile de supraveghere a acreditării agențiilor de plăți;
- (b) activitatea și controalele care stau la baza declarației de gestiune a agențiilor de plăți;
- (c) funcționarea organismului de coordonare și notificarea către Comisie a informațiilor în conformitate cu articolul 7 alineatul (4).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 9

Organismele de certificare

(1) Organismul de certificare este un organism de audit public sau privat desemnat de statul membru. Atunci când este un organism de audit privat, iar dreptul aplicabil al Uniunii sau dreptul intern aplicabil impune acest lucru, organismul este selectat de statul membru prin intermediul unei proceduri de cerere de oferte. Organismul furnizează un aviz, elaborat în conformitate cu standarde de audit acceptate la nivel internațional, privind exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale ale agenției de plăți, buna funcționare a sistemului de control intern al acesteia și legalitatea și corectitudinea cheltuielilor a căror rambursare a fost solicitată Comisiei. Avizul respectiv menționează, de asemenea, dacă examinarea pune la îndoială afirmațiile făcute în declarația de gestiune.

Organismul de certificare deține expertiza tehnică necesară. Organismul de certificare este independent din punct de vedere operațional față de agenția de plăți și de organismul de coordonare în cauză, precum și față de autoritatea care a acreditat respectiva agenție.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind sarcinile organismelor de certificare, inclusiv verificările, precum și certificatele și rapoartele, împreună cu documentele însoțitoare, care se întocmesc de organismele respective. Ținând cont de necesitatea asigurării unei eficiențe maxime în ceea ce privește testarea tranzacțiilor și auditurile profesionale, în ceea ce privește o abordare integrată, actele de punere în aplicare stabilesc, de asemenea:

- (a) principii de audit pe care să se bazeze avizele organismelor de certificare, incluzând o evaluare a riscurilor, controale interne și un nivel adecvat al elementelor doveditoare ale auditului;

(b) metodele de audit care trebuie folosite de organismele de certificare pentru emiterea avizelor lor, având în vedere standardele internaționale în materie de audit, incluzând, după caz, utilizarea unui eșantion integrat unic pentru fiecare populație și, după caz, posibilitatea participării la verificările la fața locului a agențiilor de plăți.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 10

Admisibilitatea plăților efectuate de agențiile de plăți

Cheltuielile menționate la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 pot fi acoperite prin finanțare din partea Uniunii numai dacă au fost efectuate de agențiile de plăți acreditate.

Articolul 11

Plata integrală către beneficiari

În absența unor dispoziții contrare în dreptul Uniunii, plățile legate de finanțarea prevăzută în prezentul regulament sunt achitate integral către beneficiari.

TITLUL III

SISTEMUL DE CONSILIERE AGRICOLĂ

Articolul 12

Principiu și domeniu de aplicare

(1) Statele membre instituie un sistem de consiliere a beneficiarilor în domeniul gestionării terenurilor și al gestionării exploatațiilor agricole (denumit în continuare „sistemul de consiliere agricolă”). Sistemul de consiliere agricolă este operat de organisme publice desemnate și/sau de organisme private selectate.

(2) Sistemul de consiliere agricolă se referă cel puțin la:

(a) obligațiile de la nivelul exploatației agricole rezultate din cerințele de reglementare în materie de gestionare și standardele privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor stabilite în titlul VI capitolul I;

(b) practicile agricole benefice pentru climă și mediu menționate în titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și întreținerea suprafeței agricole menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(c) măsurile la nivelul exploatației agricole prevăzute de programele de dezvoltare rurală care vizează modernizarea exploatațiilor agricole, consolidarea competitivității, integrarea sectorială, inovarea și orientarea către piață, precum și promovarea antreprenoriatului;

(d) cerințele privind beneficiarii, adoptate de statele membre în vederea punerii în aplicare a articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE;

(e) cerințele privind beneficiarii, adoptate de statele membre în vederea punerii în aplicare a articolului 55 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, în special cerința menționată la articolul 14 din Directiva 2009/128/CE.

(3) De asemenea, sistemul de consiliere agricolă poate să se refere, în special, la:

(a) promovarea conversiei exploatațiilor și diversificarea activității economice a acestora;

(b) gestionarea riscurilor și introducerea de acțiuni preventive corespunzătoare cu scopul de a aborda dezastrele naturale, evenimentele catastrofale și bolile animalelor și plantelor;

(c) cerințele minime stabilite de dreptul intern menționate la articolul 28 alineatul (3) și la articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(d) informațiile privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, biodiversitatea și protecția apelor, astfel cum sunt menționate în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 13

Cerințe specifice legate de sistemul de consiliere agricolă

(1) Statele membre se asigură că consilierii care funcționează în cadrul sistemului de consiliere agricolă sunt calificați în mod corespunzător și formați periodic.

(2) Statele membre asigură separarea dintre consiliere și control. În acest sens și fără a aduce atingere dreptului intern privind accesul public la documente, statele membre se asigură că organismele selectate și desemnate menționate la articolul 12 alineatul (1) nu dezvăluie informații și date cu caracter personal sau individual pe care le obțin în cursul activității de consiliere altor persoane decât beneficiarul care gestionează exploatația agricolă în cauză, cu excepția cazului în care constată, în cursul activității lor, o neregulă sau o încălcare a normelor în privința căreia există o obligație prevăzută de dreptul Uniunii sau de dreptul intern de a informa o autoritate publică, în special în cazul infracțiunilor.

(3) Autoritatea națională în cauză furnizează potențialului beneficiar, în special prin mijloace electronice, lista corespunzătoare a organismelor selectate și desemnate menționate la articolul 12 alineatul (1).

Articolul 14

Accesul la sistemul de consiliere agricolă

Beneficiarii și fermierii care nu primesc sprijin în cadrul PAC pot utiliza în mod facultativ sistemul de consiliere agricolă.

Fără a aduce atingere articolului 99 alineatul (2) al patrulea paragraf, statele membre pot stabili, cu toate acestea, conform unor criterii obiective, categoriile de beneficiari care au acces prioritar la sistemul de consiliere agricolă, inclusiv rețelele care operează cu resurse limitate în înțelesul articolelor 53, 55 și 56 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se acordă prioritate fermierilor al căror acces la un serviciu de consiliere diferit de sistemul de consiliere agricolă este cel mai limitat.

Sistemul de consiliere agricolă garantează că beneficiarii au acces la consiliere care reflectă situația specifică a exploatației lor agricole.

Articolul 15

Competențele Comisiei

Comisia poate să adopte acte de punere în aplicare prin care stabilește norme de aplicare uniformă a sistemului de consiliere agricolă, pentru a-l face pe deplin operațional.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL IV

GESTIONAREA FINANCIARĂ A FONDURILOR

CAPITOLUL I

FEGA

Secțiunea 1

Finanțarea cheltuielilor

Articolul 16

Plafonul bugetar

(1) Plafonul anual pentru cheltuielile FEGA este constituit din cuantumul maxime stabilite pentru acestea în cadrul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013.

(2) În cazul în care dreptul Uniunii prevede majorarea sau reducerea cuantumurilor menționate la alineatul (1), Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii menționate la articolul 116, soldul net disponibil pentru cheltuielile FEGA pe baza datelor menționate în dreptul Uniunii.

Articolul 17

Plățile lunare

(1) Comisia pune la dispoziția statelor membre creditele necesare pentru finanțarea cheltuielilor menționate la articolul 4 alineatul (1), sub forma unor plăți lunare, pe baza cheltuielilor efectuate de agențiile de plăți acreditate într-o perioadă de referință.

(2) Până la transferarea plăților lunare de către Comisie, resursele necesare pentru a face față cheltuielilor se mobilizează de către statele membre în funcție de necesitățile agențiilor lor de plăți acreditate.

Articolul 18

Procedura privind plățile lunare

(1) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 51 și 52, Comisia efectuează plățile lunare pentru cheltuielile efectuate de agențiile de plăți acreditate în cursul unei luni de referință.

(2) Plățile lunare se efectuează către fiecare stat membru cel târziu în a treia zi lucrătoare din cea de a doua lună care urmează celei în care s-au efectuat cheltuielile. Cheltuielile efectuate de statele membre în perioada 1 - 15 octombrie se înregistrează ca fiind efectuate în luna octombrie. Cheltuielile efectuate în perioada 16 - 31 octombrie se înregistrează ca fiind efectuate în luna noiembrie.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc plățile lunare pe care le efectuează pe baza unei declarații de cheltuieți a statului membru și a informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1), având în vedere necesitatea reducerii sau a suspendării plăților în conformitate cu articolul 41 sau de orice altă corecție. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, fără aplicarea procedurii menționate la articolul 116, prin care stabilește plăți sau deduceri suplimentare. În asemenea situații, comitetul menționat la articolul 116 alineatul (1) este informat la următoarea sa reuniune.

Articolul 19

Costuri administrative și de personal

Nu sunt suportate din fond cheltuielile aferente costurilor administrative și de personal efectuate de statele membre și de beneficiarii ajutoarelor finanțate din FEGA.

Articolul 20

Cheltuielile aferente intervenției publice

(1) Dacă, în cadrul organizării comune a piețelor, nu se stabilește o sumă unitară în ceea ce privește o intervenție publică, FEGA finanțează măsura în cauză pe baza sumelor forfetare uniforme pentru Uniune, în special în cazul fondurilor originare din statele membre utilizate pentru achiziționarea de produse, în cazul operațiunilor materiale generate de depozitare și, eventual, în cazul prelucrării produselor de intervenție.

(2) Pentru a se asigura finanțarea din FEGA a cheltuielilor aferente intervenției publice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește:

(a) tipul de măsuri eligibile pentru finanțare din partea Uniunii și condițiile de rambursare;

(b) condițiile de eligibilitate și metodele de calcul pe baza elementelor constatate efectiv de agențiile de plăți, pe baza sumelor forfetare stabilite de Comisie sau pe baza sumelor forfetare sau neforfetare prevăzute de legislația agricolă sectorială.

(3) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a creditelor înregistrate în bugetul Uniunii pentru FEGA, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, prin care stabilește normele privind evaluarea operațiunilor în legătură cu intervenția publică și măsurile care trebuie luate în cazul pierderii sau deteriorării produselor care fac obiectul intervenției publice și prin care stabilește cuantumul care urmează să fie finanțate.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește cuantumul menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 21

Achiziționarea imaginilor prin satelit

Comisia și statele membre stabilesc de comun acord, în conformitate cu specificațiile pregătite de fiecare stat membru, lista imaginilor prin satelit necesare pentru controale.

Comisia furnizează respectivele imagini prin satelit în mod gratuit organismelor de control sau furnizorilor de servicii autorizate de respectivele organisme pentru a le reprezenta.

Comisia rămâne proprietara imaginilor prin satelit și le recuperează după încheierea activității. De asemenea, Comisia poate solicita desfășurarea unor activități în vederea îmbunătățirii tehnicilor și a metodelor de lucru legate de inspectarea suprafețelor agricole cu ajutorul teledetecției.

Articolul 22

Monitorizarea resurselor agricole

Scopul măsurilor finanțate în temeiul articolului 6 litera (c) este de a oferi Comisiei mijloacele necesare pentru următoarele acțiuni:

- (a) să gestioneze piețele agricole ale Uniunii într-un context global;
- (b) să asigure monitorizarea agroeconomică și agroecologică a terenurilor agricole, inclusiv a sistemelor agrosilvice, precum și monitorizarea stării culturilor, astfel încât să poată fi făcute estimări, mai ales în ceea ce privește randamentul și producția agricolă;
- (c) să permită accesul partajat la aceste estimări în context internațional, cum ar fi în cadrul inițiativelor coordonate de organizațiile Națiunilor Unite sau de alte agenții internaționale;
- (d) să contribuie la transparența piețelor mondiale; și

(e) să asigure monitorizarea tehnologică a sistemului agrometeorologic.

Măsurile finanțate în temeiul articolului 6 litera (c) vizează colectarea sau achiziționarea datelor necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea PAC, inclusiv a datelor obținute prin satelit și a datelor meteorologice, crearea unei infrastructuri de date spațiale și a unui site internet, realizarea unor studii specifice referitoare la condițiile climatice, teledetecția utilizată pentru a contribui la monitorizarea sănătății solurilor și actualizarea modelelor agrometeorologice și econometrice. Dacă este nevoie, măsurile respective sunt realizate în colaborare cu laboratoarele și organismele naționale.

Articolul 23

Competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește:

- (a) norme referitoare la finanțarea în temeiul articolului 6 literele (b) și (c);
- (b) procedura în temeiul căreia se realizează măsurile menționate la articolele 21 și 22, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite;
- (c) cadrul prin care se reglementează achiziționarea, îmbunătățirea și utilizarea imaginilor satelitare și a datelor meteorologice, precum și termenele aplicabile.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Secțiunea 2

Disciplina bugetară

Articolul 24

Respectarea plafonului

(1) Pe parcursul întregii proceduri bugetare și al execuției bugetare, creditele referitoare la cheltuielile FEGA nu depășesc cuantumul menționat la articolul 16.

Toate instrumentele legislative propuse de Comisie și adoptate de Parlamentul European și de Consiliu, de Consiliu sau de Comisie și care au o influență asupra bugetului FEGA respectă cuantumul menționat la articolul 16.

(2) În cazul în care dreptul Uniunii prevede un plafon financiar în euro pentru cheltuielile din agricultură pentru un stat membru, aceste cheltuieli se rambursează în limita plafonului respectiv stabilit în euro, iar dacă se aplică articolul 41, se fac ajustările necesare.

(3) Plafioanele naționale pentru plățile directe menționate la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, corectate prin ajustările prevăzute la articolul 26 din prezentul regulament, sunt considerate plafoane financiare în euro.

*Articolul 25***Rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol**

Se stabilește o rezervă menită să ofere sprijin suplimentar sectorului agricol în cazul unor crize majore care afectează producția sau distribuția agricolă („rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol”) prin aplicarea, la începutul fiecărui an, a unei reduceri la plățile directe cu ajutorul mecanismului de disciplină financiară menționat la articolul 26.

Cuantumul total al rezervei este de 2 800 milioane EUR, cu tranșe anuale egale de 400 de milioane EUR (la prețurile din 2011) pentru perioada 2014 - 2020, și este inclus în rubrica 2 din cadrul financiar multianual astfel cum a fost stabilit în anexa la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013.

*Articolul 26***Disciplina financiară**

(1) Pentru a se asigura respectarea plafoanelor anuale stabilite de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 pentru finanțarea cheltuielilor legate de piață și a plăților directe, se stabilește o rată de ajustare a plăților directe (denumită în continuare „rata de ajustare”) atunci când previziunile privind finanțarea măsurilor finanțate în cadrul subplafonului în cauză pentru un anumit exercițiu financiar arată că plafoanele anuale aplicabile vor fi depășite.

(2) Comisia prezintă o propunere Parlamentului European și Consiliului privind rata de ajustare până cel târziu la data de 31 martie a anului calendaristic pentru care se aplică rata de ajustare respectivă.

(3) Dacă într-un an Parlamentul European și Consiliul nu au stabilit rata de ajustare până la data de 30 iunie, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește rata de ajustare și informează de îndată Parlamentul European și Consiliul. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(4) Până la 1 decembrie, Comisia poate, pe baza noilor informații pe care le deține, să adopte acte de punere în aplicare prin care se adaptează rata de ajustare stabilită în conformitate cu alineatul (2) sau (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(5) Prin derogare de la articolul 169 alineatul (3) al patrulea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, statele membre rambursează creditele reportate în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 beneficiarilor finali care, în cursul exercițiului financiar pentru care sunt reportate creditele, fac obiectul ratei de ajustare.

Rambursarea menționată la primul paragraf se aplică numai beneficiarilor finali din statele membre care au făcut obiectul disciplinei financiare în cursul exercițiului financiar precedent.

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește termenii și condițiile aplicabile creditelor reportate în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în vederea finanțării cheltuielilor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din prezentul

regulament. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(7) La aplicarea prezentului articol, cuantumul pentru rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol menționată la articolul 25 este luat în calcul în vederea stabilirii ratei de ajustare. Sumele care nu sunt puse la dispoziție pentru măsurile de criză până la finalul exercițiului financiar sunt plătite în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol.

*Articolul 27***Procedura de disciplină bugetară**

(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, simultan cu proiectul de buget pentru exercițiul financiar N, previziunile pentru exercițiile financiare N - 1, N și N + 1.

(2) În cazul în care, la întocmirea proiectului de buget pentru exercițiul financiar N, se pare că există riscul ca suma menționată la articolul 16 pentru exercițiul financiar N să fie depășită, Comisia propune Parlamentului European și Consiliului sau Consiliului măsurile necesare pentru a se asigura respectarea cuantumului respectiv.

(3) În orice moment, în cazul în care consideră că există riscul ca suma menționată la articolul 16 să fie depășită și că nu poate lua măsuri adecvate pentru a remedia situația prin competențele sale, Comisia propune alte măsuri în vederea asigurării respectării cuantumului respectiv. În cazul în care temeiul juridic al măsurii relevante este articolul 43 alineatul (3) din TFUE, măsura respectivă se adoptă de către Consiliul, iar în cazul în care temeiul juridic al măsurii relevante este articolul 43 alineatul (2) din TFUE măsura respectivă se adoptă de către Parlamentul European și Consiliul.

(4) În cazul în care, la sfârșitul exercițiului financiar N, cererile de rambursare din partea statelor membre depășesc sau este probabil că vor depăși cuantumul menționat la articolul 16, Comisia:

(a) evaluează pro rata și în limita bugetului disponibil cererile prezentate de statele membre și adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește provizoriu cuantumul plăților pentru luna în cauză;

(b) stabilește, pentru toate statele membre, cel târziu la data de 28 februarie a exercițiului financiar N + 1, situația acestora în ceea ce privește finanțarea din partea Uniunii pentru exercițiul financiar N;

(c) adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilește cuantumul total al finanțării din partea Uniunii defalcat pe fiecare stat membru, pe baza unei rate unice de finanțare din partea Uniunii, în limita bugetului care a fost disponibil pentru plățile lunare;

(d) efectuează eventualele compensări reportate datorate statelor membre, cel târziu până la data efectuării plăților lunare pentru luna martie a exercițiului financiar N + 1.

Actele de punere în aplicare prevăzute la primul paragraf literele (a) și (c) se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 28

Sistemul de avertizare timpurie și de monitorizare

Pentru a se asigura că plafonul bugetar menționat la articolul 16 nu este depășit, Comisia aplică un sistem de avertizare timpurie și de monitorizare lunar în ceea ce privește cheltuielile FEAGA.

În acest scop, Comisia determină la începutul fiecărui exercițiu financiar profilul lunar al cheltuielilor bazat, după caz, pe o medie a cheltuielilor lunare în timpul ultimilor trei ani.

Comisia prezintă periodic Parlamentului European și Consiliului un raport care examinează evoluția cheltuielilor efectuate în raport cu profilurile și care conține o evaluare a punerii în aplicare previzibile pentru exercițiul financiar în curs.

Articolul 29

Cursurile de schimb de referință

(1) Atunci când adoptă proiectul de buget sau o scrisoare rectificativă la proiectul de buget care privește cheltuielile agricole, Comisia utilizează, pentru estimările bugetare FEAGA, media cursului de schimb euro/dolar SUA înregistrat pe piață în cursul ultimului trimestru încheiat cu cel puțin 20 de zile înaintea adoptării de către Comisie a documentului bugetar.

(2) Atunci când adoptă proiectul de buget rectificativ și suplimentar sau o scrisoare rectificativă la acesta, în măsura în care documentele respective vizează creditele aferente măsurilor menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a), Comisia utilizează:

- (a) media cursului de schimb euro/dolar SUA înregistrat efectiv pe piață de la data de 1 august a exercițiului financiar precedent până la sfârșitul ultimului trimestru încheiat cu cel puțin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar și cel târziu până la data de 31 iulie a exercițiului financiar în curs; și
- (b) media cursului de schimb înregistrat efectiv în cursul ultimului trimestru încheiat cu cel puțin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar, ca estimare pentru restul exercițiului financiar.

CAPITOLUL II

FEADR

Secțiunea 1

Dispoziții generale privind FEADR

Articolul 30

Excluderea dublei finanțări

Cheltuielile finanțate din FEADR nu fac obiectul niciunui alt tip de finanțare din cadrul bugetului Uniunii.

Articolul 31

Dispoziții care se aplică tuturor plăților

(1) În conformitate cu articolul 77 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, plățile efectuate de către Comisie ale contribuției FEADR menționate la articolul 5 din prezentul regulament nu depășesc angajamentele bugetare.

Plățile respective se repartizează primului angajament bugetar deschis.

(2) Se aplică articolul 84 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Secțiunea 2

Finanțarea programelor de dezvoltare rurală

Articolul 32

Contribuțiile financiare din FEADR

Contribuția financiară din FEADR la cheltuielile din cadrul programelor de dezvoltare rurală se stabilește pentru fiecare program, cu respectarea plafoanelor stabilite de dreptul Uniunii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală din FEADR.

Articolul 33

Angajamente bugetare

În ceea ce privește angajamentele bugetare ale Uniunii pentru programele de dezvoltare rurală, se aplică articolul 76 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Secțiunea 3

Contribuția financiară la programele de dezvoltare rurală

Articolul 34

Dispoziții aplicabile plăților pentru programele de dezvoltare rurală

(1) Creditele necesare pentru finanțarea cheltuielilor menționate la articolul 5 sunt puse la dispoziția statelor membre sub forma prefinanțării, a plăților intermediare și a plății unui sold, conform descrierii din prezenta secțiune.

(2) Totalul combinat al prefinanțării și al plăților intermediare nu depășește 95 % din contribuția FEADR pentru fiecare program de dezvoltare rurală.

Când se atinge plafonul de 95 %, statele membre continuă să transmită Comisiei cereri de plată.

Articolul 35

Norme privind prefinanțarea

(1) În urma deciziei sale de aprobare a programului de dezvoltare rurală, Comisia plătește statului membru un quantum inițial de prefinanțare pentru întreaga perioadă de programare. Acest quantum inițial de prefinanțare este plătit în tranșe, după cum urmează:

- (a) în 2014: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, și 1,5 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, atunci când un stat membru a primit asistență financiară începând din 2010, fie în conformitate cu articolele 122 și 143 din TFUE, fie din Fondul european de stabilitate financiară (FESF), ori primește asistență financiară la 31 decembrie 2013 în conformitate cu articolele 136 și 143 din TFUE;
- (b) în 2015: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, și 1,5 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program, atunci când un stat membru a primit asistență financiară începând din 2010, în conformitate cu articolele 122 și 143 din TFUE, sau din FESF, ori primește asistență financiară la 31 decembrie 2014 în conformitate cu articolele 136 și 143 din TFUE;
- (c) în 2016: 1 % din cuantumul sprijinului din FEADR pentru întreaga perioadă de programare, pentru program.

În cazul în care un program de dezvoltare rurală este adoptat în 2015 sau ulterior, primele tranșe se plătesc în anul adoptării.

(2) Suma totală plătită ca prefinanțare se rambursează Comisiei în cazul în care, în 24 de luni de la data la care Comisia plătește prima tranșă a sumei de prefinanțare, nu sunt efectuate cheltuieli sau nu este trimisă nicio declarație de cheltuieli pentru programul de dezvoltare rurală.

(3) Dobânda generată de prefinanțare se alocă programului de dezvoltare rurală în cauză și se deduce din suma cheltuielilor publice indicată în declarația de cheltuieli finală.

(4) Suma totală acordată ca prefinanțare este validată în conformitate cu procedura menționată la articolul 51 din prezentul regulament înaintea încheierii programului de dezvoltare rurală.

Articolul 36

Plăți intermediare

(1) Pentru fiecare program de dezvoltare rurală se efectuează plăți intermediare. Acestea se calculează prin aplicarea ratei de cofinanțare pentru fiecare măsură la cheltuielile publice efectuate care țin de aceasta, astfel cum se menționează la articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

(2) În funcție de disponibilitatea resurselor, Comisia efectuează plăți intermediare cu scopul de a rambursa cheltuielile efectuate de agențiile de plăți acreditate pentru punerea în aplicare a programelor, luând în considerare reducerile sau suspendările aplicate în temeiul articolului 41.

(3) Fiecare plată intermediară se efectuează de către Comisie sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerințe:

(a) transmiterea către Comisie a unei declarații de cheltuieli semnată de agenția de plăți acreditată, în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (c);

(b) respectarea contribuției totale a FEADR la fiecare măsură pe toată durata acoperită de programul respectiv;

(c) transmiterea către Comisie a ultimului raport intermediar anual privind punerea în aplicare a programului de dezvoltare rurală.

(4) Dacă vreuna dintre cerințele prevăzute la alineatul (3) nu este îndeplinită, Comisia informează imediat agenția de plăți acreditată sau organismul coordonator, în cazul în care acesta a fost desemnat. Dacă vreuna dintre cerințele stabilite la alineatul (3) litera (a) sau litera (c) nu este îndeplinită, declarația de cheltuieli nu este admisibilă.

(5) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 51 și 52, Comisia efectuează plăți intermediare în termen de 45 de zile de la data înregistrării unei declarații de cheltuieli care îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(6) Agențiile de plăți acreditate întocmesc și transmit Comisiei fie direct, fie prin intermediul organismului de coordonare, dacă un astfel de organism a fost desemnat, declarații intermediare de cheltuieli aferente programelor de dezvoltare rurală, în perioadele stabilite de Comisie.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește perioadele în care agențiile de plăți acreditate transmit respectivele declarații intermediare de cheltuieli. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3),

Declarațiile de cheltuieli cuprind cheltuielile efectuate de agențiile de plăți în fiecare dintre perioadele în cauză. Totuși, în cazurile în care cheltuielile menționate la articolul 65 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 nu pot fi declarate Comisiei în perioada respectivă din cauză că o propunere de modificare a programului este în curs de aprobare de către Comisie, cheltuielile respective pot fi declarate în perioadele următoare.

Declarațiile intermediare de cheltuieli aferente cheltuielilor efectuate începând cu data de 16 octombrie sunt înscrise în bugetul anului următor.

(7) Se aplică articolul 83 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Articolul 37

Plata soldului și închiderea programului

(1) După primirea ultimului raport intermediar anual privind aplicarea unui program de dezvoltare rurală, Comisia efectuează plata soldului, în funcție de disponibilitatea resurselor, pe baza planului de finanțare în vigoare, a conturilor anuale pentru ultimul an de execuție a programului de dezvoltare rurală în cauză și a deciziei de verificare și închidere aferente. Conturile respective sunt prezentate Comisiei în cel mult șase luni de la data finală de eligibilitate a cheltuielilor menționată la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 și cuprind cheltuielile efectuate de agenția de plăți până la ultima dată de eligibilitate a cheltuielilor.

(2) Plata soldului se face în termen de cel mult șase luni de la data la care Comisia consideră că informațiile și documentele menționate la alineatul (1) din prezentul articol pot fi primite, iar ultimul cont anual a fost verificat și închis. Sumele care mai sunt angajate după data plății soldului se dezangajează de către Comisie în termen de șase luni, fără a aduce atingere articolului 38 alineatul (5).

(3) Dacă până la termenul limită stabilit la alineatul (1) nu au fost trimise către Comisie ultimul raport intermediar anual și documentele necesare pentru verificarea și închiderea conturilor aferente ultimului an de execuție al programului, soldul se dezangajează automat în conformitate cu articolul 38.

Articolul 38

Dezangajarea automată în cazul programelor de dezvoltare rurală

(1) Comisia dezangajează automat orice parte a unui angajament bugetar pentru un program de dezvoltare rurală care nu a fost folosită în scopul prefinanțării sau al plăților intermediare sau pentru care nu i-a fost prezentată nicio declarație de cheltuieli care să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 36 alineatul (3) în privința cheltuielilor efectuate până la data de 31 decembrie a celui de al treilea an care urmează celui în care s-a făcut angajamentul.

(2) Se dezangajează automat orice parte a angajamentelor bugetare rămasă deschisă la ultima dată de eligibilitate a cheltuielilor menționată la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 pentru care nu a fost făcută o declarație de cheltuieli în termen de șase luni de la data respectivă.

(3) În cazul unei proceduri judiciare sau al unui căi de atac administrative cu efect de suspendare, perioada de dezangajare automată menționată la alineatul (1) sau la alineatul (2) se întrerupe pentru suma aferentă operațiunilor respective pe durata procedurilor judiciare sau a căii de atac administrative, cu condiția ca Comisia să primească o notificare motivată în mod corespunzător de la statul membru până la data de 31 decembrie a anului $N + 3$.

(4) Nu se iau în considerare la calcularea dezangajării automate cele ce urmează:

(a) partea angajamentelor bugetare care a făcut obiectul unei declarații de cheltuieli, dar a cărei rambursare a fost redusă sau suspendată de către Comisie la data de 31 decembrie a anului $N + 3$;

(b) partea angajamentelor bugetare pe care o agenție de plăți nu a putut să o deconteze din motive de forță majoră care afectează grav punerea în aplicare a programului de dezvoltare rurală. Autoritățile naționale care invocă forța majoră trebuie să demonstreze consecințele directe asupra punerii în aplicare a întregului program sau a unei părți a acestuia.

Până la 31 ianuarie, statul membru trimite Comisiei informații privind excepțiile menționate la primul paragraf, pentru cuantumul care trebuia declarat până la sfârșitul anului precedent.

(5) Comisia informează statele membre, în timp util, dacă există riscul dezangajării automate. Comisia informează statele membre cu privire la suma în cauză, astfel cum reiese din informațiile pe care le deține. Statele membre dispun de două luni de la data primirii acestor informații pentru a-și exprima acordul în privința sumei respective sau pentru a prezenta observații. Comisia efectuează dezangajarea automată în maximum nouă luni de la ultimul termen care reiese din aplicarea alineatelor (1) - (3).

(6) În cazul dezangajării automate, contribuția din FEADR la programul de dezvoltare rurală în cauză se reduce, pentru anul respectiv, cu suma dezangajată automat. Statul membru întocmește un plan de finanțare revizuit, repartizând reducerea ajutorului între măsuri, în vederea aprobării de către Comisie. În caz contrar, Comisia reduce pro rata sumele alocate fiecărei măsuri.

CAPITOLUL III

Dispoziții comune

Articolul 39

Exercițiul financiar agricol

Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale privind declarațiile de cheltuieli și venituri legate de intervenția publică stabilită de Comisie în temeiul articolului 46 alineatul (6), exercițiul financiar agricol cuprinde toate cheltuielile efectuate și toate veniturile primite și înregistrate în contabilitatea bugetului Fondurilor de agențiile de plăți pentru exercițiul financiar „N” care începe la data de 16 octombrie a anului „N-1” și se încheie la data de 15 octombrie a anului „N”.

Articolul 40

Respectarea termenelor de plată

În cazul în care dreptul Uniunii stabilește termene de plată, orice plată efectuată de agențiile de plăți către beneficiari înaintea primei date de plată posibile și după ultima dată de plată posibilă este neeligibilă pentru finanțare din partea Uniunii, cu excepția cazurilor, condițiilor și limitelor care urmează a fi stabilite ținând cont de principiul proporționalității.

Pentru a face eligibile pentru finanțare din partea Uniunii cheltuielile efectuate înaintea primei date de plată posibile sau după ultima dată de plată posibilă, cu limitarea impactului financiar, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care derogă de la norma prevăzută la primul paragraf.

Articolul 41

Reducerea și suspendarea plăților lunare și intermediare

(1) În cazul în care declarațiile de cheltuieli sau informațiile menționate la articolul 102 permit Comisiei să constate că cheltuielile au fost efectuate de organisme care nu sunt agenții de plăți acreditate, că nu au fost respectate perioadele de plată sau plafoanele financiare stabilite de dreptul Uniunii sau că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia poate reduce sau suspenda plățile lunare sau intermediare către statele membre în cauză în cadrul actelor de punere în aplicare privind plățile lunare menționate la articolul 18 alineatul (3) sau în cadrul plăților intermediare menționate la articolul 36, după ce oferă statelor membre oportunitatea de a prezenta observații.

În cazul în care declarațiile de cheltuieli sau informațiile menționate la articolul 102 nu îi permit Comisiei să constate că cheltuielile au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia solicită statului membru în cauză să furnizeze informații suplimentare și să prezinte observații într-o perioadă care nu poate fi mai mică de 30 de zile. Dacă statul membru nu răspunde solicitării Comisiei în perioada stabilită sau dacă răspunsul este considerat nesatisfăcător sau demonstrează că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia poate reduce sau suspenda plățile lunare sau intermediare către statul membru în cauză. Astfel de reduceri sau suspendări se adoptă sub forma de acte de punere în aplicare privind plățile lunare menționate la articolul 18 alineatul (3) sau în cadrul plăților intermediare menționate la articolul 36.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se reduce sau se suspendă plățile lunare sau intermediare către un stat membru dacă unul sau mai multe dintre elementele esențiale ale sistemului național de control în cauză nu există sau nu prezintă eficiență din cauza gravității sau persistenței deficiențelor constatate, sau în sistemul pentru recuperarea plăților neconforme există deficiențe grave similare, și dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) deficiențele menționate la primul paragraf au caracter continuu și au stat la baza a cel puțin două acte de punere în aplicare în temeiul articolului 52, privind excluderea de la finanțarea din partea Uniunii a unor cheltuieli prezentate de statul membru în cauză; sau
- (b) Comisia concluzionează că statul membru în cauză nu este în măsură să pună în aplicare măsurile de remediere necesare în viitorul apropiat, în conformitate cu un plan de acțiune care să conțină indicatori clari de progres și care urmează a fi stabilit cu consultarea Comisiei.

Reducerea sau suspendarea se aplică cheltuielilor relevante efectuate de agenția de plăți în cadrul căreia există deficiențe, pentru o perioadă care urmează a fi stabilită prin actele de punere în aplicare menționate la prezentul alineat și care nu poate depăși douăsprezece luni. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru prelungirea perioadei respective cu perioade ulterioare de maximum douăsprezece luni în total, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile pentru reducere sau suspendare. Reducerea sau suspendarea nu continuă dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile respective.

Actele de punere în aplicare prevăzute la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Înainte de a adopta actele de punere în aplicare menționate la prezentul alineat, Comisia informează statul membru în cauză în legătură cu intenția sa și solicită o reacție din partea acestuia într-un termen minim de 30 de zile.

Actele de punere în aplicare prin care se stabilesc plățile lunare menționate la articolul 18 alineatul (3) sau la plățile intermediare menționate la articolul 36 țin cont de actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului alineat.

(3) Reducerile și suspendările în temeiul prezentului articol se aplică în conformitate cu principiul proporționalității și nu aduc atingere aplicării articolelor 51 și 52.

(4) Reducerile și suspendările în temeiul prezentului articol nu aduc atingere articolelor 19, 22 și 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Suspendările menționate la articolele 19 și 22 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 se aplică urmând procedura stabilită la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 42

Suspendarea plăților în cazul transmiterii întârziate

În cazul în care legislația sectorială agricolă a Uniunii impune statelor membre să transmită, într-un anumit interval de timp, informații privind numărul controalelor efectuate în temeiul articolului 59 și rezultatul acestora și în cazul în care statele membre depășesc intervalul respectiv, Comisia poate suspenda plățile lunare menționate la articolul 18 sau plățile intermediare menționate la articolul 36, cu condiția ca Comisia să fi pus la dispoziția statelor membre toate informațiile, formularele și explicațiile necesare pentru stabilirea datelor statistice, în timp util, înainte de începerea perioadei de referință. Cuantumul care urmează să fie suspendat nu depășește 1,5 % din cheltuielile în legătură cu care nu au fost trimise la timp informațiile statistice relevante. În aplicarea suspendării, Comisia acționează în conformitate cu principiul proporționalității, ținând seama de durata întâzierii. În special, se are în vedere dacă întâziera transmiterii informațiilor periclitează mecanismul anual de

descărcare de gestiune. Înaintea suspendării plăților lunare, Comisia notifică în scris statul membru în cauză. Comisia rambursează cuantumurile suspendate atunci când primește informațiile statistice de la statele membre în cauză, cu condiția ca data primirii informațiilor transmise să nu fie ulterioară datei de 31 ianuarie a anului următor.

Articolul 43

Alocarea veniturilor

(1) Următoarele se consideră „venituri alocate” în înțelesul articolului 21 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012:

- (a) sumele care, în temeiul articolelor 40 și 51 în ceea ce privește cheltuielile în cadrul FEGA și al articolelor 52 și 54, trebuie plătite bugetului Uniunii, inclusiv dobânzile aferente acestora;
- (b) sumele colectate sau recuperate în temeiul părții II titlul I capitolul III secțiunea III din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;
- (c) sumele colectate ca urmare a sancțiunilor în conformitate cu normele specifice stabilite de legislația agricolă sectorială a Uniunii, cu excepția cazului în care legislația respectivă prevede în mod explicit că sumele respective pot fi reținute de statele membre;
- (d) sumele corespunzătoare sancțiunilor aplicate în conformitate cu normele privind ecocondiționalitatea prevăzute în titlul VI capitolul II în ceea ce privește cheltuielile din cadrul FEGA;
- (e) orice cauțiune, depozit sau garanție care se furnizează în temeiul dreptului Uniunii adoptate în cadrul PAC, cu excepția dezvoltării rurale, și care se confiscă. Cu toate acestea, statele membre rețin garanțiile confiscate care au fost depuse în contextul eliberării licențelor de export sau import sau în cadrul unei proceduri de achiziții cu unicul scop de a se asigura depunerea de către ofertanți a unor oferte veritabile.

(2) Sumele menționate la alineatul (1) se plătesc la bugetul Uniunii și, în caz de reutilizare, se utilizează exclusiv pentru finanțarea cheltuielilor FEGA sau FEADR.

(3) Prezentul regulament se aplică, *mutatis mutandis*, veniturilor alocate menționate la alineatul (1).

(4) În ceea ce privește FEGA, articolele 170 și 171 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 se aplică *mutatis mutandis* contabilizării veniturilor alocate menționate de prezentul regulament.

Articolul 44

Păstrarea unor contabilități separate

Fiecare agenție de plăți păstrează contabilități separate pentru creditele intrate în bugetul Uniunii pentru Fonduri.

Articolul 45

Măsuri privind informarea

(1) Furnizarea de informații finanțată în temeiul articolului 6 litera (e) are mai ales scopul de a contribui la explicarea, punerea în aplicare și dezvoltarea PAC și de a sensibiliza publicul în legătură cu conținutul și obiectivele acesteia, de a reda consumatorilor încrederea, în urma crizelor, prin campanii de informare, de a informa fermierii și alte părți interesate și care își desfășoară activitatea în zonele rurale și de a promova modelul european de agricultură, precum și de a ajuta cetățenii să îl înțeleagă.

Sunt furnizate informații coerente, obiective și cuprinzătoare atât în interiorul Uniunii, cât și în afara ei, pentru a oferi o imagine de ansamblu exactă asupra PAC.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) pot fi:

- (a) programe anuale de lucru sau alte măsuri specifice prezentate de părți terțe;
- (b) activități puse în aplicare la inițiativa Comisiei.

Măsurile impuse de lege sau măsurile care primesc deja finanțare în temeiul unei alte acțiuni a Uniunii sunt excluse.

În vederea punerii în aplicare a activităților menționate la litera (b), Comisia poate fi asistată de experți externi.

Măsurile menționate la primul paragraf contribuie, de asemenea, la asigurarea comunicării instituționale a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care aceste priorități sunt legate de obiectivele generale ale prezentului regulament.

(3) Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, Comisia publică o cerere de propuneri, cu respectarea condițiilor prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(4) Măsurile preconizate și întreprinse în temeiul prezentului articol sunt notificate comitetului menționat la articolul 116 alineatul (1).

(5) La fiecare doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentului articol.

Articolul 46

Competențele Comisiei

(1) Pentru a ține seama de veniturile colectate de agențiile de plăți în contul bugetului Uniunii, atunci când efectuează plăți pe baza declarațiilor de cheltuieli prezentate de statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește condițiile în care trebuie compensate anumite tipuri de cheltuieli și venituri în cadrul Fondurilor.

(2) Pentru a permite distribuirea echitabilă între statele membre a creditelor disponibile, dacă bugetul Uniunii nu a fost adoptat până la începutul exercițiului financiar sau dacă suma totală a angajamentelor programate depășește pragul stabilit la articolul 170 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 din prezentul regulament privind dispozițiile referitoare la metoda aplicabilă angajamentelor și plății cuantumurilor.

(3) În vederea verificării coerenței datelor notificate de statele membre în legătură cu cheltuielile sau a altor informații prevăzute de prezentul regulament, Comisia este împuternicită, în cazul neîndeplinirii obligației de notificare a Comisiei în temeiul articolului 102, să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 cu privire la amânarea plăților lunare efectuate de Comisie către statele membre, menționate la articolul 42, în ceea ce privește cheltuielile în cadrul FEAGA și care stabilesc condițiile în care Comisia va reduce sau suspenda plățile intermediare către statele membre în cadrul FEADR menționate la articolul respectiv.

(4) În aplicarea articolului 42, pentru a se asigura respectarea principiului proporționalității, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, referitor la norme privind:

- (a) lista măsurilor care intră sub incidența articolului 42;
- (b) rata de suspendare a plăților menționate la articolul respectiv.
- (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detalii suplimentare privind obligația prevăzută la articolul 44, precum și condițiile specifice care se aplică informațiilor care trebuie înregistrate în contabilitățile ținute de agențiile de plăți. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).
- (6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:
 - (a) finanțarea și contabilizarea măsurilor de intervenție sub forma depozitării publice, precum și în ceea ce privește alte cheltuieli finanțate din Fonduri;
 - (b) termenii și condițiile de aplicare a procedurii de dezangajare automată;
 - (c) procedura și alte modalități practice privind funcționarea corespunzătoare a mecanismului prevăzut la articolul 42.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL IV

Verificarea și închiderea conturilor

Secțiunea I

Dispoziții generale

Articolul 47

Controale la fața locului desfășurate de Comisie

- (1) Fără a aduce atingere controalelor efectuate de statele membre în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative naționale sau al dispozițiilor articolului 287 din TFUE sau oricărui alt control organizat în temeiul articolului 322 din TFUE sau în temeiul Regulamentului (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽¹⁾, Comisia poate organiza controale la fața locului în statele membre, pentru a verifica în special:
- (a) conformitatea practicilor administrative cu normele Uniunii;
 - (b) existența documentelor justificative necesare și corelarea lor cu operațiunile finanțate din FEAGA sau din FEADR;
 - (c) condițiile în care au fost efectuate și controlate operațiunile finanțate din FEAGA sau FEADR.
 - (d) dacă o agenție de plăți respectă criteriile de acreditare prevăzute la articolul 7 alineatul (2) și dacă statul membru aplică în mod corect dispozițiile articolului 7 alineatul (5).

Persoanele autorizate de Comisie să efectueze controale la fața locului în numele Comisiei, sau reprezentanții Comisiei care acționează în cadrul competențelor care le-au fost atribuite au acces la registre și la toate celelalte documente, inclusiv la documentele și metadatele întocmite sau primite și înregistrate pe suport electronic, referitoare la cheltuielile finanțate de FEAGA sau FEADR.

Competențele de a efectua controale la fața locului nu aduc atingere aplicării dispozițiilor naționale care rezervă anumite acte pentru agenții desemnați în mod special prin dreptul intern. Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, persoanele autorizate de Comisie să acționeze în numele Comisiei nu iau parte, inter alia, la vizitele la domiciliu și nici la chestionarea formală a persoanelor pe baza dreptului statului membru în cauză. Totuși, persoanele respective au acces la informațiile obținute în acest mod.

⁽¹⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

(2) Comisia notifică cu suficient timp înainte un control la fața locului statului membru în cauză sau statului membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare controlul, ținând seama, în organizarea controalelor, de sarcina administrativă asupra agențiilor de plăți. La aceste controale pot participa agenți ai statului membru în cauză.

La cererea Comisiei și cu acordul statului membru, organismele competente ale statului membru respectiv întreprind controale sau anchete suplimentare privind operațiunile cuprinse în domeniul de aplicare al prezentului regulament. La aceste controale pot participa agenți ai Comisiei sau persoane autorizate de Comisie să acționeze în numele Comisiei.

În scopul eficientizării controalelor, cu acordul statelor membre în cauză, Comisia poate solicita ajutorul autorităților statelor membre respective pentru efectuarea anumitor controale sau anchete.

Articolul 48

Accesul la informații

(1) Statele membre pun la dispoziția Comisiei toate informațiile necesare pentru buna funcționare a Fondurilor și iau toate măsurile corespunzătoare pentru a facilita controalele pe care Comisia le consideră adecvate în ceea ce privește gestionarea finanțării din partea Uniunii, inclusiv controalele la fața locului.

(2) Statele membre comunică Comisiei, la cererea acesteia, legile, reglementările și dispozițiile administrative pe care le-au adoptat în vederea punerii în aplicare a actelor juridice ale Uniunii referitoare la PAC, în cazul în care actele respective au un impact financiar asupra FEAGA sau FEADR.

(3) Statele membre pun la dispoziția Comisiei informațiile referitoare la neregulile și cazurile de presupusă fraudă constatate, precum și informațiile referitoare la măsurile luate în temeiul secțiunii III din prezentul capitol în vederea recuperării plăților necuvenite legate de neregulile și fraudele respective.

Articolul 49

Accesul la documente

Agențiile de plăți acreditate păstrează documentele justificative referitoare la plățile efectuate și documentele referitoare la desfășurarea controalelor administrative și fizice impuse de dreptul Uniunii și pun documentația și informațiile la dispoziția Comisiei. Documentele justificative respective pot fi păstrate în format electronic în condițiile prevăzute de Comisie pe baza articolului 50 alineatul (2).

În cazul în care documentele respective sunt păstrate de o autoritate care este delegată să acționeze de către o agenție de plăți și care este responsabilă cu autorizarea cheltuielilor, autoritatea respectivă trimite agenției de plăți acreditate rapoarte privind numărul controalelor efectuate, conținutul lor și măsurile luate ca urmare a rezultatelor controalelor.

Articolul 50

Competențele Comisiei

(1) În scopul de a garanta o aplicare corectă și eficientă a dispozițiilor referitoare la controalele la fața locului și la accesul

la documente și la informații prevăzute în prezentul capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în vederea completării obligațiilor specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în temeiul prezentului capitol.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

- (a) procedurile legate de obligațiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în legătură cu controalele prevăzute în prezentul capitol;
- (b) procedurile legate de obligațiile de cooperare pe care trebuie să le îndeplinească statele membre în scopul aplicării articolelor 47 și 48;
- (c) procedurile și alte modalități practice referitoare la îndeplinirea obligației de raportare menționate la articolul 48 alineatul (3);
- (d) condițiile în care sunt păstrate documentele justificative menționate la articolul 49, inclusiv forma lor și perioada de păstrare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Secțiunea II

Verificarea și închiderea

Articolul 51

Verificarea și închiderea conturilor

Până la data de 31 mai a anului următor exercițiului bugetar în cauză și pe baza informațiilor transmise în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (c), Comisia adoptă acte de punere în aplicare care conțin deciziile sale în ceea ce privește verificarea și închiderea conturilor agențiilor de plăți acreditate. Actele de punere în aplicare respective vizează exhaustivitatea, exactitatea și veridicitatea conturilor anuale prezentate și nu aduc atingere conținutului deciziilor adoptate ulterior în temeiul articolului 52.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 52

Verificarea conformității

(1) Atunci când constată că cheltuielile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și, în cazul FEADR, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu cel național aplicabile, menționate la articolul 85 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește cuantumul care se exclud de la finanțarea din partea Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(2) Comisia evaluează cuantumul care se exclude pe baza gravității neconformității constatate. Comisia ține cont de natura încălcării, precum și de prejudiciul financiar cauzat Uniunii. Excluderea de către Comisie are la bază identificarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și, atunci când identificarea acestora presupune eforturi neproportionale, Comisia poate aplica corecții extrapolate sau forfetare. Corecțiile forfetare se aplică numai în situațiile în care, din cauza naturii situației sau pentru că statul membru nu a pus la dispoziția Comisiei informațiile necesare, ar fi necesare eforturi neproportionale pentru identificarea prejudiciului financiar cauzat Uniunii.

(3) Înaintea adoptării oricărei decizii de refuzare a finanțării, constatările în urma inspecției Comisiei și răspunsurile statului membru sunt notificate în scris, apoi cele două părți încearcă să ajungă la un acord asupra acțiunilor care urmează să fie întreprinse. În această etapă a procedurii, statelor membre li se oferă posibilitatea de a demonstra faptul că nivelul real al neconformității este mai mic decât cel din evaluarea Comisiei.

În cazul în care nu se ajunge la un acord, statul membru poate solicita deschiderea unei proceduri în vederea reconcilierii pozițiilor părților în termen de patru luni. Comisiei îi este prezentat un raport privind rezultatul procedurii. Comisia ține seama de recomandările din raport înainte de a decide cu privire la un eventual refuz de finanțare și oferă justificări dacă decide să nu urmeze recomandările respective.

(4) Finanțarea nu poate fi refuzată pentru:

(a) cheltuielile menționate la articolul 4 alineatul (1) efectuate cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției;

(b) cheltuielile aferente măsurilor multianuale care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) sau a programelor indicate la articolul 5, în cazul în care ultima obligație impusă beneficiarului intervine cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției;

(c) cheltuielile pentru măsurile din programe, menționate la articolul 5, altele decât cele menționate la litera (b) din prezentul alineat, pentru care plata sau, după caz, plata finală de către agenția de plăți se face cu mai mult de 24 de luni înainte ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției.

(5) Alineatul (4) nu se aplică în cazul:

(a) neregulilor cuprinse în secțiunea III din prezentul capitol;

(b) ajutoarelor naționale pentru care Comisia a inițiat procedura stabilită la articolul 108 alineatul (2) din TFUE sau încălcărilor pentru care Comisia a notificat statul membru în cauză printr-o scrisoare de punere în întârziere în conformitate cu articolul 258 din TFUE;

(c) nerespectării de către statele membre a obligațiilor prevăzute în titlul V capitolul III din prezentul regulament, cu condiția ca Comisia să notifice în scris statului membru constatările inspecției în termen de 12 luni de la primirea raportului statului membru privind rezultatele controalelor sale referitoare la cheltuielile în cauză.

Articolul 53

Competențele Comisiei

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind punerea în aplicare a:

(a) verificării și închiderii conturilor prevăzute la articolul 51 în ceea ce privește măsurile luate în legătură cu adoptarea deciziei și cu punerea în aplicare a acesteia, inclusiv schimbul de informații dintre Comisie și statele membre și termenele care trebuie respectate;

(b) verificării conformității prevăzute la articolul 52 în ceea ce privește măsurile luate în legătură cu adoptarea deciziei și cu punerea în aplicare a acesteia, inclusiv schimbul de informații dintre Comisie și statele membre și termenele care trebuie respectate, precum și procedura de conciliere prevăzută la articolul menționat, inclusiv instituirea, sarcinile, alcătuirea și modalitățile de lucru ale organismului de conciliere.

(2) Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

(3) Pentru a permite Comisiei să protejeze interesele financiare ale Uniunii și pentru a asigura aplicarea eficientă a dispozițiilor privind verificarea conformității prevăzute la articolul 52, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește criteriile și metodologia de aplicare a corecțiilor.

Secțiunea III

Nereguli

Articolul 54

Dispoziții comune

(1) Pentru orice plată necuvenită în urma unei nereguli sau a unei neglijențe, statele membre solicită recuperarea de la beneficiar în termen de 18 luni după ce un raport de control sau un document similar care semnalează apariția unei astfel de nereguli a fost aprobat și, după caz, primit de agenția de plăți sau de organismul responsabil de recuperare. Cuantumul corepunzătoare sunt înregistrate în momentul prezentării cererii de recuperare în registrul debitorilor al agenției de plăți.

(2) Dacă recuperarea nu s-a produs în termen de patru ani de la data solicitării de recuperare sau în termen de opt ani de la inițierea unei acțiuni într-o instanță națională, 50 % din consecințele financiare ale nerecuperării sunt suportate de statele membre în cauză, iar 50 % de la bugetul Uniunii, fără a se aduce atingere cerinței ca statul membru în cauză să continue în mod obligatoriu procedurile de recuperare în conformitate cu articolul 58.

În cazul în care, în contextul procedurii de recuperare, se constată, printr-un instrument administrativ sau juridic cu caracter definitiv, absența oricărei nereguli, statul membru în cauză declară drept cheltuială în cadrul Fondurilor sarcina financiară ce îi revine în temeiul primului paragraf.

Cu toate acestea, în cazul în care din motive care nu pot fi atribuite statului membru în cauză, recuperarea nu poate avea loc în termenul precizat la primul paragraf, iar cuantumul care trebuie recuperat depășește 1 milion de euro, Comisia poate, la cererea statului membru, să extindă termenul cu o perioadă de cel mult jumătate din durata inițială.

(3) Pe baza unor motive justificate corespunzător, statele membre pot decide să nu continue procedurile de recuperare. O decizie în acest sens poate fi luată numai în următoarele situații:

(a) în cazul în care costurile deja efectuate și cele estimate a fi efectuate depășesc valoarea care trebuie recuperată, această condiție este considerată a fi fost îndeplinită dacă:

- (i) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăți individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, nu depășește 100 EUR; sau
- (ii) cuantumul care trebuie recuperat de la beneficiar în contextul unei plăți individuale pentru o schemă de ajutor sau o măsură de sprijin, fără a include dobânda aferentă, se situează între 100 EUR și 150 EUR iar statul membru vizat aplică un prag egal sau mai înalt decât cuantumul care trebuie recuperat în conformitate cu dreptul intern pentru neplata datoriilor naționale.

(b) în cazul în care recuperarea se dovedește imposibilă din cauza insolvenței, înregistrată și recunoscută prin dreptul intern, a debitorului sau a persoanelor juridic responsabile pentru neregulă.

În cazul în care decizia menționată la primul paragraf al prezentului alineat este luată înainte ca suma restantă să facă obiectul normelor menționate la alineatul (2), consecința financiară a nerecuperării este suportată de la bugetul Uniunii.

(4) Statele membre introduc în conturile anuale trimise Comisiei în temeiul articolului 102 alineatul (1) litera (c) punctul (iv) sumele ce vor fi suportate de statele membre în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Comisia controlează

dacă s-a făcut acest lucru și efectuează orice ajustare necesară ca urmare a adoptării actului de punere în aplicare menționat la articolul 51.

(5) Cu condiția respectării procedurii stabilite la articolul 52 alineatul (3), Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să excludă de la finanțarea din partea Uniunii sumele imputate bugetului Uniunii, în următoarele cazuri:

- (a) dacă statul membru nu a respectat termenele menționate la alineatul (1);
- (b) dacă consideră că decizia de a nu continua procedurile de recuperare luată de un stat membru în temeiul alineatului (3) nu este justificată;
- (c) dacă consideră că neregula sau nerecuperarea este rezultatul unei nereguli sau neglijențe imputabile autorităților administrative sau altui organism oficial al statului membru.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

Articolul 55

Dispoziții specifice pentru FEAGA

Sumele recuperate ca urmare a apariției unei nereguli sau neglijențe și dobânda aferentă acestora se varsă agenției de plăți și sunt înregistrate contabil de aceasta ca venit destinat FEAGA în luna în care au fost încasați banii.

Atunci când bugetul Uniunii este creditat conform primului paragraf, statul membru poate reține 20 % din sumele corespunzătoare, cu titlu de rambursare forfetară a costurilor de recuperare, cu excepția cazurilor în care neregula sau neglijența este imputabilă autorităților administrative sau altor organisme oficiale ale statului membru.

Articolul 56

Dispoziții specifice pentru FEADR

Atunci când, în cadrul operațiunilor sau programelor de dezvoltare rurală, sunt depistate nereguli sau neglijențe, statele membre fac ajustări financiare prin anularea totală sau parțială a respectivei finanțări din partea Uniunii. Statele membre țin cont de natura și gravitatea neregulilor detectate, precum și de nivelul pierderii financiare pentru FEADR.

Cuantumurile finanțării din partea Uniunii în cadrul FEADR care sunt anulate și cele recuperate, precum și dobânda aferentă se realocă programelor în cauză. Totuși, fondurile Uniunii anulate sau recuperate pot fi reutilizate de statele membre numai pentru o operațiune din cadrul aceluiași program de dezvoltare rurală și cu condiția ca fondurile să nu fie realocate operațiunilor care au făcut obiectul unei ajustări financiare. După încheierea unui program de dezvoltare rurală, statul membru rambursează cuantumul recuperat la bugetul Uniunii.

Articolul 57

Competențele Comisiei

(1) În scopul de a garanta o aplicare corectă și eficientă a dispozițiilor referitoare la condițiile privind recuperarea plăților necuvenite și a dobânzilor aferente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește obligațiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească statele membre.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme referitoare la:

- (a) procedurile privind recuperarea plăților necuvenite și a dobânzilor aferente, astfel cum figurează în prezenta secțiune, și privind informarea Comisiei cu privire la sumele care urmează a fi recuperate;
- (b) formularele privind notificarea și comunicarea care trebuie efectuate de statele membre către Comisie în ceea ce privește obligațiile prevăzute în prezenta secțiune.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL V

SISTEME DE CONTROL ȘI SANCTIUNI

CAPITOLUL I

Norme generale

Articolul 58

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) În cadrul PAC, statele membre adoptă toate actele cu putere de lege și actele administrative și iau orice altă măsură necesară pentru a asigura protecția eficace a intereselor financiare ale Uniunii și în special pentru:

- (a) a controla legalitatea și corectitudinea operațiunilor finanțate din Fonduri;
- (b) a asigura combaterea eficientă a fraudelor, în special în domeniile cu un nivel de risc mai ridicat, și care să acționeze ca factor disuasiv, ținând cont de costuri și beneficii, precum și de caracterul proporțional al măsurilor;
- (c) a combate, a depista și a corecta neregulile și fraude;
- (d) a aplica sancțiuni eficace, disuasive și proporționale în conformitate cu dreptul Uniunii sau, în absența acestuia, cu dreptul intern și a iniția proceduri judiciare în acest scop, dacă este nevoie;
- (e) a recupera plățile necuvenite, plus dobânzile aferente, și a iniția proceduri judiciare în acest scop, dacă este nevoie.

(2) Statele membre instituie sisteme de gestionare și control eficiente pentru a asigura respectarea legislației care reglementează schemele de sprijin din partea Uniunii, în vederea minimizării riscului ca Uniunea să sufere prejudicii financiare.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu dispozițiile adoptate și cu măsurile luate în temeiul alineatelor (1) și (2).

Toate condițiile pe care le stabilesc statele membre pentru a completa condițiile stabilite de normele Uniunii pentru primirea de sprijin finanțat din FEAGA sau FEADR sunt verificabile.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol referitoare la următoarele aspecte:

- (a) procedurile, termenele, schimbul de informații cu privire la obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2);
- (b) notificarea și comunicarea pe care statele membre trebuie să le efectueze către Comisie în ceea ce privește obligația prevăzută la alineatul (3).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 59

Principii generale ale controalelor

(1) Sistemul instituit de statele membre în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) include, cu excepția cazului în care se prevede altfel, verificarea administrativă sistematică a tuturor cererilor de ajutor și de plată. Sistemul respectiv este completat de controale la fața locului.

(2) În ceea ce privește controalele la fața locului, autoritatea responsabilă extrage un eșantion pentru control din întreaga populație de solicitanți, inclusiv, după caz, o parte selectată în mod aleatoriu, pentru a obține o rată de eroare reprezentativă, și una aleasă pe baza riscurilor, care vizează depistarea zonelor în care riscurile de eroare sunt cele mai mari.

(3) Autoritatea responsabilă întocmește un raport pentru fiecare control la fața locului.

(4) După caz, toate controalele la fața locului prevăzute de normele Uniunii referitoare la sprijinul pentru agricultură și la sprijinul pentru dezvoltare rurală se desfășoară în același timp.

(5) Statele membre asigură un nivel minim al controalelor la fața locului necesar pentru o gestionare eficace a riscurilor și cresc acest nivel minim, dacă este necesar. Statele membre pot reduce nivelul minim dacă sistemele de gestionare și control funcționează corespunzător, iar ratele de eroare rămân la un nivel acceptabil.

(6) În cazurile prevăzute de Comisie în conformitate cu articolul 62 alineatul (2) litera (h), cererile de ajutor și de plată sau orice altă comunicare, solicitare sau cerere pot fi corectate și ajustate după prezentarea lor în cazul producerii unor erori evidente recunoscute de autoritatea competentă.

(7) O cerere de ajutor sau de plată se respinge dacă beneficiarul sau reprezentantul acestuia nu permite efectuarea controlului la fața locului, cu excepția cazurilor de forță majoră și a circumstanțelor excepționale.

Articolul 60

Clauza de eludare

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice, nu se acordă niciun avantaj prevăzut în cadrul legislației agricole sectoriale persoanelor fizice sau juridice în privința cărora s-a stabilit că au fost create în mod artificial condițiile cerute în vederea obținerii acelor avantaje, contrar obiectivelor legislației respective.

Articolul 61

Compatibilitatea schemelor de sprijin în scopul controalelor în sectorul vitivinicol

În scopul aplicării schemelor de sprijin în sectorul vitivinicol menționate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 statele membre se asigură că procedurile de gestionare și control aplicate schemelor respective sunt compatibile cu sistemul integrat menționat în capitolul II din prezentul titlu în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) baza de date electronică;
- (b) sistemele de identificare a parcelelor agricole;
- (c) controalele administrative.

Procedurile permit funcționarea în comun sau schimbul de date cu sistemul integrat.

Articolul 62

Competențele Comisiei în ceea ce privește controalele

(1) Pentru a asigura desfășurarea în mod corect și eficient a controalelor și verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate într-un mod eficient, coerent și nediscriminatoriu care să protejeze interesele financiare ale Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește, în cazul în care sunt necesare în vederea bunei gestionări a sistemului, cerințele suplimentare în materie de proceduri vamale, în special cele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește normele necesare pentru a asigura aplicarea uniformă în Uniune a prezentului capitol, în special:

- (a) normele privind controalele administrative și la fața locului care trebuie efectuate de statele membre în ceea ce privește respectarea obligațiilor, angajamentelor și criteriilor de eligibilitate care decurg din aplicarea dreptului Uniunii;
- (b) normele referitoare la nivelul minim de controale necesare la fața locului și la obligația de a crește respectivul nivel sau la posibilitatea de a-l reduce, astfel cum este prevăzut la articolul 59 alineatul (5);
- (c) normele și metodele de raportare a controalelor și verificărilor efectuate, precum și a rezultatelor lor;
- (d) autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor de conformitate, conținutul și frecvența acestor controale și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective;
- (e) în ceea ce privește cânepa, astfel cum este menționată la articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 normele referitoare la măsurile specifice de control și la metodele de stabilire a nivelurilor de tetrahidrocannabinol;
- (f) în ceea ce privește bumbacul, menționat la articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 un sistem de controale referitoare la organizațiile interprofesionale aprobate;
- (g) în ceea ce privește vinul, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, normele privind măsurarea suprafețelor, precum și în legătură cu controalele și normele care reglementează procedurile financiare specifice pentru eficientizarea controalelor;
- (h) cazurile în care cererile de ajutor și de plată sau orice altă comunicare sau cerere pot fi corectate și ajustate după prezentarea lor, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (6);
- (i) testele și metodele care urmează să fie aplicate pentru stabilirea eligibilității produselor pentru intervenție publică și depozitare privată, precum și utilizarea procedurilor de achiziții atât pentru depozitarea privată, cât și pentru intervenția publică.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 63

Plăți necuvenite și sancțiuni administrative

(1) Dacă se constată că un beneficiar nu îndeplinește criteriile de eligibilitate sau nu respectă angajamentele sau alte obligații legate de condițiile pentru acordarea ajutorului sau sprijinului prevăzute de legislația agricolă sectorială, plata aferentă ajutorului nu se efectuează sau acesta se retrage în întregime sau parțial și, după caz, drepturile la plată aferente menționate la articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu se alocă, sau se retrag.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

(2) În plus, în cazurile în care legislația agricolă sectorială prevede astfel, statele membre aplică, de asemenea, sancțiuni administrative, în conformitate cu normele prevăzute la articolele 64 și 77. Aceasta nu aduce atingere dispozițiilor prevăzute la titlul VI articolele 91 - 101.

(3) Fără a aduce atingere articolului 54 alineatul (3), cuantumul, inclusiv dobânzile aferente și drepturile la plată vizate de retragerea menționată la alineatul (1) și de sancțiunile menționate la alineatul (2) se recuperează.

(4) Comisia adoptă actele delegate în conformitate cu articolul 115 privind condițiile de retragere parțială sau totală prevăzute la alineatul (1).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate referitoare la:

- (a) aplicarea și calcularea retragerii parțiale sau totale menționate la alineatul (1);
- (b) recuperarea plăților necuvenite și a sancțiunilor, precum și cu privire la drepturile la plată alocate în mod necuvenit și la aplicarea dobânzilor.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 64

Aplicarea sancțiunilor administrative

(1) În ceea ce privește sancțiunile administrative menționate la articolul 63 alineatul (2), prezentul articol se aplică în cazul neconformității cu criteriile de eligibilitate, cu angajamentele sau cu alte obligații care decurg din aplicarea legislației agricole sectoriale, cu excepția celor menționate la capitolul II articolele 67 - 78 din prezentul titlu și la titlul VI articolele 91 - 101, precum și a celor care fac obiectul sancțiunilor prevăzute la articolul 89 alineatele (3) și (4).

(2) Nu se aplică sancțiuni administrative:

- (a) în cazul în care neconformitatea este cauzată de forța majoră;
- (b) în cazul în care neconformitatea este cauzată de erori evidente, menționate la articolul 59 alineatul (6);
- (c) în cazul în care neconformitatea este cauzată de o eroare a autorității competente sau a unei alte autorități și dacă eroarea nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil de persoana vizată de sancțiunea administrativă;
- (d) în cazul în care persoana vizată poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea competentă că nu este răspunzătoare pentru nerespectarea obligațiilor menționate la alineatul (1), sau dacă autoritatea competentă stabilește într-un alt mod că persoana vizată nu este răspunzătoare în acest sens;

(e) în cazul în care neconformitatea este minoră, inclusiv în cazul în care aceasta privește un prag, care urmează să fie stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b);

(f) alte cazuri în care nu se impune aplicarea unei sancțiuni, care urmează să fie precizate de Comisie în conformitate cu alineatul (6) litera (b).

(3) Sancțiunile administrative pot fi aplicate beneficiarului ajutorului sau sprijinului și altor persoane fizice sau juridice, inclusiv grupurilor sau asociațiilor de beneficiari sau altor persoane, cărora le revin obligațiile prevăzute în normele menționate la alineatul (1).

(4) Sancțiunile administrative pot lua una dintre următoarele forme:

(a) reducerea valorii ajutorului sau a sprijinului care urmează să fie acordat în legătură cu cererea de ajutor sau de plată afectată de neconformitate, ori în legătură cu cereri ulterioare; cu toate acestea, în ceea ce privește sprijinul pentru dezvoltarea rurală, aceasta nu aduce atingere posibilității de suspendare a sprijinului în cazurile în care se poate preconiza că beneficiarul va remedia neconformitatea într-un termen rezonabil;

(b) plata unui quantum calculat pe baza cantității și/sau duratei neconformității;

(c) suspendarea sau retragerea unei aprobări, a unei recunoașteri sau a unei autorizații;

(d) excluderea de la dreptul de a participa la schema de ajutoare sau la măsura de sprijin sau la altă măsură vizată ori de a beneficia de pe urma acestora;

(5) Sancțiunile administrative sunt proporționale și se aplică în trepte, în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformității identificate și respectă următoarele limite:

(a) quantumul sancțiunii administrative, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a), nu depășește 200 % din valoarea cererii de ajutor sau a cererii de plată;

(b) în pofida dispoziției de la litera (a), în ceea ce privește dezvoltarea rurală, quantumul sancțiunii administrative, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a), nu depășește 100 % din suma eligibilă;

(c) quantumul sancțiunii administrative, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (b), nu depășește un quantum comparabil cu procentajul menționat la litera (a) din prezentul alineat;

(d) suspendarea, retragerea sau excluderea menționate la alineatul (4) literele (c) și (d) pot fi stabilite pentru o perioadă de cel mult trei ani consecutivi, care poate fi reînnoită în cazul unei noi neconformități.

(6) Pentru a ține cont de efectul de descurajare al taxelor și sancțiunilor care urmează a fi impuse, pe de o parte, și de caracteristicile specifice ale fiecărei scheme de ajutor sau ale fiecărei măsuri de sprijin reglementate de legislația agricolă sectorială, pe de altă parte, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115:

(a) prin care identifică, pentru fiecare schemă de ajutor sau măsură de sprijin și pentru fiecare persoană vizată, astfel cum se menționează la alineatul (3), sancțiunea administrativă și rata specifică care urmează să fie aplicate de statele membre din lista prevăzută la alineatul (4) și în limitele stabilite la alineatul (5), inclusiv în cazuri de neconformitate necuantificabilă;

(b) prin care identifică cazurile în care nu se aplică sancțiuni administrative, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (f).

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate în vederea armonizării punerii în aplicare a prezentului articol, în special în ceea ce privește:

(a) aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative;

(b) norme detaliate pentru identificarea unei neconformități ca fiind minore, inclusiv stabilirea unui prag cantitativ exprimat ca valoare nominală sau ca procentaj din valoarea eligibilă a ajutorului sau sprijinului, care, în ceea ce privește sprijinul pentru dezvoltarea rurală, nu este mai mic de 3 %, și în ceea ce privește celelalte forme de ajutor sau de sprijin nu este mai mic de 1 %;

(c) normele care definesc cazurile în care, datorită naturii sancțiunilor, statele membre pot reține sancțiunile recurate.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 65

Suspendarea plăților către statele membre în cazuri specifice vizate de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

(1) În cazul în care Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 impune statelor membre să transmită, într-un anumit termen, informații specifice iar statele membre nu transmit informațiile respective, le transmit cu întârziere sau transmit informații incorecte, Comisia poate suspenda plățile lunare menționate la articolul 18 cu condiția ca Comisia să fi pus la dispoziția statelor membre în timp util informațiile, formularele și explicațiile necesare. Quantumul care urmează să fie suspendat se referă la cheltuielile pentru măsurile de piață la care se referă cerința de informare care nu a fost transmisă sau a fost transmisă incorect sau cu întârziere.

(2) Pentru a se asigura respectarea principiului proporționalității în ceea ce privește aplicarea alineatului (1), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 cu privire la măsurile de piață care intră sub incidența suspendării și a ratei și perioadei de suspendare a plăților menționate la alineatul (1).

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate privind procedura și alte modalități practice de funcționare corespunzătoare a suspendării plăților lunare menționate la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 66

Garanții

(1) Atunci când legislația agricolă sectorială prevede astfel, statele membre solicită depunerea unei garanții care să dea asigurarea că se va plăti sau se va reține o sumă de bani către o autoritate competentă în cazul în care o anumită obligație în temeiul legislației agricole sectoriale nu este îndeplinită.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, garanția este reținută total sau parțial dacă o anumită obligație nu este îndeplinită sau este îndeplinită doar parțial.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care stabilește normele care asigură un tratament nediscriminatoriu, echitatea și respectul proporționalității în cazul depunerii unei garanții și care:

(a) determină partea responsabilă în eventualitatea în care nu este îndeplinită o obligație;

(b) stabilesc situațiile specifice în care autoritatea competentă poate renunța la a cere constituirea unei garanții;

(c) stabilesc condițiile aplicabile garanției care trebuie depusă și garantului, precum și condițiile depunerii și eliberării garanției;

(d) stabilesc condițiile specifice legate de garanția depusă în legătură cu plățile în avans;

(e) determină consecințele încălcării obligațiilor pentru care a fost depusă o garanție, astfel cum se prevede la alineatul (1), inclusiv confiscarea garanțiilor, rata reducerii aplicabile la eliberarea garanțiilor pentru rambursări, licențe, oferte, licitații sau cereri specifice, precum și în cazul în care nu a fost îndeplinită, parțial sau total, o obligație acoperită de garanția respectivă, ținând cont de natura obligației, de cantitatea pentru care a fost încălcată obligația, de perioada cu care a fost depășit termenul până la care obligația ar fi trebuit să fie îndeplinită și de momentul până la care sunt aduse dovezi ale îndeplinirii obligației.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

(a) forma garanției care trebuie depusă și procedura pentru depunerea garanției, pentru acceptarea acesteia și pentru înlocuirea garanției inițiale;

- (b) procedurile pentru eliberarea garanției;
- (c) notificările transmise de statele membre și de Comisie.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL II

Sistemul Integrat de Administrare și Control

Articolul 67

Domeniul de aplicare și termenii utilizați

(1) Fiecare stat membru instituie și utilizează un sistem integrat de administrare și control (denumit în continuare „sistemul integrat”).

(2) Sistemul integrat se aplică schemelor de sprijin enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și sprijinului acordat în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) literele (a) și (b), articolele 28 - 31, articolul 33, articolul 34 și articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, precum și, după caz, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013.

Cu toate acestea, prezentul capitol nu se aplică măsurilor menționate la articolul 28 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013. De asemenea, nu se aplică nici măsurilor prevăzute la articolul 21 alineatul (1) literele (a) și (b) din regulamentul respectiv, în ceea ce privește costul de instalare.

(3) În măsura în care este necesar, sistemul integrat se aplică și controlului privind ecocondiționalitatea prevăzut la titlul VI.

(4) În înțelesul prezentului capitol:

(a) „parcelă agricolă” înseamnă o suprafață continuă de pământ, care face obiectul unei declarații din partea unui singur fermier, pe care se cultivă o singură grupă de culturi; cu toate acestea, în cazul în care se solicită o declarație separată privind utilizarea unei suprafețe care face parte dintr-o singură grupă de culturi în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, utilizarea respectivă limitează suplimentar, dacă este necesar, suprafața respectivă; statele membre pot să prevadă criterii suplimentare pentru delimitarea parcelelor agricole;

(b) „plată directă pe suprafață” înseamnă schema de plată de bază, schema de plată unică pe suprafață și plata redistributivă, astfel cum sunt menționate la titlul III capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; plățile pentru practici agricole benefice pentru climă și mediu menționate la titlul

III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; plățile pentru zonele cu constrângeri naturale menționate la titlul III capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; plățile pentru tinerii fermieri menționate la titlul III capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; sprijinul cuplat facultativ menționat la titlul IV capitolul 1, atunci când sprijinul este plătit per hectar, plata specifică pentru cultura de bumbac menționată la titlul IV capitolul 2, schema pentru micii fermieri menționată la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013; măsurile specifice din domeniul agriculturii pentru regiunile ultraperiferice ale Uniunii, menționate la capitolul IV din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, atunci când sprijinul este plătit per hectar; precum și măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee, menționate la capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, atunci când sprijinul este plătit per hectar.

Articolul 68

Elementele sistemului integrat

(1) Sistemul integrat conține următoarele elemente:

- (a) o bază de date electronică;
- (b) un sistem de identificare a parcelelor agricole;
- (c) un sistem de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată;
- (d) cereri de ajutor și cereri de plată;
- (e) un sistem integrat de control;
- (f) un sistem unic pentru înregistrarea identității fiecărui beneficiar al sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) care depune o cerere de ajutor sau de plată.

(2) După caz, sistemul integrat cuprinde un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ⁽⁴⁾.

(3) Fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre privind punerea în aplicare și implementarea sistemului integrat, Comisia poate să facă apel la serviciile unor organisme sau persoane specializate, pentru a facilita instituirea, monitorizarea și utilizarea sistemului integrat, în special în scopul de a acorda, la cerere, consultanță tehnică autorităților competente ale statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 229/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 41).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

(4) Statele membre iau toate măsurile suplimentare care se impun pentru buna aplicare a sistemului integrat și își acordă reciproc asistența necesară în vederea efectuării controalelor necesare în temeiul prezentului regulament.

Articolul 69

Baza de date electronică

(1) Baza de date electronică (denumită în continuare „baza de date”) înregistrează, pentru fiecare beneficiar al sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2), datele obținute din cererile de ajutor și de plată.

Baza de date respectivă permite în special consultarea, prin intermediul autorității competente a statului membru, a datelor privind anul calendaristic și/sau de comercializare în curs și cei zece astfel de ani anteriori. Atunci când nivelul sprijinului pentru fermieri este afectat de datele referitoare la primii ani calendaristici și/sau de comercializare, începând din anul 2000, baza de date permite, de asemenea, consultarea datelor respective. De asemenea, baza de date permite consultarea directă și imediată a datelor referitoare la cel puțin cei patru ani calendaristici consecutivi anteriori și a datelor referitoare la „pășunile permanente”, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din versiunea inițială a Regulamentului (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei⁽¹⁾ și, de la data aplicării acestuia, datele referitoare la „pajiștile permanente și pășunile permanente”, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, referitoare la cel puțin cei cinci ani calendaristici consecutivi anteriori.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre care au aderat la Uniune în sau după 2004 sunt obligate să asigure consultarea datelor doar începând cu anul aderării lor.

(2) Statele membre pot crea baze de date descentralizate cu condiția ca acestea și procedurile administrative privind înregistrarea și accesarea datelor să fie concepute în mod omogen pe întreg teritoriul statului membru și să fie compatibile între ele pentru a permite controale încrucișate.

Articolul 70

Sistemul de identificare a parcelor agricole

(1) Sistemul de identificare a parcelor agricole se instituie pe baza hărților, a documentelor de registru cadastral sau a altor referințe cartografice. Se utilizează tehnici computerizate bazate pe sistemul de informații geografice, inclusiv ortofotoplanuri aeriene sau spațiale care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puțin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:10 000 și, începând cu 2016, la o scară de 1:5 000, ținând cont de forma și starea parcelei. Acest lucru se stabilește în conformitate cu standardele existente ale Uniunii.

În pofida primului paragraf, statele membre pot continua să utilizeze tehnici precum ortofotoplanuri aeriene sau spațiale

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (JO L 316, 2.12.2009, p. 1).

care respectă un standard uniform ce garantează o precizie cel puțin echivalentă cu cea oferită de cartografierea la o scară de 1:10 000 începând cu 2016, atunci când au fost achiziționate pe baza unor contracte pe termen lung asupra cărora s-a convenit înainte de noiembrie 2012.

(2) Statele membre se asigură că sistemul de identificare a parcelor agricole conține un nivel de referință care să se aplice zonelor de interes ecologic. Nivelul de referință respectiv vizează, în special, angajamentele specifice relevante și/sau sistemele de certificare ecologică menționate la articolul 43 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 echivalente cu practicile menționate la articolul 46 din respectivul regulament înainte ca formularele de cerere menționate la articolul 72 din prezentul regulament pentru acordarea de plăți pentru practicile agricole benefice pentru climă și mediu menționate la articolele 43 - 46 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 să fie puse la dispoziție cel târziu pentru anul de cerere 2018.

Articolul 71

Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată

(1) Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată permite verificarea drepturilor și controalele încrucișate privind cererile de ajutor și sistemul de identificare a parcelor agricole.

(2) Sistemul menționat la alineatul (1) permite consultarea directă și imediată, prin intermediul autorității competente a statului membru, a datelor privind cel puțin cei patru ani calendaristici consecutivi anteriori.

Articolul 72

Cererile de ajutor și de plată

(1) În fiecare an, beneficiarul sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) depune o cerere pentru plăți directe sau, respectiv, o cerere de plată pentru suprafața în cauză și pentru măsurile de dezvoltare rurală legate de animale, indicând, după caz:

(a) toate parcelele agricole ale exploatației agricole, precum și suprafața neagricolă pentru care se solicită sprijinul menționat la articolul 67 alineatul (2);

(b) drepturile la plată declarate în vederea activării;

(c) orice altă informație prevăzută în prezentul regulament sau necesară în vederea aplicării legislației agricole sectoriale relevante sau solicitată de statul membru în cauză.

În ceea ce privește plata directă pe suprafață, fiecare stat membru stabilește dimensiunea minimă a parcelor agricole pentru care se pot depune cereri. Totuși, dimensiunea minimă nu poate depăși 0,3 hectare.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), statele membre pot decide că parcelele agricole cu o suprafață de până la 0,1 ha pentru care nu se face o cerere de plată nu trebuie declarate, cu condiția ca suprafața totală a respectivelor parcele să nu depășească 1 ha, și/sau că fermierul care nu depune cerere pentru nicio plată directă bazată pe suprafață nu are obligația de a-și declara parcelele agricole dacă suprafața totală nu depășește 1 ha. În toate cazurile, fermierul indică în cererea sa că are la dispoziție parcele agricole și, la cererea autorităților competente, indică localizarea acestora.

(3) Statele membre furnizează, printre altele prin mijloace electronice, formulare prestabilite, bazate pe suprafețele stabilite în anul precedent, precum și documente grafice pentru localizarea suprafețelor în cauză.

Statul membru poate decide că cererea de ajutor și cererea de plată:

(a) sunt valabile dacă beneficiarul confirmă absența modificărilor cu privire la cererea de ajutor și la cererea de plată depuse în anul precedent,

(b) trebuie să conțină doar modificările față de cererea de ajutor și față de cererea de plată depuse pentru anul precedent.

Totuși, în ceea ce privește schema pentru micii fermieri prevăzută la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, această posibilitate trebuie oferită tuturor fermierilor în cauză.

(4) Statul membru poate decide că o singură cerere se referă la mai multe dintre sau la toate schemele de sprijin și măsurile menționate la articolul 67 sau la alte scheme de sprijin și măsuri.

(5) Prin derogare de la Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului ⁽¹⁾, calculul datei depunerii sau modificării unei cereri de ajutor, a unei cereri de plată sau a oricăror documente justificative, contracte sau declarații în temeiul prezentului capitol se adaptează la cerințele specifice ale sistemului integrat. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește normele aplicabile termenelor, datelor și expirării termenelor în cazul în care data finală pentru depunerea cererilor sau a modificărilor este o sărbătoare legală, o sâmbătă sau o duminică.

Articolul 73

Sistemul de identificare a beneficiarilor

Sistemul unic pentru înregistrarea identității fiecărui beneficiar al sprijinului menționat la articolul 67 alineatul (2) garantează că toate cererile de ajutor și de plată depuse de același beneficiar pot fi identificate ca atare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

Articolul 74

Verificarea condițiilor de eligibilitate și reducerile

(1) În conformitate cu articolul 59, statele membre desfășoară, prin intermediul agenților de plăți sau al organismelor pe care le-au autorizat să acționeze în numele acestora, controale administrative privind cererile de ajutor pentru a verifica îndeplinirea condițiilor de eligibilitate pentru acordarea ajutorului. Controalele respective sunt completate de controale la fața locului.

(2) În scopul controalelor la fața locului, statele membre elaborează un plan de eșantionare a exploatațiilor agricole și/sau a beneficiarilor.

(3) Statele membre pot utiliza tehnici de teledetecție și sistemul global de navigație prin satelit (GNSS) pentru efectuarea de controale la fața locului în privința parcelelor agricole.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate, se aplică articolul 63.

Articolul 75

Plățile către beneficiari

(1) Plățile din cadrul schemelor de sprijin și al măsurilor menționate la articolul 67 alineatul (2) se fac în perioada 1 decembrie – 30 iunie a anului calendaristic următor.

Plățile se fac în maximum două tranșe, în perioada menționată.

În pofida primului și celui de-al doilea paragraf, statele membre pot plăti, înaintea datei de 1 decembrie, dar nu înaintea datei de 16 octombrie, avansuri de până la 50 % în cazul plăților directe și de până la 75 % în cazul sprijinului acordat în cadrul dezvoltării rurale menționat la articolul 67 alineatul (2).

În ceea ce privește sprijinul acordat în cadrul dezvoltării rurale, astfel cum este menționat la articolul 67 alineatul (2), prezentul alineat se aplică în legătură cu cererile de ajutor sau cererile de plată prezentate începând cu anul de cerere 2018, cu excepția plăților de avansuri de până la 75 % prevăzute la al treilea paragraf din prezentul alineat.

(2) Plățile menționate la alineatul (1) nu se fac înainte de finalizarea verificării condițiilor de eligibilitate, care trebuie efectuată de statele membre în temeiul articolului 74.

Prin derogare de la primul paragraf, avansurile pentru sprijinul acordat în cadrul dezvoltării rurale menționat la articolul 67 alineatul (2) pot fi plătite după finalizarea controalelor administrative în conformitate cu articolul 59 alineatul (1).

(3) În cazuri urgente, Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare și justificate pentru soluționarea în regim de urgență a unor probleme specifice, în legătură cu aplicarea prezentului articol. Respectivetele acte de punere în aplicare pot deroga de la dispozițiile alineatelor (1) și (2), dar numai în măsura și pentru perioada în care acest lucru este strict necesar.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 76

Competențe delegate

(1) Pentru a se garanta că sistemul integrat prevăzut în prezentul capitol este aplicat într-un mod eficient, coerent și nediscriminatoriu, care protejează interesele financiare ale Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește:

(a) definițiile specifice necesare pentru a se asigura punerea în aplicare armonizată a sistemului integrat, în plus față de cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013;

(b) în ceea ce privește articolele 67 - 75, normele privind măsurile ulterioare necesare pentru a asigura conformarea cu cerințele de control prevăzute în prezentul regulament sau în legislația agricolă sectorială care trebuie luate de statele membre cu privire la producători, servicii, organisme, organizații sau alți operatori, precum abatoarele sau asociațiile implicate în procedura de acordare a ajutoarelor, în cazul în care prezentul regulament nu prevede sancțiuni administrative corespunzătoare; aceste măsuri urmează, pe cât posibil, *mutatis mutandis*, dispozițiile privind sancțiunile stabilite la articolul 77 alineatele (1) - (5).

(2) Pentru a se asigura distribuirea corectă a fondurilor rezultate în urma cererilor de ajutor prevăzute la articolul 72 către beneficiarii care au acest drept și pentru a se permite verificarea îndeplinirii de către aceștia a obligațiilor aferente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 privind:

(a) caracteristicile de bază, normele tehnice, inclusiv cele privind actualizarea parcelelor de referință, marjele de toleranță corespunzătoare, ținând cont de forma și starea parcelei, inclusiv norme privind includerea particularităților peisajului aflat în imediata apropiere a unei parcele și cerințele de calitate pentru sistemul de identificare a parcelelor agricole prevăzut la articolul 70 și pentru identificarea beneficiarilor, astfel cum este prevăzut la articolul 73;

(b) caracteristicile de bază, normele tehnice și cerințele de calitate referitoare la sistemul de identificare și de înregistrare a drepturilor la plată prevăzut la articolul 71;

(c) normele prin care se stabilește definiția bazei de calcul a ajutoarelor, inclusiv normele privind modalitatea de abordare a anumitor cazuri în care zonele eligibile includ particularități peisagistice sau arbori; astfel de norme permit statelor membre, în cazul pajiștilor permanente, să considere particularitățile peisagistice și arborii izolați a căror suprafață totală nu depășește un anumit procent din parcela de

referință ca făcând parte în mod automat din suprafața eligibilă fără a necesita cartografierea lor în acest scop.

Articolul 77

Aplicarea sancțiunilor administrative

(1) În ceea ce privește sancțiunile administrative menționate la articolul 63 alineatul (2), prezentul articol se aplică în cazul neconformității cu criteriile de eligibilitate, cu angajamentele sau cu alte obligații care rezultă din aplicarea normelor privind sprijinul menționat la articolul 67 alineatul (2).

(2) Nu se aplică sancțiuni administrative:

(a) în cazul în care neconformitatea este cauzată de forța majoră;

(b) în cazul în care neconformitatea este cauzată de erori evidente, astfel cum este prevăzut la articolul 59 alineatul (6);

(c) în cazul în care neconformitatea este cauzată de o eroare a autorității competente sau a unei alte autorități și dacă eroarea nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil de persoana vizată de sancțiunea administrativă;

(d) în cazul în care persoana vizată poate demonstra într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea competentă că nu este răspunzătoare pentru nerespectarea obligațiilor menționate la alineatul (1), sau dacă autoritatea competentă stabilește într-un alt mod că persoana vizată nu este răspunzătoare în acest sens;

(e) în cazul în care neconformitatea este minoră, inclusiv în cazul în care aceasta privește un prag, care urmează să fie stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b);

(f) alte cazuri în care nu se impune aplicarea unei sancțiuni, care urmează să fie definite de Comisie în conformitate cu alineatul (7) litera (b).

(3) Sancțiunile administrative pot fi impuse beneficiarului ajutorului sau sprijinului, inclusiv grupurilor sau asociațiilor de beneficiari, care trebuie să respecte obligațiile prevăzute în normele menționate la alineatul (1).

(4) Sancțiunile administrative pot lua următoarele forme:

(a) reducerea valorii ajutorului sau a sprijinului acordat ori care urmează să fie acordat în legătură cu cererile de ajutor sau de plată afectate de neconformitate și/sau în legătură cu cereri de ajutor sau de plată pentru ani anteriori sau ulteriori;

(b) plata unui quantum calculat în funcție de valoarea și/sau durata neconformității;

(c) excluderea de la dreptul de a participa la schema de ajutor sau la măsura de sprijin vizată.

(5) Sancțiunile administrative sunt proporționale și se aplică în trepte, în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformității constatate și respectă următoarele limite:

(a) cuantumul sancțiunii administrative pentru un anumit an, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a) nu depășește 100 % din valoarea cererilor de ajutor sau a cererilor de plată;

(b) cuantumul sancțiunii administrative pentru un anumit an, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (b) nu depășește 100 % din valoarea cererilor de ajutor sau a cererilor de plată la care se aplică sancțiunea;

(c) excluderea menționată la alineatul (4) litera (c) poate fi stabilită pentru o perioadă de cel mult trei ani consecutivi, care poate fi reinnoită în cazul unei noi neconformități.

(6) În pofida alineatelor (4) și (5), în ceea ce privește plata menționată la titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sancțiunile administrative iau forma unei reduceri a cuantumului plăților efectuate sau care urmează să fie efectuate în temeiul respectivului regulament.

Sancțiunile administrative menționate la prezentul alineat sunt proporționale și adaptate în funcție de gravitatea, amploarea, durata și caracterul repetitiv al neconformității vizate.

Cuantumul respectivelor sancțiuni administrative pentru un anumit an nu depășește 0 % pentru primii doi ani de aplicare a titlului III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 (anii de cerere 2015 și 2016), 20 % pentru cel de al treilea an de aplicare (anul de cerere 2017) și 25 % începând cu cel de al patrulea an de aplicare (anul de cerere 2018) din cuantumul plății menționate la titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la care ar avea dreptul fermierul vizat dacă acesta îndeplinește condițiile pentru respectiva plată.

(7) Pentru a ține cont de efectul de descurajare al sancțiunilor care urmează a fi impuse, pe de o parte, și de particularitățile fiecărei scheme de ajutor sau ale fiecărei măsuri de sprijin menționate la articolul 67 alineatul (2), pe de altă parte, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 prin care:

(a) identifică, pentru fiecare schemă de ajutor sau măsură de sprijin și pentru fiecare persoană vizată, astfel cum se menționează la alineatul (3), sancțiunea administrativă și rata specifică care urmează să fie aplicată de statele membre din lista prevăzută la alineatul (4) și în limitele stabilite la alineatele (5) și (6), inclusiv în cazuri de neconformitate necuantificabilă;

(b) identifică, cazurile în care nu se aplică sancțiuni administrative, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (f).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme procedurale și tehnice detaliate în vederea armonizării punerii în aplicare a prezentului articol, în special:

(a) norme privind aplicarea și calcularea respectivelor sancțiuni administrative;

(b) norme detaliate pentru identificarea unei neconformități ca fiind minoră, inclusiv stabilirea unui prag cantitativ exprimat ca valoare nominală sau ca procentaj din valoarea eligibilă a ajutorului sau sprijinului, care nu este mai mic de 0,5 %;

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 78

Competențe de executare

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

(a) caracteristicile de bază, normele tehnice și cerințele de calitate referitoare la baza de date electronică prevăzută la articolul 69;

(b) norme privind cererile de ajutor și de plată prevăzute la articolul 72 și cererile de alocare a drepturilor la plată, inclusiv termenul de depunere a cererilor, cerințele referitoare la informațiile minime care trebuie furnizate în cereri, dispoziții privind modificarea sau retragerea cererilor de ajutor, scutirea de obligația de a depune cereri de ajutor și dispoziții care permit statelor membre să aplice proceduri simplificate sau să corecteze erorile evidente;

(c) norme privind efectuarea de controale pentru a se verifica îndeplinirea obligațiilor și corectitudinea și exhaustivitatea informațiilor furnizate în cererea de ajutor sau de plată, inclusiv norme privind toleranțele măsurătorilor în cazul controalelor la fața locului;

(d) specificațiile tehnice necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului capitol;

(e) norme privind situațiile de transfer al exploatațiilor agricole însoțit de transferul oricărei obligații referitoare la eligibilitate pentru ajutorul în cauză care încă trebuie îndeplinită;

(f) norme privind plata avansurilor menționate la articolul 75.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL III

Controlul tranzacțiilor

Articolul 79

Domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezentul capitol stabilește norme specifice privind controlul documentelor comerciale ale entităților care primesc sau efectuează plăți legate direct sau indirect de sistemul de finanțare din FEAGA sau ale reprezentanților acestora (denumite în continuare „întreprinderi”), pentru a se stabili dacă tranzacțiile care fac parte din sistemul de finanțare din FEAGA au fost într-adevăr efectuate și dacă au fost efectuate corect.

(2) Prezentul capitol nu se aplică măsurilor cuprinse de sistemul integrat menționat în capitolul II din prezentul titlu. Pentru a răspunde modificărilor din legislația agricolă sectorială și pentru a asigura eficiența sistemului controalelor ex-post instituite în acest capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 115, privind întocmirea unei liste de măsuri care, din cauza felului în care au fost create și a cerințelor de control, nu sunt adecvate pentru controale ex-post suplimentare sub forma controlului documentelor comerciale și, prin urmare, nu fac obiectul acestui control în temeiul prezentului capitol.

(3) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

(a) „documente comerciale” înseamnă totalitatea registrelor contabile, registrelor, dovezilor și documentelor justificative, contabilitatea, registrele de producție și de calitate și corespondența referitoare la activitatea profesională a întreprinderii, precum și datele comerciale, sub orice formă, inclusiv cele stocate în format electronic, cu condiția ca aceste documente sau date să fie legate direct sau indirect de tranzacțiile menționate la alineatul (1);

(b) „terț” înseamnă orice persoană fizică sau juridică legată direct sau indirect de tranzacțiile efectuate în cadrul sistemului de finanțare din FEAGA.

Articolul 80

Controale efectuate de statele membre

(1) Statele membre controlează în mod sistematic documentele comerciale ale întreprinderilor, ținând cont de caracterul tranzacțiilor care trebuie controlate. Statele membre se asigură că selectarea întreprinderilor care urmează a fi controlate permite garantarea în cel mai înalt grad a eficacității măsurilor de prevenire și detectare a neregulilor. Selecția ține cont, *inter alia*, de importanța financiară a întreprinderilor în sistem și de alți factori de risc.

(2) În cazurile corespunzătoare, controalele prevăzute la alineatul (1) sunt extinse la persoanele fizice și juridice cu care sunt asociate întreprinderile, precum și la alte persoane fizice sau juridice relevante pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 81.

(3) Controalele efectuate în temeiul prezentului capitol nu aduc atingere controalelor efectuate în temeiul articolelor 47 și 48.

Articolul 81

Obiectivele controalelor

(1) Exactitatea datelor primare supuse controlului se stabilește prin mai multe controale-încrucișate, inclusiv, atunci când este cazul, cu documentele comerciale ale unor terți, în funcție de nivelul de risc prezentat, verificările cuprinzând:

(a) comparații cu documentele comerciale ale furnizorilor, clienților, transportatorilor și ale altor terți;

(b) atunci când este cazul, controlul fizic al cantității și naturii stocurilor;

(c) comparații cu înregistrările fluxurilor financiare care precedă sau urmează tranzacțiile efectuate în cadrul sistemului de finanțare din FEAGA și

(d) controale, în ceea ce privește evidența contabilă sau înregistrările operațiunilor financiare, care reflectă, la data realizării controlului, acuratețea documentelor pe care le deține agenția de plăți ca dovadă a plății ajutorului către beneficiar.

(2) În cazurile în care întreprinderile sunt obligate să țină o contabilitate specifică a stocurilor în conformitate cu dispozițiile Uniunii sau cu cele naționale, controlul respectivei contabilități include, în cazurile corespunzătoare, confruntarea acestora cu documentele comerciale și, dacă este cazul, cu cantitățile aflate efectiv în stoc.

(3) Pentru selectarea tranzacțiilor care trebuie controlate, se ține seama în totalitate de nivelul de risc prezentat.

Articolul 82

Accesul la documentele comerciale

(1) Responsabilii întreprinderii sau un terț se asigură că toate documentele comerciale și informațiile suplimentare sunt furnizate funcționarilor responsabili cu controlul sau persoanelor autorizate să efectueze controlul în numele acestora. Datele stocate în format electronic sunt furnizate pe un suport de date adecvat.

(2) Funcționarii responsabili cu controlul sau persoanele autorizate să efectueze controlul în numele acestora pot să solicite extrase sau copii ale documentelor menționate la alineatul (1).

(3) Atunci când, în cursul controlului efectuat în temeiul prezentului capitol, documentele comerciale păstrate de întreprindere sunt considerate necorespunzătoare pentru control, întreprinderii i se dau instrucțiuni să țină evidențele respective în conformitate cu cerințele statului membru responsabil cu controlul, fără a se aduce atingere obligațiilor stabilite în alte regulamente referitoare la sectorul în cauză.

Statele membre stabilesc data de la care trebuie instituite respectivele evidențe.

Dacă toate sau o parte din documentele comerciale care urmează să facă obiectul unui control în temeiul prezentului capitol se află într-o întreprindere care aparține aceluiași grup comercial, aceluiași parteneriat sau aceleiași asociații de întreprindere gestionate unitar căruia/căreia îi aparține și întreprinderea controlată, indiferent dacă se află pe teritoriul Uniunii sau în afara acestuia, întreprinderea trebuie să pună respectivele documente comerciale la dispoziția funcționarilor responsabili cu controlul, într-un loc și la o dată care trebuie stabilite de statele membre responsabile cu efectuarea controlului.

(4) Statele membre se asigură că funcționarii responsabili cu controalele au dreptul să confişte documentele comerciale sau să impună confiscarea acestora. Acest drept se exercită cu respectarea dispozițiilor naționale relevante și nu aduce atingere aplicării normelor procedurale de drept penal cu privire la confiscarea documentelor.

Articolul 83

Asistență reciprocă

(1) Statele membre își acordă reciproc asistență pentru efectuarea controalelor prevăzute în prezentul capitol în următoarele cazuri:

(a) dacă o întreprindere sau un terț s-a stabilit într-un alt stat membru decât cel în care a fost sau ar fi trebuit să fie efectuată sau primită plata sumei respective;

(b) dacă o întreprindere sau un terț s-a stabilit într-un alt stat membru decât cel în care se află documentele și informațiile necesare pentru efectuarea controlului.

Comisia poate coordona acțiuni comune care implică asistență reciprocă între două sau mai multe state membre.

(2) În primele trei luni de la exercițiul financiar FEGA în cursul căruia s-a efectuat plata, statele membre trimit Comisiei o listă a întreprinderilor stabilite într-o țară terță în cazul cărora suma în cauză a fost sau ar fi trebuit să fie plătită sau primită în acel stat membru.

(3) În cazul în care se solicită informații suplimentare într-un alt stat membru în cadrul controlului unei întreprinderi în conformitate cu articolul 80, în special în cazul controalelor încrucișate în conformitate cu articolul 81, se pot înainta cereri specifice de control în care să se indice motivele unei astfel de solicitări. O prezentare generală a acestor solicitări specifice este transmisă Comisiei trimestrial, în termen de o lună de la încheierea fiecărui trimestru. Comisia poate solicita furnizarea unui exemplar al fiecărei solicitări în parte.

Cereri de control i se dă curs în cel mult șase luni de la primirea sa; rezultatele controlului sunt comunicate fără întârziere statului membru solicitant și Comisiei. Comunicarea către Comisie se realizează trimestrial în termen de o lună de la încheierea fiecărui trimestru.

Articolul 84

Programarea

(1) Statele membre elaborează programe de control care trebuie puse în aplicare, în conformitate cu articolul 80, pe parcursul perioadei de control următoare.

(2) În fiecare an, înainte de 15 aprilie, statele membre transmit Comisiei programele la care se face trimitere la alineatul (1), precizând:

(a) numărul de întreprinderi care urmează să fie controlate și repartizarea acestora pe sectoare, în funcție de sumele aferente;

(b) criteriile adoptate pentru elaborarea programului.

(3) Programele stabilite de statele membre și transmise Comisiei sunt puse în aplicare de statele membre, dacă, în termen de opt săptămâni, Comisia nu și-a făcut cunoscute observațiile.

(4) Alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* modificărilor aduse programelor de statele membre.

(5) În orice stadiu, Comisia poate solicita includerea în programul unui stat membru a unei anumite categorii de întreprinderi.

(6) Întreprinderile în cazul cărora suma încasărilor sau a plăților a fost mai mică de 40 000 EUR sunt controlate în conformitate cu prezentul capitol numai din motive specifice care trebuie indicate de statele membre în programele lor anuale menționate la alineatul (1) sau de Comisie în orice propunere de modificare a programului în cauză. În vederea luării în considerare a evoluțiilor economice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 115, privind modificarea pragului de 40 000 EUR.

Articolul 85

Departamente speciale

(1) În fiecare stat membru, un departament special este responsabil cu monitorizarea aplicării prezentului capitol. Departamentele respective răspund mai ales:

(a) de efectuarea controalelor prevăzute de prezentul capitol, de către funcționari angajați direct de respectivul departament special; sau

(b) de coordonarea și supravegherea generală a controalelor efectuate de funcționari din alte departamente.

De asemenea, statele membre pot să prevadă repartizarea controalelor efectuate în temeiul prezentului capitol între departamentele speciale și alte departamente naționale, cu condiția ca primele să fie responsabile cu coordonarea acestora.

(2) Departamentul sau departamentele responsabile cu aplicarea prezentului capitol sunt organizate în așa fel încât să fie independente de departamentele sau ramurile departamentelor responsabile cu plățile și cu controalele desfășurate înaintea efectuării plăților.

(3) Pentru a se asigura aplicarea adecvată a prezentului capitol, departamentul special menționat la alineatul (1) ia toate măsurile necesare, iar statul membru în cauză îi delegă toate competențele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor menționate în prezentul capitol.

(4) Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a sancționa persoanele fizice sau juridice care nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 86

Rapoarte

(1) Înainte de data de 1 ianuarie care urmează perioadei de control, statele membre transmit Comisiei un raport detaliat cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Statele membre și Comisia efectuează schimburi periodice de opinii cu privire la aplicarea prezentului capitol.

Articolul 87

Accesul Comisiei la informații și la controale

(1) În conformitate cu dreptul intern relevant, funcționarii Comisiei au acces la toate documentele elaborate în vederea sau ca urmare a controalelor organizate în temeiul prezentului capitol, precum și la datele deținute, inclusiv cele care sunt stocate în sistemele de prelucrare a datelor. Datele respective sunt furnizate, la cerere, pe un suport de date corespunzător.

(2) Controalele menționate la articolul 80 sunt efectuate de funcționarii statelor membre. Funcționarii Comisiei pot participa la controalele respective. Ei nu pot exercita ei înșiși competențele de control atribuite funcționarilor naționali. Cu toate acestea, funcționarii Comisiei au acces la aceleași spații și la aceleași documente ca și funcționarii statelor membre.

(3) În cazul controalelor desfășurate în temeiul articolului 83, la controalele efectuate în statul membru solicitat pot fi prezenți funcționari ai statului membru solicitant, cu acordul statului membru solicitat, și pot avea acces la aceleași spații și la aceleași documente ca și funcționarii statului membru respectiv.

Funcționarii statului membru solicitant prezenți la controalele efectuate în statul membru solicitat trebuie să-și poată dovedi, în orice moment, calitatea oficială. În orice moment, controalele sunt efectuate de funcționarii statului membru solicitat.

(4) Fără a se aduce atingere dispozițiilor Regulamentelor (UE, Euratom) nr. 883/2013 și (Euratom, CE) nr. 2185/96, în cazul în care dispozițiile naționale în domeniul procedurii penale rezervă anumite acțiuni funcționarilor special desemnați de dreptul intern, nici funcționarii Comisiei, nici funcționarii statului membru menționați la alineatul (3) nu participă la aceste acțiuni. În orice caz, aceștia nu participă, în special, la vizitele la domiciliu sau la interogatoriul oficial al persoanelor în cadrul dreptului penal al statului membru în cauză. Aceștia au totuși acces la informațiile astfel obținute.

Articolul 88

Competențele Comisiei

Atunci când este necesar, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru aplicarea uniformă a prezentului capitol, în special în legătură cu:

(a) desfășurarea controalelor menționate la articolul 80 în ceea ce privește selectarea întreprinderilor, frecvența și calendarul controalelor;

(b) păstrarea documentelor comerciale și tipurile de documente care trebuie păstrate sau de date care trebuie înregistrate;

(c) desfășurarea și coordonarea acțiunilor comune menționate la articolul 83 alineatul (1);

(d) detaliile și mențiunile privind conținutul, forma și modul de depunere a cererilor, conținutul, forma și modul de notificare și furnizarea și schimbul de informații care sunt necesare în cadrul prezentului capitol;

(e) condițiile și modalitatea de publicare sau normele și condițiile specifice de difuzare sau punerea la dispoziție de către Comisie pentru autoritățile competente din statele membre a informațiilor care sunt necesare în cadrul prezentului regulament;

(f) responsabilitățile departamentului special menționat la articolul 85;

(g) conținutul rapoartelor menționate la articolul 86.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL IV

Alte dispoziții privind controalele și sancțiunile

Articolul 89

Alte controale și sancțiuni legate de normele de comercializare

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că produsele menționate la articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 care nu sunt etichetate în conformitate cu dispozițiile regulamentului menționat nu sunt introduse sau sunt retrase de pe piață.

(2) Fără a aduce atingere vreunei dispoziții specifice care ar putea fi adoptată de Comisie, importul în Uniune al produselor indicate la articolul 189 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 face obiectul unor controale pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) din articolul respectiv.

(3) Pe baza unei analize a riscurilor, statele membre efectuează controale pentru a verifica dacă produsele menționate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sunt conforme cu normele stabilite în partea II titlul II capitolul I secțiunea I din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și, după caz, aplică sancțiuni administrative.

(4) Fără a aduce atingere actelor privind sectorul vitivinicol adoptate în temeiul articolului 64, în cazul încălcării normelor Uniunii în sectorul vitivinicol, statele membre aplică sancțiuni administrative proporționale, eficiente și disuasive. Aceste sancțiuni nu se aplică în cazurile stabilite la articolul 64 alineatul (2) literele (a) - (d) și în cazul în care neconformitatea este minoră.

(5) Pentru a proteja fondurile Uniunii și identitatea, proveniența și calitatea vinului produs în Uniune, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, în ceea ce privește:

(a) instituirea unei bănci analitice de date izotopice, care să fie construită pe baza eșantioanelor colectate de statele membre și care va contribui la detectarea fraudelor;

(b) norme referitoare la organismele de control și la asistența pe care acestea și-o acordă reciproc;

(c) norme referitoare la utilizarea în comun a constatărilor statelor membre;

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru stabilirea măsurilor necesare privind:

(a) procedurile referitoare la băncile de date ale statelor membre și la banca analitică de date izotopice care vor contribui la detectarea fraudelor;

(b) procedurile referitoare la cooperarea și asistența dintre autoritățile și organismele de control;

(c) în ceea ce privește obligația menționată la alineatul (3), normele de efectuare a controalelor de conformitate cu standardele de marketing, normele privind autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor, precum și privind conținutul și frecvența acestor controale și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 90

Controale legate de denumirile de origine și de indicațiile geografice, precum și de mențiunile tradiționale protejate

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a mențiunilor tradiționale protejate menționate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(2) Statele membre desemnează autoritatea competentă responsabilă cu efectuarea controalelor privind obligațiile stabilite în partea 2 titlul II capitolul I secțiunea II din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în conformitate cu criteriile stabilite

la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și se asigură că orice operator care îndeplinește obligațiile respective are dreptul să fie cuprins într-un sistem de controale.

(3) În interiorul Uniunii, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini al produsului, în timpul producției și în timpul condiționării vinului sau ulterior, este asigurată de autoritatea competentă menționată la alineatul (2) sau de unul sau mai multe organe de control în înțelesul articolului 2 al doilea paragraf punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, acționând în calitate de organ de certificare a produsului în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 5 din regulamentul menționat.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind:

(a) comunicările pe care statele membre trebuie să le transmită Comisiei;

(b) norme privind autoritatea responsabilă cu verificarea respectării caietului de sarcini al produsului, inclusiv în cazul în care aria geografică se află într-o țară terță;

(c) acțiunile care trebuie întreprinse de statele membre pentru a preveni utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a mențiunilor tradiționale protejate;

(d) controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre, inclusiv testările.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL VI

ECOCONDIȚIONALITATEA

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Articolul 91

Principiu general

(1) Atunci când beneficiarul menționat la articolul 92 nu respectă normele privind ecocondiționalitatea stabilite la articolul 93, beneficiarului respectiv i se aplică o sancțiune administrativă.

(2) Sancțiunea administrativă menționată la alineatul (1) se aplică doar dacă neconformitatea este rezultatul unei acțiuni sau omisiuni imputabile direct beneficiarului respectiv; și dacă sunt îndeplinite una dintre condițiile suplimentare de mai jos sau amândouă:

(a) neconformitatea este legată de activitatea agricolă a beneficiarului;

(b) este implicată suprafața exploatației agricole a beneficiarului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

Cu toate acestea, în ceea ce privește suprafețele de pădure, această sancțiune nu se aplică dacă nu se cere sprijin pentru suprafața în cauză în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a) și cu articolele 30 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

- (3) În sensul prezentului titlu se aplică următoarele definiții:
- (a) „exploatație agricolă” înseamnă toate unitățile de producție și suprafețele gestionate de beneficiarul menționat la articolul 92 aflate pe teritoriul aceluiași stat membru;
- (b) „cerință” înseamnă fiecare cerință de reglementare în materie de gestionare din dreptul Uniunii menționată în anexa II dintr-un anumit act, care este diferită ca substanță de orice alte cerință din același act.

Articolul 92

Beneficiarii vizați

Articolul 91 se aplică beneficiarilor care primesc plăți directe în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, plăți în temeiul articolelor 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și prime anuale în temeiul articolului 21 alineatul (1) literele (a) și (b), al articolelor 28 - 31, și al articolelor 33 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Cu toate acestea, articolul 91 nu se aplică beneficiarilor care participă la schema pentru micii fermieri menționată în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Sancțiunea menționată la articolul respectiv nu se aplică nici sprijinului menționat la articolul 28 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Articolul 93

Norme privind ecocondiționalitatea

(1) Normele privind ecocondiționalitatea includ cerințele de reglementare în materie de gestionare din cadrul dreptului Uniunii și standardele privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor stabilite la nivel național, enumerate în anexa II, referitoare la următoarele domenii:

- (a) mediu, schimbări climatice și bunele condiții agricole ale terenurilor;
- (b) sănătate publică, sănătatea animalelor și sănătatea plantelor;
- (c) bunăstarea animalelor.

(2) Actele juridice menționate în anexa II privind cerințele de reglementare în materie de gestionare se aplică în versiunea aflată în vigoare și, în cazul directivelor, în versiunea pusă în aplicare de statele membre.

(3) În plus, în ceea ce privește anii 2015 și 2016, normele privind ecocondiționalitatea cuprind și întreținerea pășunilor permanente. Statele membre care erau membre ale Uniunii la 1 ianuarie 2004 se asigură că terenurile care erau pășuni permanente la data prevăzută pentru cererile de ajutor pe suprafață pentru 2003 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Statele membre care au devenit membre ale

Uniunii în 2004 se asigură că terenurile care erau pășuni permanente la 1 mai 2004 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Bulgaria și România se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite. Croația se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 iulie 2013 sunt întreținute ca pășuni permanente în limitele definite.

Primul paragraf nu se aplică pășunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea este compatibilă cu mediul și dacă sunt excluse plantările de brazi de Crăciun și de specii cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.

(4) Pentru a se ține cont de alineatul (3), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115, care să conțină norme referitoare la întreținerea pășunilor permanente, în special pentru a se asigura că sunt luate măsuri la nivelul fermierilor în vederea întreținerii pășunilor permanente, inclusiv obligații individuale care să fie respectate, precum obligația de reconversie a unor suprafețe în pășuni permanente atunci când se constată că proporția terenurilor cu pășuni permanente scade.

Pentru a asigura aplicarea corectă a obligațiilor statelor membre, pe de o parte, și ale fermierilor individuali, pe de altă parte, în ceea ce privește întreținerea pășunilor permanente, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în vederea stabilirii condițiilor și metodelor de determinare a raportului care trebuie menținut între pășunile permanente și terenurile agricole.

(5) În sensul alineatelor (3) și (4), „pășuni permanente” înseamnă pășuni permanente astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (c) din versiunea inițială a Regulamentului (CE) nr. 1120/2009.

Articolul 94

Obligațiile statelor membre în legătură cu bunele condiții agricole și de mediu

Statele membre se asigură că toate suprafețele agricole, inclusiv cele care nu mai sunt exploatate pentru producție, sunt menținute în bune condiții agricole și de mediu. Statele membre definesc, la nivel național sau regional, standarde minime pentru beneficiari în ceea ce privește bunele condiții agricole și de mediu, pe baza anexei II, ținând seama de caracteristicile specifice ale suprafețelor în cauză, inclusiv de condițiile pedologice și climatice, de sistemele agricole existente, de utilizarea terenurilor, de rotația culturilor, de practicile agricole și de structurile exploatațiilor.

Statele membre nu definesc cerințe minime care nu sunt stabilite în anexa II.

Articolul 95

Informații pentru beneficiari

Statele membre furnizează beneficiarilor vizați, prin mijloace electronice atunci când este oportun, lista cerințelor și a standardelor care trebuie aplicate la nivelul exploatației agricole, precum și informații clare și precise cu privire la acestea.

CAPITOLUL II

Sistemul de control și sancțiunile administrative legate de ecocondiționalitate

Articolul 96

Controale privind ecocondiționalitatea

(1) După caz, statele membre utilizează sistemul integrat stabilit în titlul V capitolul II și, în special, elementele menționate la articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f).

Statele membre își pot utiliza sistemele de administrare și control existente pentru a asigura respectarea normelor privind ecocondiționalitatea.

Sistemele respective, în special sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor instituit în conformitate cu Directiva 2008/71/CE a Consiliului⁽¹⁾ și cu Regulamentele (CE) nr. 1760/2000 și (CE) nr. 21/2004 sunt compatibile cu sistemul integrat menționat în titlul V capitolul II din prezentul regulament.

(2) În funcție de cerințele, standardele, actele sau domeniile ecocondiționalității în cauză, statele membre pot decide să efectueze controale administrative, în special controalele prevăzute deja în cadrul sistemelor de control aplicabile respectivei cerințe sau respectivului standard, act sau domeniu de ecocondiționalitate.

(3) Statele membre efectuează controale la fața locului pentru a verifica dacă un beneficiar respectă obligațiile stabilite în prezentul titlu.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind efectuarea controalelor în vederea verificării respectării obligațiilor menționate în temeiul prezentului titlu, inclusiv norme care să permită luarea în considerare în cadrul analizei de risc a următorilor factori:

- (a) participarea fermierilor la sistemul de consiliere agricolă, astfel cum este prevăzut în titlul III din prezentul regulament;
- (b) participarea fermierilor la sistemul de certificare, dacă acoperă cerințele și standardele vizate.

⁽¹⁾ Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2008, p. 31).

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Articolul 97

Aplicarea sancțiunii administrative

(1) Sancțiunea administrativă prevăzută la articolul 91 se aplică atunci când nu sunt respectate normele privind ecocondiționalitatea, în orice moment în cursul unui an calendaristic (denumit în continuare „anul calendaristic în cauză”), și când neconformitatea în cauză îi poate fi imputată direct beneficiarului care a depus cererea de ajutor sau de plată în anul calendaristic în cauză.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* beneficiarilor în cazul cărora se constată că nu au respectat normele privind ecocondiționalitatea, în orice moment al perioadei de trei ani care începe la data de 1 ianuarie a anului care urmează anului calendaristic în care a fost acordată prima plată în temeiul programelor de sprijin pentru restructurare și conversie sau în orice moment al anului care începe la data de 1 ianuarie a anului care urmează anului calendaristic în care a fost acordată plata în temeiul programelor de sprijin pentru recoltarea înainte de coacere, menționate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 (denumiți în continuare „anii în cauză”).

(2) În cazurile în care terenul este transferat în cursul anului calendaristic în cauză sau al anilor în cauză, alineatul (1) se aplică, de asemenea, dacă neconformitatea în cauză este rezultatul unei acțiuni sau omisiuni imputabile direct persoanei căreia sau de la care a fost transferat terenul agricol. Prin derogare de la prima teză, în cazul în care persoana căreia i se poate imputa direct acțiunea sau omisiunea a depus o cerere de ajutor sau de plată în anul calendaristic în cauză sau în anii în cauză, sancțiunea administrativă se aplică pe baza sumelor totale ale plăților menționate la articolul 92 care au fost sau urmează a fi acordate persoanei respective.

În sensul prezentului alineat, „transfer” înseamnă orice tip de tranzacție prin care terenul agricol încetează să mai fie la dispoziția cedentului.

(3) În pofida alineatului (1) și sub rezerva normelor care urmează a fi adoptate în temeiul articolului 101, statele membre pot decide să nu aplice o sancțiune administrativă pe beneficiar și pe an calendaristic atunci când quantumul sancțiunii este de maximum 100 EUR.

În cazul în care un stat membru decide să utilizeze opțiunea prevăzută la primul paragraf, autoritatea competentă întreprinde în anul următor, pentru un eșantion de beneficiari, acțiunile necesare pentru a verifica dacă beneficiarul a remediat constatările de neconformitate în cauză. Constatările și obligația de a întreprinde o acțiune corectivă sunt notificate beneficiarului.

(4) Aplicarea unei sancțiuni administrative nu aduce atingere legalității și corectitudinii plăților cărora li se aplică.

Articolul 98

Aplicarea sancțiunii administrative în Bulgaria, Croația și România

În cazul Bulgariei și al României, sancțiunile administrative menționate la articolul 91 se aplică cel târziu de la 1 ianuarie 2016 în ceea ce privește cerințele de reglementare în materie de gestionare în domeniul bunăstării animalelor menționate în anexa II.

Pentru Croația, sancțiunile menționate la articolul 91 se aplică în conformitate cu următorul calendar în ceea ce privește cerințele legale în materie de gestionare (CLMG) menționate în anexa II:

- (a) de la 1 ianuarie 2014, pentru CLMG 1 până la CLMG 3 și pentru CLMG 6 până la CLMG 8;
- (b) de la 1 ianuarie 2016, pentru CLMG 4, CLMG 5, CLMG 9 și CLMG 10;
- (c) de la 1 ianuarie 2018, pentru CLMG 11 până la CLMG 13.

Articolul 99

Calcularea sancțiunii administrative

(1) Sancțiunea administrativă prevăzută la articolul 91 se aplică prin reducerea plăților sau excluderea de la întreaga sumă a plăților menționate la articolul 92 care au fost acordate sau urmează a fi acordate beneficiarului respectiv în legătură cu cererile de ajutor pe care acesta le-a transmis sau urmează să le transmită în cursul anului calendaristic în care a avut loc constatarea.

Pentru calcularea reducerilor și a excluderilor respective, se ține seama de gravitatea, amploarea, persistența și repetarea neconformității constatate, precum și de criteriile stabilite la alineatele (2), (3) și (4).

(2) În caz de neconformitate datorată neglijenței, procentul reducerii este de maximum 5 %, iar în caz de neconformitate repetată, de maximum 15 %.

Statele membre pot institui un sistem de alertă timpurie aplicabil cazurilor de neconformitate care, date fiind gravitatea, amploarea și durata lor reduse, să nu conducă, în cazuri justificate corespunzător, la o reducere sau la excludere. În cazul în care un stat membru decide să utilizeze această opțiune, autoritatea competentă îi trimite beneficiarului o avertizare timpurie, notificând beneficiarului constatarea și obligația de a lua măsuri de remediere. În cazul în care un control ulterior stabilește că neconformitatea nu a fost remediată, reducerea în temeiul primului paragraf se aplică retroactiv.

Totuși, cazurile de neconformitate care constituie un risc direct pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animalelor fac întotdeauna obiectul unei reduceri sau al excluderii.

Statele membre pot acorda acces prioritar la sistemul de consiliere agricolă beneficiarilor care primesc pentru prima oară o avertizare timpurie.

(3) În cazul unei neconformități deliberate, procentul reducerii este de minimum 20 % și se poate ajunge până la excluderea totală din una sau mai multe scheme de ajutor și se poate aplica pentru unul sau mai mulți ani calendaristici.

(4) În orice caz, cuantumul total al reducerilor și excluderilor pentru un an calendaristic nu depășește cuantumul total menționat la alineatul (1) primul paragraf.

Articolul 100

Cuantumuri rezultate din ecocondiționalitate

Statele membre pot reține 25 % din cuantumul rezultate din aplicarea reducerilor și excluderilor menționate la articolul 99.

Articolul 101

Competențele Comisiei în ceea ce privește aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative

(1) Pentru a se asigura distribuirea corectă a fondurilor către beneficiarii de drept și pentru ca ecocondiționalitatea să se desfășoare într-o manieră eficientă, coerentă și nediscriminatorie, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115:

- (a) în vederea instituirii unei baze armonizate pentru calcularea sancțiunilor administrative rezultate din ecocondiționalitate menționate la articolul 99, ținând cont de reducerile datorate disciplinei financiare;
- (b) privind condițiile pentru aplicarea și calcularea sancțiunilor administrative rezultate din ecocondiționalitate, inclusiv în cazul în care neconformitatea îi poate fi imputată direct beneficiarului în cauză.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme detaliate de procedură și tehnice cu privire la calcularea și aplicarea sancțiunilor administrative menționate la articolele 97 - 99, inclusiv în ceea ce privește beneficiarii care constau într-un grup de persoane în temeiul articolelor 28 și 29 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL VII

DISPOZIȚII COMUNE

CAPITOLUL I

Comunicare

Articolul 102

Comunicarea informațiilor

(1) Pe lângă dispozițiile stabilite de regulamentele sectoriale, statele membre transmit Comisiei următoarele informații, declarații și documente:

- (a) în ceea ce privește agențiile de plăți și organismele de coordonare acreditate:

- (i) documentul de acreditare a acestora;
 - (ii) funcția lor (agenție de plăți acreditată sau organism de coordonare acreditat);
 - (iii) după caz, retragerea acreditării acestora;
- (b) în ceea ce privește organismele de certificare:
- (i) denumirea lor;
 - (ii) adresa lor;
- (c) în ceea ce privește măsurile legate de operațiunile finanțate din Fonduri:
- (i) declarațiile de cheltuieli, care au și rolul de cereri de plată, semnate de agenția de plăți acreditată sau de organismul de coordonare acreditat, și însoțite de informațiile solicitate;
 - (ii) evaluarea cerințelor lor financiare în ceea ce privește FEAGA și, în ceea ce privește FEADR, actualizarea estimărilor privind declarațiile de cheltuieli care vor fi prezentate în cursul anului și estimările privind declarațiile de cheltuieli pentru exercițiul financiar următor;
 - (iii) declarația de gestiune și conturile anuale ale agențiilor de plăți acreditate;
 - (iv) un rezumat anual al rezultatelor tuturor auditurilor și controalelor realizate conform calendarului și disponibile și al dispozițiilor detaliate stabilite în normele specifice ale sectorului.

Conturile anuale ale agențiilor de plăți acreditate, aferente cheltuielilor FEADR, se comunică pentru fiecare program în parte.

(2) Statele membre informează în detaliu Comisia în ceea ce privește măsurile întreprinse în vederea obținerii bunelor condiții agricole și de mediu menționate la articolul 94 și detaliile sistemului de consiliere agricolă menționat în titlul III.

(3) Statele membre informează periodic Comisia în legătură cu aplicarea sistemului integrat menționat în titlul V capitolul II. Comisia organizează schimburi de opinii cu statele membre pe această temă.

Articolul 103

Confidențialitate

(1) Statele membre și Comisia iau toate măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității informațiilor comunicate sau obținute în urma măsurilor de inspecție și de verificare și închidere a conturilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament.

Normele stabilite la articolul 8 din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 se aplică informațiilor respective.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor naționale referitoare la procedurile judiciare, informațiile colectate în cursul controalelor prevăzute în titlul V capitolul III sunt protejate prin secretul profesional. Aceste informații nu pot fi comunicate altor persoane decât celor care, prin funcțiile lor în statele membre sau în instituțiile Uniunii, trebuie să le cunoască pentru a-și putea îndeplini funcțiile.

Articolul 104

Competențele Comisiei

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind:

- (a) forma, conținutul, periodicitatea, termenele și modalitățile de transmitere către Comisie sau de punere la dispoziția acesteia:
 - (i) a declarațiilor de cheltuieli și a estimărilor cheltuielilor, precum și a actualizărilor acestora, inclusiv a veniturilor alocate;
 - (ii) a declarației de gestiune și a conturilor anuale ale agențiilor de plăți, precum și a rezultatelor tuturor auditurilor și controalelor realizate și disponibile;
 - (iii) a rapoartelor de certificare a conturilor;
 - (iv) a numelor și datelor de identificare ale agențiilor de plăți acreditate, ale organismelor de coordonare acreditate și ale organismelor de certificare;
 - (v) a modalităților de luare în calcul și de plată a cheltuielilor finanțate din Fonduri;
 - (vi) a notificărilor ajustărilor financiare efectuate de statele membre în legătură cu operațiunile sau programele de dezvoltare rurală și a rapoartelor de sinteză privind procedurile de recuperare demarate de statele membre ca răspuns la nereguli;
 - (vii) a informațiilor privind măsurile luate în temeiul articolului 58.
- (b) modalitățile de realizare a schimburilor de informații și de documente între Comisie și statele membre și instituirea unor sisteme de informare, precum și tipul, formatul și conținutul datelor care urmează a fi prelucrate de aceste sisteme și normele corespunzătoare privind păstrarea acestor date;
- (c) transmiterea de către statele membre către Comisie a informațiilor, documentelor, statisticilor și rapoartelor, precum și termenele și metodele aferente acestor notificări.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

CAPITOLUL II

Utilizarea monedei euro

Articolul 105

Principii generale

(1) Sumele specificate în deciziile Comisiei de adoptare a programelor de dezvoltare rurală, sumele aferente angajamentelor și plăților efectuate de Comisie, sumele cheltuielilor atestate sau certificate și sumele din declarațiile de cheltuieli ale statelor membre se exprimă și se plătesc în euro.

(2) Prețurile și sumele stabilite în legislația agricolă sectorială se exprimă în euro.

Acestea se acordă sau se colectează în euro în statele membre care au adoptat moneda euro și în moneda națională în statele membre care nu au adoptat moneda euro.

Articolul 106

Cursul de schimb și faptul generator

(1) În statele membre care nu au adoptat moneda euro, prețurile și cuantumul menționate la articolul 105 alineatul (2) sunt convertite în moneda națională prin utilizarea unui curs de schimb.

(2) Faptul generator al cursului de schimb este:

(a) îndeplinirea formalităților vamale de import sau export, în cazul sumelor percepute sau acordate în cadrul schimburilor comerciale cu țări terțe;

(b) faptul prin care este atins obiectivul economic al operațiunii, în toate celelalte cazuri.

(3) În cazul în care o plată directă prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se face către un beneficiar în altă monedă decât euro, statele membre convertesc cuantumul ajutorului exprimat în euro în moneda națională pe baza celui mai recent curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană anterior datei de 1 octombrie a anului pentru care se acordă ajutorul.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot decide, în cazuri justificate corespunzător, să realizeze conversia pe baza mediei ratelor de schimb stabilite de Banca Centrală Europeană în luna anterioară datei de 1 octombrie a anului pentru care se acordă ajutorul. Statele membre care aleg această opțiune stabilesc și publică respectiva rată medie anterior datei de 1 decembrie a anului respectiv.

(4) În ceea ce privește FEAGA, când își întocmesc declarațiile de cheltuieli, statele membre care nu au adoptat euro aplică același curs de schimb pe care l-au utilizat pentru a efectua plăți către beneficiari sau pentru a primi venituri, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

(5) Pentru a specifica faptul generator menționat la alineatul (2) sau a-l stabili pentru motive specifice organizării pieței sau

sumei în cauză, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să conțină norme privind respectivele fapte generatoare și cursul de schimb care trebuie utilizat. Faptul generator specific este determinat în funcție de următoarele criterii:

(a) aplicabilitatea efectivă, în cel mai scurt timp posibil, a ajustărilor cursului de schimb;

(b) similaritatea faptelor generatoare aferente unor operațiuni analoge, realizate în temeiul organizării pieței;

(c) coerența faptelor generatoare pentru diversele prețuri și sume aferente organizării pieței;

(d) practicabilitatea și eficacitatea controalelor privind aplicarea unor cursuri de schimb adecvate.

(6) Pentru a se evita aplicarea de către statele membre care nu au adoptat moneda euro a unor cursuri de schimb diferite, pe de o parte în cazul contabilizării veniturilor încasate sau a ajutoarelor plătite către beneficiari într-o altă monedă decât euro și, pe de altă parte, în cazul întocmirii declarației de cheltuieli de către agenția de plăți, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să conțină norme privind cursul de schimb aplicabil la întocmirea declarațiilor de cheltuieli și la înregistrarea operațiunilor de depozitare publică în contabilitatea agenției de plăți.

Articolul 107

Măsuri de garantare și derogări

(1) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare, măsuri pentru a garanta aplicarea dreptului Uniunii dacă există posibilitatea ca această aplicare să fie periclitată de practici monetare excepționale legate de moneda națională. Dacă este necesar, măsurile respective pot constitui derogări de la normele existente doar pentru perioada de timp care este strict necesară.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Măsurile menționate la primul paragraf sunt notificate imediat Parlamentului European și Consiliului, precum și statelor membre.

(2) Dacă există riscul ca practici monetare excepționale legate de o monedă națională să pericliteze aplicarea dreptului Uniunii, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 care să prevadă derogări de la prezenta secțiune, în special în următoarele cazuri:

(a) dacă o țară utilizează tehnici de schimb anormale, cum ar fi cursuri de schimb multiple, sau aplică acorduri de barter,

(b) dacă țările în cauză au monede care nu sunt cotate pe piețele valutare oficiale sau dacă evoluția respectivelor monede poate denatura comerțul.

Articolul 108

Utilizarea monedei euro de state membre care nu fac parte din zona euro

(1) Dacă un stat membru care nu a adoptat moneda euro ia decizia de a plăti în euro, nu în moneda sa națională, cheltuielile care decurg din legislația agricolă sectorială, statul membru respectiv ia măsuri pentru a se asigura că folosirea monedei euro nu oferă un avantaj sistematic față de utilizarea monedei naționale.

(2) Statul membru notifică Comisiei măsurile planificate, înainte de intrarea acestora în vigoare. Măsurile nu pot produce efecte înainte ca Comisia să comunice că este de acord cu acestea.

CAPITOLUL III

Raport și evaluare

Articolul 109

Raportul financiar anual

Până la sfârșitul lunii septembrie a fiecărui an următor exercițiului bugetar, Comisia întocmește un raport financiar privind administrarea Fondurilor în timpul exercițiului financiar precedent, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 110

Monitorizarea și evaluarea PAC

(1) Se instituie un cadru comun de monitorizare și evaluare în vederea măsurării performanțelor PAC, mai ales:

- (a) a plăților directe prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;
- (b) a măsurilor de piață prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (c) a măsurilor de dezvoltare rurală prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și
- (d) a dispozițiilor prezentului regulament.

Comisia monitorizează aceste măsuri de politică pe baza raportării de către statele membre în conformitate cu normele stabilite în regulamentele menționate la primul paragraf. Comisia elaborează un plan de evaluare multianual care să includă evaluări periodice ale unor instrumente specifice pe care le va realiza.

Pentru a se asigura că performanțele sunt măsurate în mod eficace, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 în ceea ce privește conținutul și construcția cadrului menționat.

(2) Performanța măsurilor PAC menționate la alineatul (1) se măsoară în raport cu următoarele obiective:

- (a) producția viabilă de produse alimentare, acordând o atenție deosebită veniturilor agricole, productivității agricole și stabilității prețurilor;
- (b) gestionarea durabilă a resurselor naturale și acțiunile de combatere a schimbărilor climatice, acordând o atenție deosebită emisiilor de gaze cu efect de seră, biodiversității, solului și apei;
- (c) dezvoltarea teritorială echilibrată, acordând o atenție deosebită ocupării forței de muncă în mediul rural, creșterii economice și sărăciei în zonele rurale.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care definește un set de indicatori specifici pentru obiectivele menționate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

Indicatorii sunt legați de structura și obiectivele politicii și permit evaluarea progresului, a eficacității și a eficienței politicii în raport cu obiectivele respective.

(3) Cadrul de monitorizare și evaluare reflectă structura PAC în felul următor:

- (a) în ceea ce privește plățile directe prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, măsurile de piață prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și dispozițiile prezentului regulament, Comisia monitorizează aceste instrumente pe baza rapoartelor din partea statelor membre în conformitate cu normele prevăzute în respectivele regulamente. Comisia elaborează un plan de evaluare multianual cu evaluări periodice ale unor instrumente specifice care urmează să fie efectuate sub responsabilitatea Comisiei. Evaluările se efectuează la timp, de către evaluatori independenți;
- (b) monitorizarea și evaluarea intervenției politicii de dezvoltare rurală va fi efectuată în conformitate cu articolele 67 - 79 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

Comisia asigură faptul că impactul combinat al tuturor instrumentelor PAC menționate la alineatul (1) este măsurat și evaluat în raport cu obiectivele comune menționate la alineatul (2). Performanța PAC în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale comune este măsurată și evaluată pe baza indicatorilor de impact comuni, iar cea a obiectivelor specifice subiacente pe baza indicatorilor de rezultat. Pe baza dovezilor furnizate în evaluările PAC, inclusiv în evaluările privind programele de dezvoltare rurală, precum și a altor surse de informații relevante, Comisia elaborează rapoarte privind măsurarea și evaluarea performanței comune a tuturor instrumentelor PAC.

(4) Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru a permite monitorizarea și evaluarea măsurilor în cauză. În limitele posibilităților, aceste informații se bazează pe surse de date confirmate, precum Rețeaua de informații contabile agricole și Eurostat.

Comisia ține cont de nevoile de date și de sinergiile dintre potențialele surse de date, mai ales de utilizarea datelor în scopuri statistice, atunci când este cazul.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește norme privind informațiile care trebuie trimise de statele membre, ținând seama de necesitatea evitării tuturor sarcinilor administrative inutile, precum și norme privind nevoile de date și sinergiile dintre potențialele surse de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

(5) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport inițial cu privire la punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv privind primele rezultate referitoare la performanța PAC, până la 31 decembrie 2018. Un al doilea raport, care să includă o evaluare a performanței PAC, este prezentat până la 31 decembrie 2021.

CAPITOLUL IV

Transparența

Articolul 111

Publicarea beneficiarilor

(1) Statele membre asigură publicarea anuală ex-post a beneficiarilor Fondurilor. Publicarea conține:

- (a) fără a aduce atingere primului paragraf din articolul 112 din prezentul regulament, numele beneficiarului, după cum urmează:
 - (i) prenumele și numele de familie, în cazul în care beneficiarul este o persoană fizică;
 - (ii) denumirea juridică completă, așa cum a fost înregistrată, în cazul în care beneficiarul este o persoană juridică cu personalitate juridică proprie conform legislației statului membru în cauză;
 - (iii) denumirea completă a asociației, așa cum a fost înregistrată sau recunoscută oficial, în cazul în care beneficiarul este o asociație fără personalitate juridică proprie;
- (b) localitatea în care beneficiarul își are domiciliul sau în care acesta este înregistrat și, după caz, codul poștal sau partea din acesta care identifică localitatea;
- (c) cuantumurile corespunzătoare fiecărei măsuri finanțate din Fonduri, primite de către fiecare beneficiar în cursul exercițiului financiar în cauză;
- (d) natura și descrierea măsurilor finanțate din oricare dintre Fonduri și în temeiul cărora este acordată plata menționată la litera (c).

Informațiile menționate în primul paragraf sunt puse la dispoziție pe un site internet unic pentru fiecare stat membru. Acestea sunt disponibile timp de doi ani de la data publicării inițiale.

(2) În ceea ce privește plățile care corespund măsurilor finanțate de FEADR, menționate la alineatul (1) primul

paragraf litera (c), sumele care urmează să fie publicate corespund finanțării publice totale, incluzând atât contribuția Uniunii, cât și contribuția națională.

Articolul 112

Pragul

Statele membre nu publică numele unui beneficiar, astfel cum se prevede la articolul 111 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din prezentul regulament în următoarele situații:

- (a) în cazul statelor membre care instituie schema pentru micii fermieri prevăzută la Titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, atunci când cuantumurile ajutoarelor primite pe parcursul unui an de către un beneficiar este mai mic sau egal cu cuantumurile stabilite de statele membre, astfel cum este menționat la articolul 63 alineatul (1) paragraful al doilea sau la articolul 63 alineatul (2) paragraful al doilea din respectivul regulament;
- (b) în cazul statelor membre care nu instituie schema pentru micii fermieri prevăzută la titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, atunci când cuantumurile ajutoarelor primite în cursul unui an de către un beneficiar este mai mic sau egal cu 1 250 EUR.

În cazul menționat la primul paragraf litera (a), cuantumurile fixate de statele membre în conformitate cu articolul 63 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și notificate Comisiei în temeiul regulamentului respectiv sunt făcute publice de către Comisie în conformitate cu normele adoptate în temeiul articolului 114.

În cazul în care se aplică primul paragraf din prezentul articol, statele membre publică informațiile menționate la articolul 111 alineatul (1) primul paragraf literele (b), (c) și (d), iar beneficiarul este identificat printr-un cod. Statele membre decid cu privire la forma codului respectiv.

Articolul 113

Informarea beneficiarilor

Statele membre informează beneficiarii că datele lor vor fi făcute publice în conformitate cu articolul 111 și că datele pot fi prelucrate de către organisme de audit și de investigare ale Uniunii și ale statelor membre în vederea protejării intereselor financiare ale Uniunii.

În conformitate cu cerințele Directivei 95/46/CE, în cazul datelor cu caracter personal, statele membre informează beneficiarii cu privire la drepturile care le revin în temeiul normelor privind protecția datelor și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi.

Articolul 114

Competențele Comisiei

Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește:

- (a) norme privind forma, inclusiv modul de prezentare pentru fiecare măsură, și calendarul de publicare prevăzut la articolele 111 și 112;
- (b) norme pentru aplicarea uniformă a articolului 113;

(c) norme privind cooperarea dintre Comisie și statele membre.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 116 alineatul (3).

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 115

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 8, 20, 40, 46, 50, 53, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 76, 77, 79, 84, 89, 93, 101, 106, 107, 110 și 120 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 116

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet intitulat comitetul pentru fondurile agricole. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

În sensul articolelor 15, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 75, 77, 78, 89, 90, 96, 101 și 104, în ceea ce privește chestiunile legate de plățile directe, dezvoltarea rurală și/sau organizarea comună a piețelor, Comisia este asistată de Comitetul pentru fondurile agricole, de Comitetul pentru plăți directe, de Comitetul pentru dezvoltare rurală și/sau de Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole instituite prin prezentul regulament, Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Respectivele comitete sunt comitete în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul actelor menționate la articolul 8, atunci când comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 117

Prelucrarea și protejarea datelor cu caracter personal

(1) Statele membre și Comisia colectează date cu caracter personal în scopul desfășurării activităților lor respective de gestionare, control și audit, precum și al îndeplinirii obligațiilor de monitorizare și evaluare care le revin în temeiul prezentului regulament și, în special, a celor stabilite la titlul II capitolul II, titlul III, titlul IV capitolele III și IV, titlurile V și VI și titlul VII capitolul III, precum și în scopuri statistice, și nu prelucrează aceste date într-un mod incompatibil cu acest scop.

(2) În cazul în care sunt prelucrate în scopuri de monitorizare și evaluare, în conformitate cu titlul VII capitolul III, precum și în scopuri statistice, datele cu caracter personal devin anonime și sunt prelucrate exclusiv în formă agregată.

(3) Datele cu caracter personal sunt prelucrate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. În mod special, aceste date nu sunt stocate într-un mod care permite identificarea persoanelor vizate pentru o perioadă mai mare decât cea necesară în scopurile pentru care au fost colectate sau pentru care sunt prelucrate în continuare, ținând seama de perioadele de păstrare prevăzute de dreptul aplicabil la nivel național și la nivelul Uniunii.

(4) Statele membre informează persoanele vizate că datele lor cu caracter personal pot fi procesate de către organe naționale sau ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) și că, în acest sens, beneficiază de drepturile prevăzute în normele în materie de protecție a datelor, și anume Directiva 95/46/CE și, respectiv, ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(5) Prezentul articol face obiectul articolelor 111 - 114.

*Articolul 118***Nivelul de punere în aplicare**

Statele membre sunt responsabile pentru punerea în aplicare a programelor și pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament la nivelul pe care acestea îl consideră corespunzător, în conformitate cu cadrul instituțional, juridic și financiar al fiecărui stat membru și sub rezerva conformității cu prezentul regulament și cu alte norme relevante ale Uniunii.

*Articolul 119***Abrogare**

(1) Regulamentele (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 se abrogă.

Cu toate acestea, articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 și normele de punere în aplicare corespunzătoare continuă să se aplice până la 31 decembrie 2014.

(2) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa III.

*Articolul 120***Măsuri tranzitorii**

Pentru a se asigura tranziția lină de la dispozițiile regulamentelor abrogate menționate la articolul 118 la cele ale prezentului regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 115 privind cazurile în care se pot aplica derogări de la normele prevăzute în prezentul regulament.

*Articolul 121***Intrarea în vigoare și aplicarea**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

(2) Cu toate acestea, următoarele dispoziții se aplică după cum urmează:

(a) articolele 7, 8, 16, 25, 26 și 43 începând cu 16 octombrie 2013;

(b) Articolele 18 și 40, pentru cheltuielile efectuate, începând cu 16 octombrie 2013;

(c) articolul 52 începând cu 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. JUKNA

ANEXA I

INFORMAȚII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ATENUAREA SCHIMBĂRILOR CLIMATICE ȘI ADAPTAREA LA ACESTEA, BIODIVERSITATEA ȘI PROTECȚIA APELOR, ASTFEL CUM SUNT PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (3) LITERA (D)

Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea:

- informații privind impacturile preconizate ale schimbărilor climatice în regiunile în cauză, ale emisiilor de gaze cu efect de seră generate de practicile agricole în cauză și privind contribuția sectorului agricol la atenuare prin practici agricole și agroforestiere îmbunătățite și prin dezvoltarea unor proiecte referitoare la energia din surse regenerabile în cadrul exploatațiilor agricole și la îmbunătățirea eficienței energetice în cadrul exploatațiilor agricole.
- informații care îi ajută pe fermieri în planificarea optimă a investițiilor măsurile de protejare a sistemelor lor agricole față de schimbările climatice și fondurile Uniunii pe care le pot utiliza pentru a realiza acest lucru; în special, informații privind adaptarea terenului agricol la fluctuațiile și schimbările pe termen lung ale climei și informații cu privire la modul de adoptare a unor măsuri agronomice practice pentru a spori rezistența sistemelor agricole la inundații și secete, precum și informații cu privire la modul în care se pot îmbunătăți și optimiza nivelurile de carbon din sol.

Biodiversitate:

- informații privind corelarea pozitivă între biodiversitate și rezistența ecosistemului agricol și răspândirea riscului și, de asemenea, legătura între monoculturi și susceptibilitatea de eșec/daune de cultură cauzate de dăunători și evenimente climatice extreme
- informații privind modul optim de a preveni răspândirea speciilor invazive străine, de ce acest lucru este important pentru funcționarea eficientă a ecosistemului și rezistența acestuia la schimbările climatice, inclusiv informații privind accesul la finanțare pentru scheme de eradicare ce presupun costuri suplimentare

Protecția apelor:

- informații privind sistemele de irigații sustenabile, cu un volum scăzut și modul de optimizare a sistemelor alimentate cu apă pluvială, pentru a promova o utilizare eficientă a apei.
- informații privind reducerea utilizării apei în agricultură, inclusiv alegerea culturilor, îmbunătățirea humusului din sol pentru a spori retenția apei și diminuarea necesității de irigații.

Generalități

- Schimbul de bune practici, instruirea și consolidarea capacității (se aplică în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, biodiversitatea și protecția apelor menționate anterior în prezenta anexă)

ANEXA II

NORME PRIVIND ECOCONDIȚIONALITATEA, ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 93

CLMG: cerințe legale în materie de gestionare

BCAM: standarde pentru bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor

Domeniu	Aspect principal	Cerințe și standarde		
Mediu, schimbări climatice, bunele condiții agricole ale terenurilor	Apă	CLMG 1	Directiva Consiliului 91/676/CEE din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1)	articolele 4 și 5
		BCAM 1	crearea de zone tampon de-a lungul cursurilor de apă ⁽¹⁾	
		BCAM 2	în cazul în care utilizarea apei pentru irigații face obiectul autorizării, respectarea procedurilor de obținere a autorizațiilor	
		BCAM 3	protecția apelor subterane împotriva poluării: interdicția deversării directe în apele subterane și măsurile de prevenire a poluării indirecte a apelor subterane prin descărcarea pe pământ și scurgerea prin sol a substanțelor periculoase enumerate în anexa la Directiva 80/68/CEE în versiunea acesteia aflată în vigoare în ultima zi a valabilității sale, în măsura în care se referă la activitatea agricolă	
	Sol și stoc de carbon	BCAM 4	acoperirea minimă a solului	
		BCAM 5	gestionarea minimă a terenului care să reflecte condițiile locale specifice pentru limitarea eroziunii	
		BCAM 6	menținerea nivelului de materie organică din sol prin practici adecvate, inclusiv interdicția de a incendia miriștile arabile, cu excepția motivelor fitosanitare ⁽²⁾	
	Biodiversitate	CLMG 2	Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7)	articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) litera (b), articolul 4 alineatele (1), (2) și (4)
		CLMG 3	Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7)	articolul 6 alineatele (1) și (2)
	Peisaj, nivelul minim de întreținere	BCAM 7	menținerea particularităților peisajelor, inclusiv, dacă este cazul, a gardurilor vii, a iazurilor, a șanțurilor și a arborilor în aliniament, în pâlci sau izolați, precum și a marginilor câmpurilor și a teraselor, inclusiv interzicerea tăierii gardurilor vii și a arborilor în perioada de reproducere și creștere a păsărilor și, opțional, măsuri pentru evitarea speciilor de plante invazive	
Sănătate publică, sănătatea animalelor și sănătatea plantelor	Siguranța alimentară	CLMG 4	Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1)	articolele 14 și 15, articolul 17 alineatul (1) ⁽³⁾ și articolele 18, 19 și 20

Domeniu	Aspect principal	Cerințe și standarde		
		CLMG 5	Directiva Consiliului 96/22/CE din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste și de abrogare a directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (JO L 125, 23.5.1996, p. 3)	articolul 3 literele (a), (b), (d) și (e) și articolele 4, 5 și 7
	Identificarea și înregistrarea animalelor	CLMG 6	Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (JO L 213, 8.8.2005, p. 31)	articolele 3, 4 și 5,
		CLMG 7	Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzatși de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1)	articolele 4 și 7
		CLMG 8	Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8)	articolele 3, 4 și 5,
	Bolile animalelor	CLMG 9	Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO L 147, 31.5.2001, p. 1)	articolele 7, 11, 12, 13 și 15
	Produse de protecție a plantelor	CLMG 10	Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1)	articolul 55 primele două teze
Bunăstarea animalelor	Bunăstarea animalelor	CLMG 11	Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (JO L 10, 15.1.2009, p. 7)	articolele 3 și 4
		CLMG 12	Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcilor (JO L 47, 18.2.2009, p. 5)	articolul 3 și articolul 4
		CLMG 13	Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă (JO L 221, 8.8.1998, p. 23)	articolul 4

(¹) Zonele tampon prevăzute de BCAM trebuie să respecte, atât în interiorul, cât și în afara zonelor vulnerabile desemnate în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 91/676/CEE, cel puțin cerințele legate de condițiile privind utilizarea îngrășămintelor pe terenuri aflate în apropierea cursurilor de apă, menționate la punctul A4 din anexa II la Directiva 91/676/CEE, care urmează să fie aplicate în conformitate cu programele de acțiune ale statelor membre stabilite în temeiul articolului 5 alineatul (4) din Directiva 91/676/CEE.

(²) Cerința poate fi limitată la o interdicție generală de a incendia miriștile arabile, dar un stat membru poate decide să prescrie cerințe suplimentare.

(³) Astfel cum s-a pus în aplicare în special prin:

- articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 470/2009 și anexa la Regulamentul (CE) nr. 37/2010,
- Regulamentul (CE) nr. 852/2004: articolul 4 alineatul (1) și anexa I partea A [II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)],
- Regulamentul (CE) nr. 853/2004: articolul 3 alineatul (1) și anexa III secțiunea IX capitolul 1 [I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)], anexa III secțiunea X capitolul 1 punctul 1,
- Regulamentul (CE) nr. 183/2005: articolul 5 alineatul (1) și anexa I partea A (I-4 e, g; II-2 a, b, e), articolul 5 alineatul (5) și anexa III (1, 2), articolul 5 alineatul (6) și
- Regulamentul (CE) nr. 396/2005: articolul 18.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

1. Regulamentul (EEC) No 352/78

Regulamentul (EEC) No 352/78	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 43 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2	Articolul 43 alineatul (2)
Articolul 3	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—

2. Regulamentul (EC) No 2799/98

Regulamentul (EC) No 2799/98	Prezentul regulament
Articolul 1	—
Articolul 2	Articolul 105 alineatul (2) și articolul 106
Articolul 3	Articolul 106
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 7	Articolul 107
Articolul 8	Articolul 108
Articolul 9	—
Articolul 10	—
Articolul 11	—

3. Regulamentul (EC) No 814/2000

Regulamentul (EC) No 814/2000	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 45 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 3	—
Articolul 4	—
Articolul 5	—
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolul 45 alineatul (5)
Articolul 9	—
Articolul 10	Articolul 45 alineatul (4) și articolul 116
Articolul 11	—

4. Regulamentul (EC) No 1290/2005

Regulamentul (EC) No 1290/2005	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 4
Articolul 4	Articolul 5
Articolul 5	Articolul 6
Articolul 6	Articolul 7
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 102
Articolul 9	Articolul 58
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 16
Articolul 13	Articolul 19
Articolul 14	Articolul 17
Articolul 15	Articolul 18
Articolul 16	Articolul 40
Articolul 17	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 17a	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 24
Articolul 19	Articolul 27
Articolul 20	Articolul 28
Articolul 21	Articolul 29
Articolul 22	Articolul 32
Articolul 23	Articolul 33
Articolul 24	Articolul 34
Articolul 25	Articolul 35
Articolul 26	Articolul 36
Articolul 27	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 27a	Articolul 41 alineatul (2)
Articolul 28	Articolul 37
Articolul 29	Articolul 38
Articolul 30	Articolul 51
Articolul 31	Articolul 52
Articolul 32	Articolul 54 și 55
Articolul 33	Articolul 54 și 56
Articolul 34	Articolul 43

Regulamentul (EC) No 1290/2005	Prezentul regulament
Articolul 35	—
Articolul 36	Articolul 48
Articolul 37	Articolul 47
Articolul 38	—
Articolul 39	—
Articolul 40	—
Articolul 41	Articolul 116
Articolul 42	—
Articolul 43	Articolul 109
Articolul 44	Articolul 103
Articolul 44a	Articolul 113 alineatul (1)
Articolul 45	Articolul 105 alineatul (1) și articolul 106 alineatele (3) și (4)
Articolul 46	—
Articolul 47	Articolul 119
Articolul 48	Articolul 120
Articolul 49	Articolul 121
5. Regulamentul (EC) No 485/2008	
Regulamentul (EC) No 485/2008	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 79
Articolul 2	Articolul 80
Articolul 3	Articolul 81
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolul 82 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 6	Articolul 82 alineatul (4)
Articolul 7	Articolul 83
Articolul 8	Articolul 103 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 86
Articolul 10	Articolul 84
Articolul 11	Articolul 85
Articolul 12	Articolul 106 alineatul (3)
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 87
Articolul 16	—
Articolul 17	—

Declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului privind ecocondiționalitatea

Consiliul și Parlamentul European invită Comisia să monitorizeze transpunerea și punerea în aplicare de către statele membre a Directivei 2000/60/CE din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, precum și a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor și să prezinte, odată ce aceste directive vor fi puse în aplicare în toate statele membre, iar obligațiile aplicabile direct fermierilor vor fi identificate, o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea includerii părților relevante ale directivelor respective în sistemul ecocondiționalității.
